

კვირის პალიტრა

საქართველოს კვირეული გვეს

№ 16 (261) ◆ 17-23 აპრილი, 2000 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

„შეპარდა ახილვად შეხვდა ერთმანეთი დაჩვივენი საკანონმდებლო და აღმასრულებელ ხელისუფლებას“

– ჩვენ მაგვირად „არჩევანი“ გააკეთეს რწმუნებულებმა და გამგებლებმა.
 – თუ ერთი მინისტრი ქურდი აღმოჩნდება, მთელმა გუნდმა უნდა ავოს პასუხი.
 – გუმინდელი რეფორმატორი ბიჭები დღეს ცახცახებენ – ვაიმე, „ბაბუს“ შემდეგ რა გვეშველებაო...
 – უცხოელები თავს არიდებენ პირდაპირ პასუხს და ამბობენ, – არსებებენ შეიძლება ჩაითვალოს ჩატარებულად! ასე აწყობთ და იმიტომ.

გვ. 5 აკაკი ყულიჯანიშვილი

მთავარი რედაქტორი

ლელი გუნთაიშვილი

ასე იწყებოდა...

პირველად იყო ფიქრი, ფიქრი ნამდვიტ ჩაწვეთებული, მყისიერად მოვლენილი და მერე მიჩუმებული... ფიქრი ჯერ მცირე დროსა და დიდ პაუზას ითხოვდა, თანდათან იმძლავრა... მარტობაში აღარ მოუნდა და სხვებთან გაზიარება ითხოვა... ფიქრის ავტორს თანამოაზრენი გაუჩნდა...
 ფიქრი იგი იყო – გაზეთის გამოშვება... გაზეთის გამოშვება მაშინ საქართველოში ძალიან მოდაში იყო და ტრული სპექტრი თავის მკითხველს ეძებდა... თავისი მკითხველი უნდა ეძებნა ახალ ნაფიქრად გაზეთსაც... ანუ, გაზეთზე ფიქრი მკითხველზე ფიქრით დაიწყო... უნდა იცოდეთ, ვისთვის წერ, ვისთვის გამოსცემ, ვისთან გინდა მიიტანო შენი სათქმელი; უნდა იცოდეთ, რა უნდა შენს მკითხველს, რომ წაიკითხოს, რას ელის შენგან... ერთი სიტყვით, არჩევანი მკითხველს, არადანი – ჩვენ...

მერე იყო ფიქრი სახელზე – რას დავარქმევდით გაზეთს... სახელში უნდა იდოს მისი შინაარსი, პერიოდულობა... ითქვა და ითქვა ასარჩევი სახელდებები და თქვენმა გაზეთმა ბოლოს „კვირის პალიტრა“ მოიხდინა...
 უბინაობა, უმისამართობა, უკომპიუტერობა, უხელფასობა – ეს ყველაფერი იყო და იყო ერთი ძალიან ლამაზი საწყისი დღე – 1995 წლის 18 აპრილი... (მაშინაც დიდი მარხვის დღეები იდგა და ერი და ბერი აღდგომის ბრწყინვალე აღდგომის დღესასწაულის მოლოდინში იყო). იყო დიდი მღელვარება, დიდი მოლოდინი და შიში თქვენთან მოახლოებისა, ბატონო მკითხველო... იყო მცირე ტირაჟი, იყო უკან მობრუნებული ნაწილი გაზეთებისა, იყო პირველი სიხარული ვინმეს ქუჩაში ჩვენს ყვეთულ გაზეთს რომ დაეუნახა ადგილზე (პირველი ნომრიდანვე ვინც მოგვეყვებოდა, კარგად გახსოვთ, პირველი ნომრები მშვენიერ ყვეთულ ქაღალდზე იბეჭდებოდა). იყო პირველი ერთი დიდი ოთახი, შიგ რედაქტორ-სტილისტ-მთარგმნელ-ქურნალისტ-კორექტორიანად, იყო ერთი დიდი საქმის დიდი სიყვარული, იყო პირველი ტელეფონი თავისი ერთი ნომრით და იყო პირველი ზარები... იყო პირველი მადლობა თქვენგან, იყო მორიდებული შეხმაინება, იყო პირველი სურვილი და რჩევა და ტელეფონის ზარს პირველი წერილებიც მოჰყვა...

„კვირის პალიტრა, მიყვარს, პატივს ვცემ თქვენს გაზეთს, უღრმესი მადლობა...“
 „არ გაგიკვირდეთ, მე თქვენი გაზეთის ყველა გვერდი მომწონს...“
 „სალამი საქართველოს ყველაზე რესპექტაბელურ გაზეთს...“
 „მე ვერ პატარა ვარ და როცა გავიზრდები, იმედი მაქვს თქვენს რედაქციაში ვიმუშავე...“
 „სოფიაში „კვირის პალიტრის“ რამდენიმე ნომერი მიმაქვს... ამ დონის გაზეთი თითზე ჩამოსათვლელია...“
 „ძალიან გთხოვთ ბოლომდის შეინარჩუნოთ თქვენი სტილი და ენერჯია“ – გვწერდით თქვენ საქართველოს ყველა კუთხიდან და ამისთვის – გმადლობთ!

პირველად წაიკითხეთ „გმადლობთ, „კვირის პალიტრის“ ისეთივე სავსე სიხარული მოჰყვა, მხოლოდ პირველშობილის პირველ ნათქვამ სიტყვებს რომ მოაქვს სოლემე ლედისთვის... იყო პირველი ქურნალისტის ფრონის ნათქვამი, იყო პირველი „კვირის ინტერვიუ“ და ამას მოჰყვა ის რუბრიკები, ყველამ თავისი მკითხველი რომ მოინადირა... იყო პირველი რეიტინგი, სადაც ნომერ პირველ გაზეთად თქვენი გაზეთი დასახელდა...
 თქვენთან ერთად ჩაიარა დიდმა დრომ, დიდმა ერთგულებამ და საქმის სიყვარულმა... განვლილმა ხუთმა წელმა ჩვენ ერთმანეთი შეგავყვარა...

სიყვარულია ვეფლოს!

„ქვანბალა და ბობორა“ გვ. 27 ფოტოპალიტრა

ახალი მთავრობა... სახელმწიფო მინისტრი ზოდელავა; გენერალური პროკურორი მეფარიშვილი; სოფლის მეურნეობის მინისტრი მამალაძე... ახალი პარიანტები მოსკოვში. გვ. 7

მაინც რა მოხდა იმ დღეს ჩვენთან

– უცებ, ყოველი მხრიდან ავიტყებეს სროლა... კიდევ კარგი, ჩვენები ვერ ხედავდნენ, რამდენი ვიყავით, თორემ სნაიპერები ყველას დაგვხოცავდნენ... ჩვენ გავვცეს, აბა როგორ გაიგეს, როდის გავიდოდით ცვლაზე...
 გვ. 18

ჯაფანეთში „პირველი პილინოს“ პარტიას დაუნაპეგო ასრულაგან

დამნაკების პარტია არ არის ის ძალა, სიმბეით რომ აგრილოს, მაგრამ რევიონში წყლის ამღვრევა შესანიშნავად გამოუვა... „დიდი სომხეთის“ შექმნის იდეა სწორედ მათში ცოცხლობს... მდგომარეობა ჯაფანეთში ჩვენი მხრიდან სიყვინძლეს ითხოვს. გვ. 4-6

ტელენამყვანთა პირველი ათეული გვ. 27

მკითხველის პიტიინგი

მალისმეჩაველის დედა უნდა მერქვას მე?

რად მინდა, რომ ცოცხალი ვარ და ამ უბედურებას მოვესწარი... მაგას დაუმიწდეს პირი... მკვლელი გამინზრდა, აგრეც მომიკვდება... „გურჯაანში, უბნის ბიჭებმა პინტერის ჩახოხბილით „ჩაიკოკლო ზინეს“ ყვლი.
 გვ. 4

„გული არ დაგყდეს, თუ ნაგა ნაღს დაწკან“

– სერგო კლდიაშვილი და სიმონ ჩიქოვანი ურჩევდნენ მამას, პაოლო მკვდარიბა, დაწერე, რასაც ბერია გთხოვს, იქნებ ცოცხალი გადარჩიო...
 გვ. 8 იხსენებს ნიტა ტაბიძე

თოჯინები გვიღობავენ

– ვილოცავთ და გისურვებთ, სულ „მალე“ 50 წლისთავიც გადაგხადლოთ.
 – „კვირის პალიტრას“ რომ ვკითხულობ, სულ მადამდაგებს... აი, ახლაც დამეწყო...
 ზურაბ შვანია

– ვთხოვთ, დაუშვათ ანალიტიკოსი ქურნალისტის შგაგი და სამუშაოდ მე ამიყვანოთ.
 გვ. 3 ირინა სარიშვილი-ჭანტურია
 – მთელ კახეთს ეგ გამეითი ძალიან უყვარს, მეგრამ მე, არა...
 მედეა მეზერიშვილი

განსაუკვეთელი ქარტია ორკესტრის თანსლაპით

„ლომბარდს უკანა მხრიდან მიუეხლოვდით... აფხვერით შენობის სახურავზე და იქვე გავწეით. მალე ბაიდან ორკესტრის ხმა გავიგონეთ (კონცერტის დაწყების დრო წინდაწინ დავაზუსტეთ) და მუშაობა დაიწყო... ლომბარდში თითქმის 24 საათი გავატარეთ... ძვირფასეულობა შეეგროვეთ... კვირას ღამით შენობა იმავე გზით დაეტოვეთ...“
 გვ. 10 თადარიგის პოლკოვნიკი ვასტანგ ჯაფარიძე ჩვენი დაფინებული თხოვნის შედეგად კვლავ ერთ განსაუკვეთელ კრიმინალურ ისტორიას გვიამბობს.

საკვირაო ცეფი კინოავიზი 17-23 აპრილი გვ. 14-15

„თიჩია ბერძენს“ გარემული სახარაუბის, საჩიკაქლავის და აუზების პილაროსაიუმოლასიო საეუროპაი პილოპიოლი და უხსოვარი განსაუკვეთი, რასაუპლიის ბეჩიოპიოლია. გაჩანბია 10 წელი. წერეთლის გამზ. №55, ბინა №53 96-06-00; 35-15-05; 899-50-06-50

კლდეები დაჩილი ყარაღი შეუფარებინათ – სადაც კლდეებში, გამოქვაბულში აგვიყვანეს. ყინულის ლოდები ფარავდა გამოქვაბულს... იქ დაჭრილი ყარაღი შეუფარებინათ მეგობრებს და მამაჩემი მის მოსარჩენად წაიყვანეს... მერე მე აღარ გამომატანეს მამას, – რომ აღარ დაბრუნდო? არ შემშინებია, დავრჩი... მივლიდნენ, თან მყვებოდნენ, ასეთი პატივისცემა ცხოვრებაში აღარ მინახავს.
 თემურ ბაბლუანი გვ. 20

ჯაბა იოსელიანი ყველას გათავისუფლებას ითხოვს

საუბარი ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში ბატონ ჯაბა იოსელიანთან არჩევნების თემაზე დაიწყო.

— ხომ იცით, რაც უნდა მალო, სიმართლე მაინც სადღაც ამოყოფს თავს, — გვითხრა ბატონმა ჯაბამ, — ხომ ნახეთ, ტელევიზიით აჩვენეს, პრეზიდენტმა შეკრიბა გუბერნატორები, გამგებლები და მადლობა გადაუხადა არჩევნის და დახმარებისათვის! წარმოიდგინეთ, კლინტონი არჩევნების შემდეგ შტატის გუბერნატორებს ეუბნებოდეს მადლობას არჩევნისთვის.

...საქართველოში არ უნდა იყოს საპრეზიდენტო მმართველობა, რადგან ადრეც ვნახეთ და ახლაც ნათლად ჩანს, რომ არ ამართლებს ეს ფორმა. ამას მოსდევს ერთობიარეული მმართველობა, დიქტატურა, პოლიციური რეჟიმი, რომელიც ასე მძაფრად იგრძნობა დღეს.

...თუ შეწყალება და ამნისტია, უნდა შეინაყოფ და გაათავისუფლო ყველა, რა შუაშია ნასამართლობის შეფარდება. მე აქ ბევრ ადამიანს ვიცნობ, ცხრა „სროკი“ აქვს მოხდილი, მაგრამ ათჯერ უკეთესი, მართალი და პატიოსანი, ვიდრე თუნდაც დღევანდელი ბევრი მინისტრი.

...რაა გასაკვირი იმაში, რომ სწორედაც მართლად და აუცილებელ გადაწყვეტილებად მიმჩნია და მივიჩნევ ხელისუფლების ნაგვიანვე, მაგრამ ამაყად დროულ ნაბიჯს ერის გამოთიანებისთვის. რვა წელი გავიდა იმ მოვლენების შემდეგ, რვა წელი და აღარ დააყენეს საშველი, რომ რამენაირად მოისპოს ადამიანთა ურთიერთდაპირისპირება, შუღლი, მტრობა, ახალ-ახალი ბრალდებები მათ მიმართ, ვინც ხელისუფლების კონსტიტუციური მოსაზრებებით, უგულვებელყოფილი და უფუფეობა.

ახლა დანიწყებენ — ვისაც იარაღი ეჭირათ, ვინც მკვლელობა ჩაიდინაო! ეს არასერიოზულია, უნდა გათავისუფლდეს ყველა, უპირობოდ. აბა, ომი რის ომი, თუ იარაღს არ აიღებ და თუ არავინ მოკვდება. შევარდნაძემ ხომ იყო ომში, იქნებ მანაც გაისროლა და ხომ შეიძლება ვინმე შემთხვევით მოკლა კიდევ?

...მე შეიძლება სულ არ გამოვიდეს. გააჩნია, რა აქტი შედეგება, როგორც ფორმით მოხდება ჩემი გათავისუფლება. თუ შერიგებნა ლაპარაკი, ციხე ევიცენტრია ამ შერიგების და ამის გამოუყენებლობა დანაშაულია.

— როგორც ვიცით, თქვენ შესახებ სტრასბურგში იმსჯელებს სასამართლო...
— დიას, იქიდან მივიღეთ ცნობა, რომ საქმე მიღებულია და დამატებით მასალებსაც ითხოვენ. ამაყად ამ მასალებს შევარდნასა და თარგმანზე ვშუშობთ.
...გამომგონებების ჩემთან მოვიდა მურთაზ ჯალალდინა, ერთ-ერთი იმ მომომხმელები, რომელიც 9 აპრილს თვითმკვლელობას აპირებდა. მხოლოდ ჩემ მიმართ რომ გამოეხატა ასეთი განწყობა, ალბათ საქვეყნოდ სათქმელად არც მივიჩნევდი, მაგრამ მისი მადლიერება ასევე მიმართულია ჩემი კოლეგებისადმი:
— მინდა „კვირის პალიტრის“ საშუალებით მადლობა ვუთხრა ყველა ჟურნალისტს, ვინც თავისი პოზიციით გვიჭერდა მხარს. რომ იცოდეთ, რამდენს ნიშნავს აქ მყოფი ადამიანისთვის გარედან ასეთი თანაგრძნობა და არა მარტო იმიტომ, რომ რაღაც შედეგს მივადინეთ, ისეც, ადამიანურად, ეს ძალიან საჭირო და მნიშვნელოვანია. მადლობა თქვენ და თქვენს კოლეგებს...
დავითანბნებთ, ჟურნალისტისთვისაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია თავისი მკითხველის, საზოგადოების, თანამოქალაქის მადლიერება, რითაც არცთუ ხშირად გვანებიერებენ...

ოპოზიციას კიბეა ღვალი ღაღვა

მიძიმე დღეები დაუდგა ბათუმურ ალიანსს და, საერთოდ, ოპოზიციას, როგორც პარლამენტის შიგნით მყოფს, ისე გარეთ დარჩენილს. მომავალი 4 წლის მანძილზე ოპოზიციონერთა ფუნქცია მხოლოდ ისაა იქნება, რომ ჯერ გაისად, ადგილობრივი მმართველობის არჩევნებში სცადონ ბედი, ძირითადად კი, მძაფრ-მძაფრი განცხადებები აკეთონ ხელისუფლების კომპრომეტირებისათვის. დარჩენილი 4-5 წელიწადში შევარდნაზე, როგორც ჩანს, როგორც არასდროს, ისე გამოყარებს პოზიციებს და „იმეკვიდრესაც“ დატოვებს, რომელიც პოსტშევარდნაძისეულ ეპოქაში „წარუძღვება ერსა წინა“!

რაც შეეხება ბლოკ „აღორძინებას“, მანაც ამონურა თავისი ფუნქციონირების ვადა და მიზანი: ჯერ ერთი, პარლამენტში უმრავლესობით ვერ მოვიდა და მეორეც, საპრეზიდენტო არჩევნებშიც იმის ნაცვლად, რომ ერთი ძლიერი კანდიდატი გამოსულყოფ, უშუალოდ არჩევნების წინ „აბაშიძის ვექტორის“ თბილისისკენ გადახრამ, ხუხულასავით დაანგრია ეს ბლოკი, რომლის ნევრთა უმრავლესობის ერთადერთი მიზანი იყო პარლამენტში მოხვედრა. აზრთა სხვადასხვაობის პრინციპულ საკითხებში უკვე განხეთქილია პარტიის და სახეებით რეალურია, რომ ბათუმური ალიანსიდან მხოლოდ მოგონებად დარჩეს.

ჩვენ „ოკი“ პრეზიდენტი გვეოლია

პატიაშვილის წინასაარჩევნო კამპანიის ხელმძღვანელი მამუკა გიორგაძე კი დაბეჯითებით ირწმუნება, რომ პატიაშვილმა არჩევნები მოიგო! და რადგან შევარდნაძე ასიათასობით გაყიდებულ ბიულეტენის წყალობით დარჩა პოსტზე, საქართველოს დღეს... ორი პრეზიდენტი ჰყავს — ერთი ლეგიტიმური, ანუ პატიაშვილი, მეორე — უსურვებელი, ანუ შევარდნაძე... არჩევნების ლეგიტიმურობასა და შევარდნაძის პრეზიდენტობაში კი ვფიქრ არ ეპარება ალიანსის მეორე ლიდერს, ვახტანგ ჩრქულიშვილს და ბევრ სხვასაც ახლანდელი პრეზიდენტი, რომლის ძალიანსხვების წყალობითაც „ახალმა“ პრეზიდენტმა აჭარიდან ხმების უმრავლესობა წააოილო, რომელიც წესით და კანონით პატიაშვილს უნდა დარჩენოდა...

მე-9-10 პლოკებს სქოლი პიპაღის

დიდი ხნის ენერგობიარეობის შემდეგ თბილისის სოხეთიდან ელექტროენერჯის მიწოდება შეწყდა. არმენენერგოსთან გაფორმებული ხელშეკრულების ვადა ამოინურა და სამიხუნთან ახალი ხელშეკრულება აღარ გაფორმდებოდა, აცხადებენ ჩვენი ენერგომამები. ეს იმიტომ, რომ მათი მტკიცებით, „საქართველოში ენერჯის ადგილობრივი რესურსები გაჩენილა...“ არადა, ეს ადგილობრივი რესურსი სხვა არაფერია, თუ არა „ეი-ეს-თელასი“, რომელმაც შეისყიდა თბილსრესი და უკვე შევიდა კიდევ ობიექტში...

დაახ. 7 თვიანი დაეს შემდეგ, გარდაბნის მე-9 და მე-10 ენერგობლოკები „ეი-ეს-თელასის“ მფლობელობაში გადავიდა და მიიქცა სქოლიამაც საკუთარ თავზე იკისრა თბილსრესის 80 მლნ ლარის დავალიანების გასტუმრება. სარემონტო სამუშაოები (უკვე მერამდენედ) ზაფხულში დაიწება და საკუთარი ენერგომამების მტერ შუქული-გამობრული „ლეგენდარული“ მე-9 ბლოკი... ოქტომბერში ამუშავდება. მაგრამ სქოლი რა ამერიკელი იქნებოდა, წმინდა ამერიკული პრაგმატიზმით არ მისდგომოდა ამ „ახალ საქმეს“. მან თბილსრესის მხოლოდ 165 თანამშრომელი დაიქირავა, დანარჩენებს კი კომუნალური მისცა და კარისკენ მიუთითა, ანუ უშუალოდ დატოვა, თუმცა 5 თვის ხელფასები მაინც გადაუხადა გათავისუფლებულთ!

გაეპარდა კოოპერატიული ნეკაბაღიანი

კოოპერატიული ბინათმშენებლობის მეთაურთაგან მოტყუებულმა და გაძარცვულმა მოქალაქეების დიდმა ჯგუფმა, რომელმაც ბიუჯეტით ავთავალისწინებული უთინოები თანხები ვერა და ვერ მიიღო, შეძახილით — „დაგვიბრუნეთ ჩვენი ფული ან მოგვეცით ბინა!“ — შტურმი მიიტანა მინერალის კვლევითი ინსტიტუტის შენობაზე და ადგილობრივი პერსონალთან გამართული წინააღმდეგობის შემდეგ შენობის დროებითი ოკუპაციაც მოახდინა. მაგრამ ინსტიტუტის ხელმძღვანელობამ თავგანწირული წინააღმდეგობით შეძლო თავდაშენებულთა ფოიეში ჩამორეკვა და ძირითადი შესასვლელის დადუღაბა. თავდაშენებულთა, რომელთა უმრავლესობა ქალბატონია, სწორედ ფოიეში აგრძელებდა საპროტესტო აქციას, თანამშრომლები კი უკანა კარით სარგებლობდნენ, რა თქმა უნდა, მალულად.

გაეპარდა ფიქიბაგიური საავადმყოფო

ფოთში მკაცრი მეთვალყურეობის ფსიქიატრიული საავადმყოფოდან გაიქცა ოთხი ავადმყოფი, რომლებიც მიძიმე დანაშაულში არიან ექვმიტანაში. ფეხზე დადვა ყველა — დანაშაულის ძალგაჩინა და დამთავრებული მდგომარეობით, რათა დროულად მოხდინათ გია ტყეშელაშვილის, გელა ჟურბიას, ზურაბ ცუციერიძისა და დავით შოშიაშვილის დაკავება-ნივალაცია, რათა „ფსიქიკური აპლიკაციის“ ნიადაგზე კიდევ რაიმე უზედურება არ დატრიალებინათ. გაქცეულნი მათ იძულებითი მურწალბობის ურსს უტარებდნენ... საავადმყოფოს ადმინისტრაცია აცხადებდა, რომ „პაციენტებმა“ ისარგებლეს უშუქობითა და თავსება წვიმით და სანამ გენერატორი ჩაირთვებოდა, მცველი სკამის ჩარტყმით გათიშეს და გაიქცნენ... გია ტყეშელაშვილი რამდენიმე საათში გაქაჩეს და დააბრუნეს სამკურნალოდ... დანარჩენებს ექებენ.

„იბრაჰ“ შესაქროა გაზის პონოვება შეწყვიტოს

საფასურის გადაუხდელობის გამო რუსეთმა უკვე მერამდენედ მკვეთრად შეამცირა ბუნებრივი გაზის მიწოდება საქართველოში. ჩუბაისსა და ვიხარევის შორის ამტყდარი სკანდალი საქართველოსაც შეეხო და საკმაოდ მძაფრდაც. „იტერა“ საქართველოსაგან კატეგორიულად მოითხოვს დავალიანების დაფარვას, შესაბამისად, გაზის ინკასატორებმა დაიწყეს მორიგი ეგზუკაცია მოსახლეობაში და ურჩი გადაუხდელობის გაზის მიღების გადაჭრა. ბუნებრივია, უხელფასო ადამიანები ვერაფრით დაფარავენ დავალიანებას, მაგრამ ეს არ აღეგნობა არც თბილსრესის წარმომადგენლებს და არც, მით უმეტეს, ჩუბაისს. პირველი დარტყმა სპეციალურმა ბრიგადებმა ნაძალადევისა და გლდანის მოსახლეობის მიმართულებით განახორციელეს! „იტერას“ განცხადებით, საქართველოს მთავრობას მისი 70 მლნ დოლარი მართებს! საქართველოს მთავრობა გაიძახის, რომ გრაფიკის შესაბამისად ისტუმრებს ამ დავალიანებას, „იტერა“ კი ირწმუნება, რომ ჯერ ეს გრაფიკიც არ არის შედგენილი და გაზის მიწოდებაც შეიძლება დღე-დღეზე შეწყვიტონ.

შიპილიგის კიდევ ერთი ახალი უაბი

მსგვილ ვადაშვილთა ინსპექციის შენობაში სამომხილოდ დაჯდა ფრმა „უშბას“ გენერალური დირექტორი გიორგი ფიფია. იქვე მდებარეობს მისი ფირმაც. საგულისხმოა, რომ ჯერჯერობით ფიფია არ ასახელებს კონკრეტულ მიზეზებს, რამაც აიძულა მიეზარა შიპილიგისათვის(!), თუმცა ზოგადად იმას მაინც ამბობს, რომ აქციით სურს პროტესტში გამოხატოს ეკონომიკურ სფეროში არსებული განუკითხობის გამო.

დაზარალებული ბრძოლას იწყებენ

ახლად არჩეული პრეზიდენტის და, შესაბამისად, ხელისუფლების წინააღმდეგ ბრძოლის დაწყებას აპირებენ ირაკლი ნერეთელი და შალვა ნათელაშვილი. ნერეთელი დღემდე ირწმუნება, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელიგნობის მუხლით არ უნდა აღედგა საქმე იმ პირთა მიმართ, რომლებმაც ნერეთელი სცემეს — ეს იყო არა ხელიგნობა, არამედ აშკარად ტერორისტული თავდასხმაო. ნერეთელი ძიების ამგვარ განვითარებას პირად შეურაცხყოფად მიიჩნევს და პასუხს მხოლოდ და მხოლოდ ხელისუფლებისაგან ითხოვს.

რაც შეეხება ნათელაშვილს, მან უკვე მერამდენედ ჩააყენა საქმის კურსში საერთაშორისო ორგანიზაციების წარმომადგენლები 31 ოქტომბრისა და 9 აპრილის არჩევნების შესახებ. მისი თქმით, ნარდენილ დოკუმენტაციას და არგუმენტებს ორივე არჩევნების ტოტალური გაყალბების თაობაზე, უცხოელი ექსპერტები გაგებით შეხვდნენ. ნათელაშვილი მოუწოდებს შევარდნაძეს არალეგიტიმურად გამოაცხადოს 9 აპრილის არჩევნების შედეგები და ხელახლა დანიშნოს საპრეზიდენტო არჩევნები შემოდგომაზე!

კონტრაბანდა პრანული პანაშაგავი თიილი

(გაზიტი „ოქსი“) „კონტრაბანდამ საქართველოში არნახულ მასშტაბებს მიაღწია — „იმპორტის“ 80%. ეს უკანასკნელი ნაშლავს ურთიერთობას ცენტრსა და ავტონომიებს შორის, ხელს უწყობს კორუფციას და ხელ-ფეხს უკრავს ინვესტიციებს. „კონტრაბანდა ყვავის, სახელმწიფო განიცდის სახსრების უქონლობას და ეს ყველაფერი ხდება საქართველოს ოფიციალურ პირთა მონაწილეობით, რომლებიც იცავენ კონტრაბანდისტებს“, — აღმფოთებულია საქართველოში ანერჯის ვაჭრობის პალატის ხელმძღვანელი ფრედ ველი.

ოპოზიციას შთაბრძოლი პაუზარი შესაქება

(გაბ) აღმასრულებელ ხელისუფლებაში მოსალოდნელ სტრუქტურულ თუ საკადრო ცვლილებებზე ბოლო დროს პოლიტიკურ წრეებში საკმაოდ ხშირად საუბრობენ. ედუარდ შევარდნაძე არ გამოირიცხავს, რომ მთავრობის ახალ შემადგენლობაში ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლები ვიხილოთ.

საპარლამენტო ფრაქცია „აღორძინების“ წევრი ვახტანგ რაზმაძე მიიჩნევს, რომ ასეთ შემოთავაზებაზე უმჯობესი იქნება, თუ ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლები უარს იტყვიან. მისი აზრით, დღევანდელ ხელისუფლებას ძალიან ცოტა შანსი აქვს, ისტუაცია უკეთესობისაკენ შეცვალოს და ასეთ მთავრობაში საქმიანობა სახარბიელო არ უნდა იყოს.

„ერთი შეხედვით ამ ინიციატივაში ცუდი არაფერია, მაგრამ მე ვიცი ოპოზიციის დამოკიდებულება ამ საკითხისადმი. მათ არანაირი სურვილი არ აქვთ, იყვნენ მთავრობაში. უბრალო ჩინოვნიკად მუშაობა ყველას შეუძლია, ხოლო დიდ თანამდებობაზე ოპოზიციის წევრებს არავინ გაუშვებს“, — განაცხადა ვახტანგ რაზმაძემ.

საუბრალო ინიციატივა

(გაბ სი პრსი) თბილისის საფეხბურთო კლუბ „ვიტ-ჯორჯიას“ ხელმძღვანელობა 14 აპრილს ბათუმის დინამოს ფანატების მიერ მიყენებულ ზარალს 4 ათას დოლარად აფასებს. „ვიტ-ჯორჯია“ არ გამოირიცხავს, რომ თავდასხმა ორგანიზებული იყო, თუმცა ინციდენტს პოლიტიკას არ მიაწერს.

აჭარის კონსტიტუციის ხომ ახლა გაეროებენ

(გაბ სი პრსი) ბათუმში, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაეს საბჭოსთან არსებულმა სპეციალურმა კომისიამ მუშაობა დაასრულა აჭარის კონსტიტუციის ახალ რედაქციაზე. საპარლამენტო ფრაქცია „ერთიანი საქართველოს“ თავმჯდომარე გიორგი თარგამაძემ განაცხადა, რომ კონსტიტუციის ახალი რედაქცია გამოცემული იქნება ქართულ, რუსულ, ინგლისურ, ფრანგულსა და გერმანულ ენებზე. 18 აპრილს პლენარულ სხდომაზე განხილული იქნება საქართველოს კონსტიტუციაში აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის სტატუსის განსაზღვრის საკითხი.

დაეპარდა პეროინის რეალიზაცია

(გაბას-პრსი) 55,6 გრამი პეროინის რეალიზაციის ფაქტზე შიდა ქართლის პოლიციამ გორის რაიონის სოფელ კარალეთში დააკავა თბილისელი ზურაბ თედევეი და ვლადიკავკაზელი აღსარებელ ელბაქიძე. თედევესა და ელბაქიძეს ხელზე 11,85 გრამი პეროინი აღმოაჩნდათ. დანარჩენი მათ სარეალიზაციოდ ჰქონდათ გამოზადებული. მიმდინარეობს დამატებითი ღონისძიებები ნარკოტიკების პირველწყაროს დასადგენად. სისხლის სამართლის საქმეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საგამოძიებო ნაწილი იძიებს.

პლინვა ბრძოლა გაეოვნება კორუფციას

პრეზიდენტმა პეიდარ ალიევა დაუნდობელი ბრძოლა გამოუცხადა ქვეყანაში არსებულ კორუფციას. ამის მიზეზი შეიქნა ბოლო დროს მოხდარი სკანდალი, როცა ოთხმა უცხოურმა ავიაკომპანიამ შეწყვიტა რეისები ბაქოში და ბაქოდან. უცხოელთა განცხადებით, აეროპორტში მებაყუები და შესაზღვრები ქრთამს სძალავენ მგზავრებს, აყენებენ შეურაცხყოფას.

ალიევა აღმფოთება გამოთქვა აღნიშნული ფაქტის გამო და მოუწოდა გენეროკურატურას, დააკავოს კორუფციაში ექვმიტანელი ყველა მოხელე.

ლოვა გაევი დაგლიჯა

სახარელი ტრაგედია დატრიალდა ბრანზილიაში. ცირკში ლომების ატრაქციონის დროს, უამრავი მაყურებლის თვალწინ, ერთ-ერთმა ლომმა ექვსი წლის ბიჭუნა გალიაში შეატრია და სანამ ვინმე გონზე მოვიდოდა, დაგლიჯა. ბავშვს შესაჭმელად კიდევ ორი ლომი რამდენიმე და. დაცვამ სამივე ლომი ადგილზე მოკლა, მაგრამ ბიჭუნას გადარჩენა ვერ შეძლეს. ტრაგედიის მიზეზად მაყურებელთა უსაფრთხოების ნესების უხემ დარღვევას ასახელებენ, კერძოდ, გალიასა და მაყურებელს შორის დამცავი ღობე არ ყოფილა, თანაც ცირკის უსახსრობის გამო ლომები ოთხი დღის მშვიგრები ყოფილან.

ჩინევი დენილ ხელისუფლებას შეჰქინა

(გაბას-პრსი) ჩეჩენ ბოვეკთა ლიდერები განაგრძობენ ურთიერთობას №1 ტერორისტთან უსაბა ბენ ლადენთან, რომელიც ავღანეთში იმალება. ამ ქვეყანაში გადასაბარებლად ემზადებიან ჩეჩენი ბოვეკები, რომელთაც მოძრაობა „თალიბანის“ მხარდაჭერის იმედი აქვთ.

„ურთიერთობა დაწყარდა ზოგიერთ ჩეჩენ ამბოხებულსა და რიგ ორგანიზაციებს შორის, რომელთაც მხარს უჭერს და აფინანსებს ბენ ლადენი“, — განაცხადა გაზეთ „ვაშინგტონ თაიმსისადმი“ მიცემულ ინტერვიუში აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის თანამშრომელმა, რომელმაც ვინაობის დასახელება არ ისურვა. დასავლელ ექსპერტთა განცხადებით, რომლებიც ახლანდელ ქაბულში იმყოფებოდნენ, ქალაქში დაღის ხმები, რომ ჩეჩენ სეპარატისტებს ავღანეთში თალიბან ნებადართო „დევნილი ხელისუფლების“ შექმნა სურთ.

იმავე ექსპერტების მტკიცებით, ჩეჩენ ბოვეკებსა და ბენ ლადენს „აერთიანებთ დასავლეთისადმი სიძულვილი და ისლამურ სახელმწიფოთა გაერთიანების ოცნება“.

რუსეთმა რატიფიცირება გაუკეთა აშშ-სთან დადებულ ხელშეკრულებას სტრატეგიული შეტევითი ბირთული იარაღის შემცირების თაობაზე

რუსეთის დუმამ რატიფიცირება გაუკეთა აშშ-სთან დადებულ ხელშეკრულებას სტრატეგიული შეტევითი ბირთული იარაღის შემცირების თაობაზე. ეს ხელშეკრულება 1992 წელს დადეს ელცინმა და ბუშმა, რაც მსოფლიომ უმნიშვნელოვანეს მოვლენად აღიქვა. ხელშეკრულების რატიფიცირებას ეწინააღმდეგებოდა კომუნისტთა ფრაქცია, თუმცა ამაოდ. 288 ხმით 131-ის წინააღმდეგ დუმამ დოკუმენტი მიიღო, რაშიც არცთუ უკანასკნელი როლი შეასრულა ვლადიმირ პუტინმა, რომელიც საგანგებოდ დაესწრო სხდომას და შთამბეჭდავი სიტყვითაც მოუწოდა დეპუტატებს, ხმა მიეცათ რატიფიცირებისათვის (ვრცლად იხ. გვ. 9).

დაეპარდა სიბილიკი გაუიის ლიდერი

(რუსული პრსის იხილვით) მექსიკაში დაამატირეს სიცილიური მაფიის ლიდერი ჯუზეპე მონტანიტი, რომელიც მართლმსაჯულებას 6 წლის მანძილზე ემალებოდა საკურორტო ქალაქ აკაპულკოში. დანაშაულებრივი ორგანიზაცია „სტიდას“ 44 წლის ლიდერს რამდენიმე წელია ექებდა ინტერპოლი. მას უამრავი დანაშაული ედება ბრალად, მათ შორის ყველაზე სკანდალური მოსამართლე როზარიო ლივანტინოს მკვლელობაა. 1996 წელს მონტანტის დაუსწრებლად მიუსაჯეს სათავადმო პატიმრობა. დანაშაულებრივი ორგანიზაცია „სტიდას“ კოზა ნოსტრას“ მებტყეა და გაუღენის სფეროსათვის მათ ბრძოლას უამრავი ადამიანის სიცოცხლე ეწირება მსხვერპლად.

მონტანტი დაამატირებისთანავე გადააგზავნეს იტალიაში.

აგოლაუნი კვირავი თელავის დიდი პარტი

(რუსული პრსის იხილვით) რე ფედერალური უშიშროებისა და შინაგან საქმეთა სამინისტროს მუშაკთა ერთობლივი ოპერაციის შედეგად დააკავეს დანაშაულებრივი დაჯგუფება, რომლის ძირითადი საქმიანობა ძვირფასი თვლების კონტრაბანდა იყო. დაჯგუფების ერთ-ერთი წევრი ისრაელის მოქალაქეა, სწორედ მისი მეშვეობით გადიოდა აღმასების მსხვილი პარტიები უცხოეთში. ისრაელის მოქალაქესთან დაკავშირებული რამდენიმე ფირმის ჩხრეკისას ამოღებულ იქნა 1 მლნ აშშ დოლარის ღირებულების აღმასები, ბრილიანტები, ლალი და უდაძლო იუველირული ნაკეთობანი.

„კვირის პალიტრა“ თითქმის სრული შემადგენლობით...

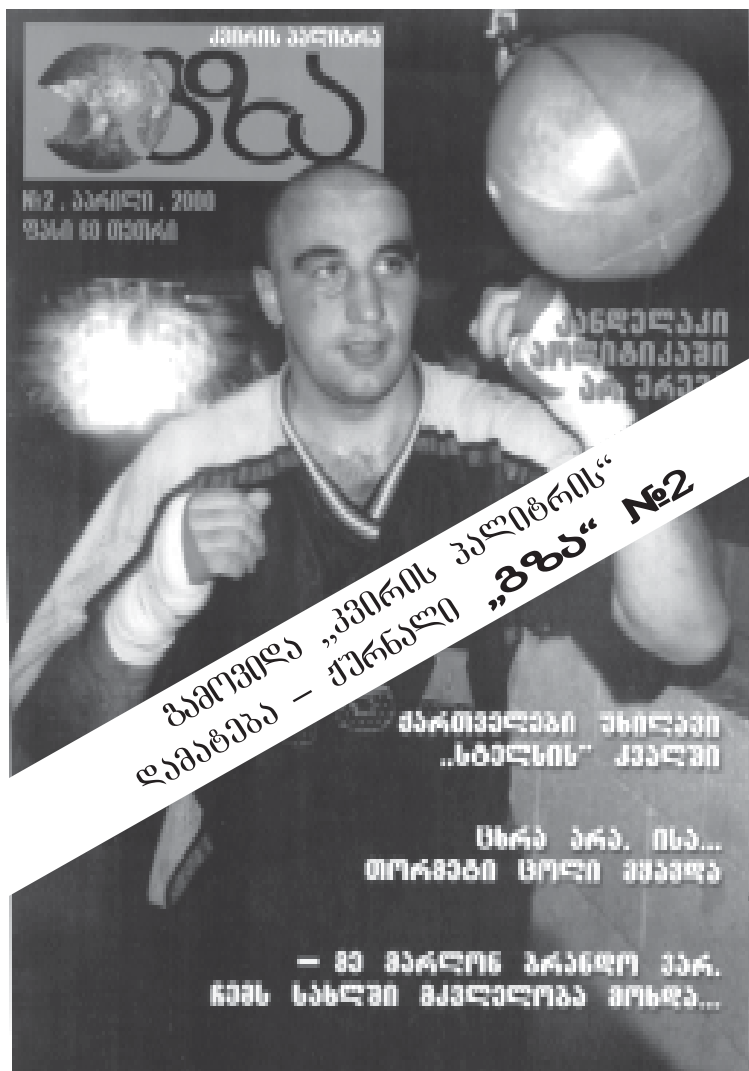

მომავალად
მამუკა
ხუციშვილი

ედუარდ შევარდნაძე — მე მთელი სულით და გულით გილოცავთ ხუთი წლის იუბილეს და ვისურვებდი, რომ 50 წლისთავიც სულ „მალე“ გადაგვხადოთ. ისე, არ დაგვიმალავთ და გეტყვი, რომ ხანდახან ნამეტანი მწარედ იკბინებით და ამის გამო ხშირად მოგხედრიათ კიდეც, მხედველობაში მაქვს თქვენი ფოტოკორესპონდენტის ცემის ფაქტი, თუ არ ვცდები გვარად აბდალაძეა, ნეტა გურული ხომ არ არის საწყალი... მაგრამ არა უშავს, უნდა აიტანოთ, ჯერჯერობით ასეთია ქართული დემოკრატია და რას ვიზამთ. ძალიან მინდა, რომ თქვენ იყოთ თქვენ, როგორც ახლა ხართ და არავის მიბაძოთ, პირიქით, როგორც იტყვიან ხოლმე, აქეთ მოგბაძონ სხვებმა. გისურვებთ, არასოდეს დაგეპარგოთ ობიექტურობა და ერთად მოვესწროთ იმ დღეს, როდესაც სალანძღავ-საგინებელი აღარავინ დავგრჩება...

ზურაბ ფანია — ბატო ედუარდ, ბატო ედუარდ, შეილება მეც მივულოცო „კვირის პალიტრას“ იუბილეს?

ე. შევარდნაძე — მაცალე, ზურაბ, ცოტა ხანს... მე ჯერ არ დამიმთავრებია...

გამოვიდა „კვირის პალიტრის“ №2
დამატება — ქურნაული „გზა“ №2

სხვა პრა. ისა...
თორმეტი სოლი მთავარად
— მე მარტონ ჯანდო პარ.
ჩემს სახელში მკვლავიან მოხდა...

ზ. ფანია — არა, ბატო ედუარდ, რა არი იცით, „კვირის პალიტრას“ რომ ვითხოვთ, აი, სულ მაძგაგებებს რა და აი, ეხლაც დამენყო და უკვე ვეღარ ვითმენ რა, ერთი სული მაქვს, როდის მიულოცავ...

ე. შევარდნაძე — მაცალე, ზურაბ, და მერე იძაგაგე რამდენიც გინდა... მე უბრალოდ მინდა ვთქვა, რომ ჩვენ რასაც დავპირდით ამ გაზეთის მკითხველებს, იმას აუცილებლად ავუსრულებთ... ვერ გეტყვით, რომ ეს მოხდება წელს, ან მომავალ წელს, ან თუნდაც ხუთი წლის განმავლობაში, მაგრამ...

ზ. ფანია — უკაცრავად, ბატო ედუარდ, თქვენ შელება გავიწყდებოდა, მაგრამ ამ ხუთი წლის განმავლობაში მოგიგვარებთ ყველა პრობლემასო, ასე არ დაპირდით?

ე. შევარდნაძე — კი დავპირდით, ზურაბ, მაგრამ ხუთი წლის შემდეგ რომ ახალი პრეზიდენტი აირჩევა, შენ იქნები თუ სააკაშვილი, არა აქვს მნიშვნელობა, რაღაც ხომ უნდა დავუტოვო გასაკეთებელი? მომავალ პრეზიდენტსაც ხომ უნდა მივცეთ შანსი, რომ ქვეყნის აღმშენებლობის საქმეში თავისი წვლილი შეიტანოს?

ზ. ფანია — მართალი ბაბადებით, ბატო ედუარდ, მაგრამ უმთავრესი

საკითხები ხომ „კვირის პალიტრის“ ათი წლისთავზე მოგვარებული იქნება? აი, მაგალითად, საბუჯეტო კრიზისი, პესიონერთა პრობლემა, ზამთრის დროზე და შემდეგ ისევ ზაფხულის

დროზე გადასვლები ანუ საათის ისრების წინ და უკან გადანევიბი...

ე. შევარდნაძე — კი ზურაბ, ეგენიც და კიდევ სხვებიც. ამ ხუთ წელიწადში მოგვარდება, მაგრამ ნუ დაგვაგინყდება, რომ მტერი ჯერ კიდევ ბევრი გვყავს და რაც მალე შემცირდება მათი რიცხვი, მით უფრო მეტ პრობლემას მოვავაგვრებთ.

ირინა სარიშვილი-ქანტურია — კი მაგრამ, აქ რა ამბავია? რა ხდება?

ზ. ფანია — ეგ კოკა ყაღიამ ვილს ჰკითხე... რა ხდება და „კვირის პალიტრის“ იუბილეა და ვულოცავთ...

ი. სარიშვილი-ქანტურია — შეიძლება მეც მივულოცო?

ზ. ფანია — რიგში ჩადექი, ჯერ ჩემი გურია...

ელენე თევდორაძე — მეც რიგებში ჩავჯდები, ზურაბ?

ზ. ფანია — ქაბატო ელენე, თქვენ ურიგოდ გაგიშვებთ, ოღონდ ჯერ მე ვიტყვი და მერე.

ი. სარიშვილი-ქანტურია — კი მაგრამ, მე რომ მაგაზე ადრე მოვედი? **ვანტანგ რჩელიშვილი** — მეც ადრე მოვედი...

ზ. ფანია — ეხლა იძულებულს ნუ გამხდით, რომ მივიღო გაანყვებილება და ჩავატარო კუჭისყრები... არ გაანყალეს გულეში მართლა და მართლა... მოკლედ, „კვირის პალიტრას“ ვულოცავ დაბადების დღეს და ვისურვებდი, რომ იგი მართლაც ქვეყნის პალიტრა ყოფილიყო და ხალხის გულისტკივილი, როგორც ყოველთვის, ყველაზე დროულად და ოპერატიულად მოუტანოს ჩვენს ყურებამდე. მე ყოველ ორშაბათ დილას მოუთმენლად ვულოდები და ერთი სული მაქვს, როდის ნავიკითხავ ახალ ნომერს... შემოთაც ვთქვი და კიდევ გავიმეორებ, რომ როდესაც ამ გაზეთს ვკითხოვ ხან მაძგაგებებს, ხან მაყრიალებს და ხანაც მაცხცხებებს, ზოგჯერ სასიამოვნოდ, ზოგჯერაც მტკივნეულად, მოკლედ ძან მაგარი გაზეთია, რა და ვისურვებდი, რომ მუდამ ქართული პრესის ავანგარდში მდგარიყოს... ქაბატო ელენე, ეხლა თქვენი ჯერია.

ე. თევდორაძე — მე ზურაბის დიდ მადლობებს მოვუხდით, რომ გადმომიცა საშუალება ჩემი ყველაზე

ლუბიმი გაზეთისთვის იუბილარობა მიმელოცა...

ზ. ფანია — პირიქით, ქაბატო ელენე, მე თვითონ მალობ...

ე. თევდორაძე — მოკლედ, ჩემო ზურაბ, „კვირის პალიტრას“ მხოლოდ ერთს ვეტყვი, რომ პრადალ-ჟაბიტე ვ ტომ ჟე დუხე და აგრეთვე მოვისურვებდი, რომ სულ მალე გამოეშვარებინოს ჩვენი კორუმპირებული ჩინოვიკები და ჩვენ კი ისინი დაგვეჩიროს ციხეებში, ხოლო ვინც იქ არიან, ნახევრად უდანაშაულოები, ყველა გამოგვეშვას...

ზ. ფანია — მაგას ხომ უკვე აკეთებს „კვირის პალიტრა“, ქაბატო ელენე, და ძან

პოლიტიკოსთა საპირველ... უპ, უკაცრავად, საჩვიდმეგაპრილო სახუმარო მილოცვები „დიდების მღაპრის“ მოგივებზე

პირდაპირაც გვეუბნებიან, მაგრამ მე ურჩევ მათ, რომ ცოტა ირიბად შეგვაპარონ ხოლმე, თორე ხო ნახეთ აბდალაძე როგორ ცემეს, არა...

ი. სარიშვილი-ქანტურია — ბოლოს და ბოლოს, ჩემი რიგი აღარ მოვიდა?

ზ. ფანია — ვაიმე, რა მოუთმენლობა შეეყარა ამ ქალს, ვერ გავიგებ რა, უპ... პარტი, თქვი აბა ერთი რა გინდა...

ი. სარიშვილი-ქანტურია — მე მინდა ვთხოვო „კვირის პალიტრის“ რედაქციას, რომ ანალიტიკოსი ჟურნალისტის ახალი შტატი დაუშვას და მე ამიყვანოს სამუშაოდ, მომწყინდა უმუშევრად ყოფნა... პარლამენტის ტრიბუნლიდან ვერაფერი დავაკელი თარგამაძეს და იმედი მაქვს, რომ ამ გაზეთის საშუალებით მიზანს მივაღწევ. რაც შეეხება მილოცვას, ალბათ ამით უნდა დამენყო, მაგრამ იმედი მაქვს მომიტყუებენ, სჯობს გვიან, ვიდრე არასოდესო, ნათქვამია და ამიტომ ვულოცავ იუბილეს, ვუსურვებ მუდამ ოპოზიციის ყოფნას...

ზ. ფანია — თქვენ არ მიულოცავდით ბატო დავით? (დავით თევზაძეს).

დავით თევზაძე — კი.

ზ. ფანია — სულ ეს არის, ბატო დავით?

დ. თევზაძე — კი.

ზ. ფანია — გასაგებია, ბატო დავით, მალობთ.

გ. რჩელიშვილი — ჩემი ჯერი როდის მოვა?

ზ. ფანია — ბძანეთ, ბატო ვანტანგ.

გ. რჩელიშვილი — მე რა მინდა გითხრათ, იცით, „კვირის პალიტრას“ როგორც კი დაგვუდავ ხოლმე, მიუხედავად იმისა, რომ ალკოჰოლის დიდი მოყვარული არ გახლავართ, რატომღაც სულ პოლიტრა მახსენდება, შემდეგ ბასეინები და გული ბაგაბუგს მინყებს ხოლმე, თქვენც ასე მოგდით, არა, ბატო ზურაბ?

ლუბა შაკიაშვილი — მაიცა, კაცო, ერთი, რა ბაგაბუგი აგიტყდათ ამ გაგანია გაჭირებაში. ხალხსა პურის

ფული არა აქ და თქვენ კიდენა პოლიტრებზე ლაპარაკობთ...

ზ. ფანია — ქაბატო ელენე, გათხოვთ დაიკოვთ ნერვები... რა შუაშია პოლიტრა, დღეს გაზეთ „კვირის პალიტრის“ იუბილეა.

ლ. შაკიაშვილი — ხოო, ეგრე გეთქვათ, კაცო, მე რა ვიცი, „კვირის პალიტრა“ ძალიან მიყვარს, მაგრამ იცით რა მიგვირს? რა საჭიროა ორი სათაური, მომკალი და მაინც ვერ გავიგე, რა...

ზ. ფანია — ეხლა ამას აუხსენი კიდე, რა... თქვენ არ მიულოცავთ, მისტერ ბილ?

ბილ კლინტონი — ოუ, იეს... მე ხშირად მიკითხავს თქვენს გაზეთს ჩემი მეგობარი ჯონ-მალხაზ შალიკაშვილი და მინდა გითხრათ, რომ ით ვერი, ვერი გუოდ ნიუზფიფერი...

მედეა მეზერიშვილი — კაცო, ეს ამერიკელები როგორ ზრდილობიანად იტყუებიან ხოლმე, სად ჯანდაბანი

იცინა როგორია „კვირის პალიტრა“, ჯონ-მალხაზამ ქართული თავისთვის არ იცის და ამას როგორ უთარგმნის ნეტა... მთელ კახეთსა ეს გაზეთი ძან უყვარს, მაგრამ მე არა. იმიტო რომა ჩემზე და სხვა კახელ გამგებლებზე ცუდ რაღაცებსა სწერენ ხოლმე...

ე. შევარდნაძე — მედიკო, როგორ შეიძლება ასეთი ლაპარაკი, „კვირის პალიტრას“ ყველგან კითხულობენ, ამერიკაშიც და კახეთშიც. რაც შეეხება სიყვარულს, არც მე მომწონს ხოლმე რაღაც-რაღაცები, მაგრამ ჩვენ ხომ დემოკრატია ვაშენებთ და ამიტომ განსხვავებული აზრის, რაოდენ მწარედ არ უნდა იყოს, მოსმენა უნდა შეგვეძლოს. სხვაგვარად წინ ვერ წავალთ, ასე რომ, გაზეთი მიუხედავად თავისი მწვეფე და რადიკალური პუბლიკაციებისა, მაინც დადებითად უნდა დავახასიათოთ, წინააღმდეგ შემთხვევაში იუბილეზე მოსაწვევებს აღარ გამოგვიგზავნიან...

ზ. ფანია — ბატო ედუარდ, აი, ხომ გეუბნებოდით, ასეთი ადამიანები ბევრ უბედურებას გადაგვყრინან და მოვიშორეთ-მეთქი, მაგრამ თქვენ არ მიჯერებდით. ეხლა „კვირის პალიტრა“ რომ იუბილეზე არ დაგვაპატიოს ეს ხომ ქაბატონ მედეას ბრალი იქნება, არა?

ე. შევარდნაძე — არა უშავს, ზურაბ, ეხლა თუ არა, ათ წლისთავზე მაინც დავგვაპატიებენ. მანამდე ჩვენ ჩვენ საქმეს მივხედოთ და ისე აგვეყვავებინოს საქართველო, რომ „კვირის პალიტრა“ ოპოზიციის აღარ მდგარიყოს.

მისილი სააკაშვილი — მე მინდა, რომ „კვირის პალიტრა“ ყოველ ნომერში ნერდეს ჩემთან ინტერვიუს...
ზ. ფანია — მეც მინდა, რომ ყველა ნომერი ჩემი ფოტოებით იყოს აჭრელებული.

ნუკო ლეკიშვილი — მე მინდა მქონდეს ბევრი ფული და ყოველთვის ვყიდულებდე „კვირის პალიტრას“.

გ. რჩელიშვილი — მე მინდა, რომ ჩემი სურათები ფოტოპალიტრაში მაინც იბეჭდებოდეს.

(ყველა ერთად) — ჩვენ უბრალოდ გვინდა, „კვირის პალიტრა“.

მოამზადა
რუსუდან მიქელიანი

დღეს ჩვენს ყოფილი შემოქრელი ნაკლებსტეტიკური „ახალი მუსიკა“ ხშირად არაფრის მომცემია და ვხვდებით, რომ არსებობს მარადიული ღირებულება — ხალხური სიმღერა. მას, მაგალითად ღმერთს, თავისი ადგილი აქვს დამკვიდრებული მსოფლიოში. ჩვენი მონათრობი ამის დასტური გახლავთ.

ახლანდელ საფრანგეთიდან დაბრუნდა ცნობილი ლოტბარი, 76 წლის პოლიკარპე ხუბულაძე. მცოვანი ხელოვანი პარიზში ერთი თვით მიიწვიეს ქართული ანსამბლის, „მარანის“ წევრებმა და, რაც ძალზე მნიშვნელოვანია, „მარანი“, პოლიკარპე ხუბულაძეს ხელმძღვანელობით, წარუდგა ყველაზე პრესტიჟულ საკონცერტო დარბაზ „ოლიმპიაში“ 6.000 მსმენელს. ამას ქართული ხალხური სიმღერის ჭეშმარიტი აღიარება ჰქვია.

ერთ მშვენიერ დღეს რეპეტიციიდან შინ დაბრუნებულს ამავე დამახვედრეს, — საფრანგეთის საელჩოდან გაუწყეს, პარიზში ხართ მიწვეული. ჩემთვის ხომ მოულოდნელი იყო, მაგრამ საფრანგეთის საელჩოც დაეჭვებულა, რად ამა ხანდაზმულს იწვევდა. პარიზს დაუკავშირდნენ თურმე. დაუდასტურებიათ, — სწორედ მოხუცი პოლიკარპე ხუბულაძე გაჭირდება და გამოგზავრება თუ შეუძლია... ამ საქმის ინიციატორი ასოციაციის „მარანი“ გახლდათ... მოკლედ, სასწრაფოდ გავაზაფრებ საბუთები. ბილეთი პარიზიდან გამომიგზავნეს — ყველა ბატონო პოლიკარპე.

პარიზთან შეხვედრა საკმაოდ კურორტული დაინდო. ბუნებრივია, უნდა დამხვედროდნენ, მაგრამ აეროდრომზე ერთმანეთს ავტოვებ და ეს ფრანგულის უცოდინარი კაცი უცხო ქვეყანაში აღმოვჩნდი, ვფიქრობ, რა უნდა ვქნა-მეთქი. ამასობაში ჩემი დაავარების გამო განგაში ატეხილა თბილისსა და პარიზში. ის იყო, პოლიციელს მივმართე და მოწვევის საბუთი ვაჩვენე, რომ მაღალმა ახალგაზრდა კაცმა მომმართა, პოლიკარპე ხომ არ ხარო... კი, ბატონო-

მეთქი, — გამეხარდა. იმანაც შევბოთი ამოისუნთქე: ო, პოლიკარპე, პოლიკარპე — და მივიღე მასპინძლის, „მარანის“ ხელმძღვანელის ფრენკ კეინის ოჯახში წავედი.

გაირკვა, რომ ფრენკს 12 წლის წინ, საქართველოში ყოფნის დროს, სხვებთან ერთად ჩემი სიმღერაც ჩაუნერია. იქვე მომამხენინა „შენ ხარ ვენახის“ უძველესი ვარიანტი, რომელიც მამანქანისგან (ისიც ლოტბარი იყო) ვიცოდი. ფრენკ კეინს ანსამბლი ჩამოუყალიბებია და ქართული სახელი „მარანი“ დაურქვევია. ჩემამდე პარიზში მიწვეული მყოფი სახური სიმღერების შესასწავლად ისავე ფილფანი, გურულია — ტრისტან სიხარულიძე.

პირველ რიგში რესტორანში დამპატიყეს, მაგრამ მაინც ყველაზე მეტად ის მაინტერესებდა, რისთვის მიმიწვიეს, ან თავად რა შეეძლოთ. არ დაგიმაღავე და, ამყავდ მეჭირა

ქონსეკტი „ოლიმპიაში“ ქართულა სიმღერა და უხუხესა ქართველა ლოტბარა განსნა — 60 ლარით ჯიბეში შემოვიარე პარიზი...

თავი. მიმღერეთ-მეთქი, ვთხოვე... ერთმანეთს გადაუჩურჩულეს და „ხასანბეგურა“ წამოიწყეს. ეს ურთულესი სიმღერა, რომლის შესრულება გურულესაც უჭირთ, მშვენიერად ჩააკრიმანჭულეს. ამას „ალფაში“ მიყვარეს, შემდეგ გამართულად „ა დაო ჩქიმი არაბა“ იმღერეს, „ოჩუხევიც“ არ დავიწყებიათ და ამან, ცოტა არ იყოს, დამაბნია. ახლა იმაზე დავიწყე ფიქრი, რა უნდა ვასწავლო-მეთქი. გადავწყვიტე, ისინი „დამეჭირა“ 12 წლის წინ ჩანერილი სიმღერებით, ეს იყო „შენ ხარ ვენახის“ უძველესი ვარიანტი, გურული სიმღერების ახალი ვარიანტებიც ვაჩვენე, ვგრძობდით, აშკარად მოიწონებენ. „მარანი“ პარიზის გრანდიოზულ „ოლიმპიაში“ კონცერტისთვის ემზადდებოდა, და მიტხრეს, თუკი მოვხვდით, ეს შენი დამსახურება იქნებაო.

„ოლიმპია“ წელიწადში ორჯერ იხსნება და 6.000 მსმენელის წინაშე გამოსვლა ისედაც სენსაციია. რეპეტიციებს ყოველდღე გავდიოდით, ახალ სიმღერებს ვსწავლობდით. თურმე აქ ასეთი წესი ყოფილა — გუნდს კონცერტზე ის ხელმძღვანელობს, ვინც სიმღერებს ასწავლის. „ოლიმპიაში“ კონცერტი „მარანი-მა“ გახსნა და 12 მომღერალს მეცა-

მეტად მე ვახლდი ჩემი ჩონგურით ხელში... ვეროპის მრავალ საკონცერტო დარბაზში ყოფილვარ, მაგრამ ასეთი სცენა არსად მინახავს. ერთი პირობა, სუნთქვა შემიკრა, მაგრამ, „ჩემი ბიჭების“ იმედი მქონდა, „ჩელას“ სიმღერისას 6.000 მსმენელის ტაშმა იქუხა... ჩემი სამშობლოსა და იმ ერთიორ ქართველზე ვფიქრობდი, ვინც იმ წუთს ქართული პანგებით მოწუხებულ „ოლიმპიას“ დარბაზში იჯდა. ერთი ასეთი ქართველი ჩვენი რეჟისორი რეზო გაბრიელია იყო. წინა დღეს ქუჩაში ქართულ საუბარს მოვკარი ყური... რომ ვუთხარი, ხვალ „ოლიმპიაში“ კონცერტი მაქვს-მეთქი, მანამ არ დამიჯერეს, სანამ „მარანის“ მომღერლებმა არ დაუდასტურეს...

„ოლიმპიაში“ 7 სიმღერა შევასრულეთ: 15-20 წუთი სცენა „დაჟყრობილი“ გვერნდა, დარბაზი კი ტაშს უხვად გვიძღვნიდა, სცენიდან არ

გვიშვებდნენ. კულისებში რეზო გაბრიელია გადაამეხვია, აცრემლებული იყო, ლამის მეც ამატირა... ფინალში ისევ „მარანი“ იყო სცენაზე.

შენ რომ ქართველი იყავი, იმიტომ გავგახსენებინეს კონცერტი, — მაგალითად მიხედინე მომღერლები. კონცერტის 120 მონაწილე რესტორანში წავიყვანეს, სადაც მთელი საღამო თითქმის ქართულ სიმღერას ითხოვდნენ...

მაგრამ წესი წესია და ფრანგებმაც არ დაარღვიეს იგი. მათ კიდევ ერთხელ, კომისიასთან ერთად უნდა ენახათ, ვინ იყო მასწავლებლად მოწვეული მოხუცი პოლიკარპე, მით უმეტეს, რომ ვინც „ოლიმპიაში“ გამოდის, ყველა მოთმინებას იღებს და საბაზო არტისტად არის მიჩნეული.

კომისიის 15 წევრს, მათ შორის ინგლისელ კომპოზიტორს, წინასწარ გადაწერილი ტექსტებით საათ-ნახევარში 3 სიმღერა ვასწავლე. სასწაულებრივად შეითვისეს „მარანი, ნანა“, „მარანი“...

ფრიადი „მივიღე“! ასე დამთავრდა ჩემი ვიზიტი და მხოლოდ მაშინ გამახსენდა, რომ 60 ლარით გავემგზავრე საქართველოდან. იქ ერთი ცენტრიც არ დამხარ-

ჯვია, „მარანი“ მთელი პარიზი მომატარა... წინასწარ კი ვიყავი გაფრთხილებული, მაგრამ მაყაყის ხორცი მაინც „გამეხარა“... ერთხელ, მანქანებით გაყვდილ ქუჩებს მოტოციკლებითაც შემოვივარე. გულში ვფიქრობდი: პოლი, რაზე რომ დაგემართოს, როგორ უნდა თქვან, ბებერი პოლიკარპე ორბორბლიანი მოტოციკლით პარიზში სვირნობისას დაშვავდეთ...

გამომგზავრების წინ, რეგისტრაციამდე ფრენკმა კონცერტი გადმომიცა, რომელშიც 900 დოლარი იდო. აქედან ნაწილი თვალის ოპერაციისთვის მაქვს გადაანახული. პარიზის შთაბეჭდილებები დიდხანს გამყვება, თავს ქართულ გარემოცვაში ვგრძობდი. ფრენკი მშვენიერად საუბრობს და წერს ქართულად, სვანურიც იცის ვერც ქართულ ხალხ-

ურ სიმღერას ჩასწვებოდა.

ჯერ მარტო ანსამბლის სახელწოდება „მარანი“ ნახეთ. თითქოს ქართველებს გამოგვარა და გამოგვგვარა მისი დაგვიტოვა. თურმე ერთი მოხუცი გურულია გაუგია — ქვეყრი, ღვინო, მარანი. შემდეგ მეგრულ სიმღერაში დააფიქსირა: „გუგუშავთ ღვინო მარანიში“... (დავლით მარნის ღვინო). მარანი ზოგადქართულია, კრავს კახეთს, გურიას, სამეგრელოს და ყველა ქართველს. პირველად რომ გავიგე, პარიზში არსებობს ანსამბლი სახელწოდებით „მარანი“ და უძველესი ქართული სიმღერების პოპულარიზებას ეწევაო, თითქოს მეორედ დავიბადე ამ ასაკის კაცი...

ათამაშებს.

...პირველად რომ დაიჭირეს, მანინაც ვერე იყო.

აბა, როგორ გაგვამართლებ, ჭკუა მაგას არ უჭრის...

ლოტბარა უფრესი უყო... თურმე მკვლეელი გამიზრდია, აგრემც მოვეკვები! რა მნიშვნელობა აქვს, ვის მოკლეს, ძალსა თუ კაცსა?!

...იმ უფრო ცხოვლებმა რა დაუშავა განა ისეთი, ამხელა ბოროტება რომ ჩაადგინა...

როგორც ყოფიდა იმათთან, როგორ მოვუხადო ბოდიში, როგორ მივუხამძიმრო, აგრემც ეს მომკვდომია“...

P.S. ძალისმჭამელის დედა მოსტკვამს საკუთარი შვილის დალაპარაკებისა და ზნეობრივი გადაგვარების გამო. დღევანდელი ახალგაზრდობის ერთი ნაწილის გადაგვარების მიზეზი, გვინდა თუ არა, ამის აღიარება, მაინც ობიექტური რეალობაა, რომელშიც ყოფილების უამრავი მანვე ბაცილა გავრცელებული. ეს ბაცილები კი უფრო იოლად საზოგადოების სწულს ორგანიზმში აღწევს. შემთხვევით არ არის, რომ ზემოთ მოთხრობილი ამბის „გმირებიდან“ თითქმის ყველა საბჭოთა ჯართან, ციხესთან და, ცხადია, დღევანდელ სოციალურ სილატაკესთან არიან წილნაყარნი. ეს „სამება“ ყველაზე შესავალი გარემოს ქმნიდა და ქმნის საზოგადოებრივ სწულებათა გასავრცელებლად და ყველაზე სამწუხაროა, რომ ჩვენც უნდა ველოდეთ ამ სენით დაინფიცირებულთა შემკვიდრებს. ისე, როგორც დღესაც, ნახევარი საუკუნის შემდეგაც, ჩნდებიან „პიროსიმისა და ნაგასაკის ატიომის“ მსხვერპლნი.

ეს ერთხელ შემთხვევები კი სერიოზული ჩაფიქრებისთვის უნდა გამოვიყენოთ, რათა ყველამ ერთად შევადგინოთ „არადიციულ“ დაავადებათა გავრცელების შეჩერება.

ჯანსაღი რასულ შევარდნაქს სელუსანთან პითაღ... ავგონოიას მოსოქვს...

თბილისსა და ბათუმს შორის მიღწეულმა შეთანხმებამ კონსტიტუციური აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის სტატუსის დაფიქსირების შესახებ, რომლის მოქმედებაც შევარდნაძის თქმით, შეიძლება დაინტერესდეს სოხუმის სეპარატისტული რეჟიმი და ამით ხელი შეუწყოს აფხაზეთის პრობლემის მშვიდობიანი მოგვარების პროცესს, ჩვენს ისტორიულ მშენებელ დაბადა ერთგვარი ეჭვი: ხომ არ მისცემს საბაბს ეს ფაქტი საქართველოს გარკვეული რეგიონების დაინტერესებულ ძალებს, ანალოგიური მოთხოვნა და პრეტენზია წამოუყენონ ცენტრს?! რა თქმა უნდა, ამ რეგიონებში, კახეთისა და რაჭა არ იგულისხმება, არამედ, ლაბრაკია უწინარესად, ჯავახეთზე (სხვათა შორის, ახლანდელი ოპერის თეატრში პრეზიდენტმა ალიევმა ც საქართველოში კომპაქტურად დასახლებული აზერბაიჯანელები მოიხსენია, როგორც „საკუთარ მინა-წყალზე მცხოვრები აზორიგენი მოსახლეობა“), რასაც დამსწრე საზოგადოების მხრიდან ტაში მოჰყვამ ბაქო-ჯეიჰანის პროექტით და ტარიფების თაობაზე ალიევის მიერ საქართველოს სასარგებლოდ მიღებული გადაწყვეტილებით აღტკინებულმა და აცუნდრუებულმა ჩვენმა ისტორიულმა ყურებში გაატარა „საკითხი“ აქ მცხოვრებ აზერბაიჯანელთა „აზორიგენობის“ შესახებ (ეს სხვა თემაა და „კვირის პალიტრა“ საქართველოსამებრ მას მოვალეობი დაუბრუნდებოდა...), ახლა კი არსებითი შესახებ:

დიახ, გვინდა თუ არ გვინდა, ჯავახეთი და იქაური პრობლემები, უწინარესად, ადგილობრივ სომხურ ორგანიზაციათა ე.წ. პრეტენზიები კვლავ და კვლავ გვახსენებს თავს და მიუხედავად ოფიციალური ორგენის არაერთგზისი განცხადებისა, რომ ჯავახეთის პრობლემები საქართველოს სამინაო საქმეა და მისი სოციალურ-ეკონომიკური საკითხების მოგვარება საქართველოს ცენტრალური ხელისუფლების პრეროგატივაა, სამწუხაროდ, ჯავახეთში დღემდე მოქმედებენ ორგანიზაციები, რომლებიც სხვადასხვა პრობლემის სპეკულირებით სულ უფრო ხშირად აყენებენ საკითხს ჯავახეთის, როგორც ავტონომიური სუბიექტის სტატუსის განსაზღვრის შესახებ. საგულისხმოა, რომ ახლანდელი წინასწარწევი ავტოციის მისიით იქ ჩასულ შევარდნაქს, სომხური, ორგანიზაცია „ვიქის“ აქტივისტებმა ლოზუნგები და ტრანსპარანტი შეაგებეს ჯავახეთის ავტონომიის მოთხოვნით, თანაც ისეთი ავტონომიისა, როგორც... აჭარას აქვს(!). ანალოგიური ლოზუნგები ახალდაქალაქს ქუჩებში გამოიტანეს ჯერ კიდევ ამ ორი წლის წინათ შევარდნაქს-ლევონ ტერ-პეტროსიანის ჩასვლა-შეხვედრისას. მართალია, ამ საკითხს თბილისი და ერევანი, ერთი მხეხვედი, სერიოზულ მნიშვნელობას არ ანიჭებენ, მაგრამ, საუბედუროდ, არც იმის სრული გარანტია არსებობს, რომ გარეშე დაინტერესებული ძალები არ შეეცადონ იქ რაიმე პროვოკაციების აგორებას. ალბათ ამიტომაც იყო, რომ ამ დღეებში სამცხე-ჯავახეთში პრეზიდენტის რწმუნებულმა გიგლა ბარამიძემ უამრავდენტო განცხადება გააკეთა, რომელშიც ფაქტობრივად, დამჭერა ზემოთ აღნიშნული სომხური ორგანიზაციების აქტივისტებს, გონს მოეგონ, წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველოს სახელმწიფოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, ბარამიძის თქმითვე, მათ იგივე ბედი მოელოთ, რაც წინამორბედ სომხურ ორგანიზაციებს, რომლებიც ანალოგიური ანტიქართული ლოზუნგებით გამოდიოდნენ თავის დროზე...

აქვე ხაზგასმით აღვნიშნავ, რომ ნათქვამი და ქვემოთ თქმულიც სულაც არ ისახავს მიზნად, იოტისოდენა ჩრდილი მიადგეს საქართველოს მომავალი შევარდნის ურთიერთობების განმტკიცებას. საქმე ის არის, რომ თავად სომხეთში მიმდინარე პროცესები იძლევა გარკვეული ანალიზისა და დასკვნების გამოტანის საბაბს, ხოლო ეს პროცესები რომ მართლაც რთული და არაპროგნოზირებადია, ამას შემდგომი ფაქტებიც ადასტურებს: დავიწყებთ იმით, რომ დღეს პრეზიდენტი ქოჩარაიანი და მისი ხელისუფლება ძირითადად ეგრძობა პარტიის დანაჯიკოტუნს, რომლის მხარდაჭერამაც განაპირობა საპრეზიდენტო არჩევნები ქოჩარაიანის გამარჯვება.

(გაგრძელება გვ. იხ. 6)

მოამზადა
ვიტორ ვიტსელიანი

შარშან, ჩვენი გახეთის საშუალებით მკითხველი ძაღლის ხორცის მჭამელთა თელავურ თავგადასავლებს როცა ეცნობოდა, ალბათ ფიქრობდა, რომ ეს ჩვენი ყოფის პათოლოგიური გამოხატვის გახლდათ. ასე გვეგონა ჩვენც, მაგრამ...

გასულ კვირას, გურჯაანში, გიორგი ქ-ს ოჯახიდან წმინდა სისხლის პოინტერი დაიკარგა. 4-5 დღის შემდეგ კი, როცა ოჯახის წევრებმა ძაღლის დაკარგვის თაობაზე განაცხადეს და მპოვნელს დასაჩუქრებებს დაჰპირდნენ, ერთ-ერთი უბნის ბიჭები იმ პოინტერის ჩახოხილით

ყელს იკოკლოზინებდნენ.

როგორც ამ „საქმის“ მოთავე, 33 წლის სოსო სიმონიშვილი ამბობს, ეს ნაბიჯი მას გაჭირვებამ გადაადგმევინა (თუმცა ამ დროს თავისი ოჯახის წევრებმა და მცირეწლოვან ვაჟზე სულაც არ უფიქრია). სოსომ ძაღლი ნაჯახით დაკლა, გაატყავა და მეზობლის ოჯახში კერძი საგულდაგულად მოამზადა. შემდეგ მეგობრებზე მოიპატიჟა და კულინარიის შედეგით პირველად თვითონ დააჭამა. მოწვეულთაგან ზოგმა იცოდა, ზოგმაც შემდეგა გაიგო, რას მიირთმევდა, თუმცა საქციელი არავის უხანია.

თანამეინახენი, როგორც მეგობრები ამბობენ, ყოველდღე „ბირჟაზე“ იღებენ განრიგს და ყოველდღისმარე დასალევსა და „ზაკუსის“ ძებნაში არიან. ამდენად, იმ რო-

მანტიკული დღის „დელიკატესი“ სადილი უდავოდ გამორჩეული აღმოჩნდა. მანამდე კი, თ ვ ი თ მ ხ ი ლ ვ ე ლ თ ა თქმით, პოინტერი რამდენიმე დღის დამწყვდეული ჰყავდათ (ახლათ ასუქებდნენ!), რომელიც, სოსო სიმონიშვილს თუ ვერწმუნებთ, ქუჩაში იპოვეს.

სხვათა შორის, ამ ამბის მთავარ გმირს, პირველად ჯარში გაუსინჯავს ძაღლის ხორცი და მას შემდეგ, ჩანს, მისი ნატვრა არ ასვენებდა. ერთმა მეზობელმა ეჭვიც კი გამოთქვა, რომ ეს შემთხვევა ამ უბანში პირველი არ უნდა ყოფილიყო. მეორემ მოწმაც მოიყვანა, რომელმაც დაინახა, ღობესთან მიგდებულ მკვდარ ძაღლს ამ ამბის

ერთ-ერთი მონაწილე ბექს როგორ აჭრიდა.

ლემის ნარჩენები კი დღესაც იქ ყრია... პოლიციამ სოსო სიმონიშვილი დააკავა. თუმცა სამართლებრივი დამკვირვებლები, რომ ჩვენი სისხლის სამართლის კოდექსით ამდაგვარი ქმედება დანაშაულად არ კვალიფიცირდება და „ძაღლისმჭამელმა“ შეიძლება მხოლოდ მისი ქურდობისთვის აგოს პასუხი, რა თქმა უნდა, იმ შემთხვევაში, თუ დადგინდება, რომ ცხოველი მართლაც მოპარულია. მანამდე კი სხვა (და, ალბათ უფრო დიდი) საშიშროებაც ელთი ადამიანის მეგობრის კერძის ორგანიზებულ მჭამელებს. ცნობილია, რომ ძაღლი, სხვადასხვა სახის სპეციფიკური დაავადებით სწულდება, რომელთაგან ბევრი ადამიანის სიცოცხლისთვის საშიშია. არავინ იცის, რით იყო დაავადებული ძაღლი და როდის შეიძლება გამოაჩნდეთ იგი ქართული ეროვნული რაფიონის რეფორმისტებს. ახლა კი, მთელი ქალაქი, როგორც კეთროვანებისკენ, ისე იშვრს თითს მთაქვე და აღმფოთებას ვერ მალავს აქამდე გაუგონარი სადილისა და ზნედაცემულობის გამო. მაგრამ სულ სხვა გრძობამ დაზაფრა და გააოგნა ისინი, დაკავებული შეიქმნის სანახავად პოლიციაში მიმავალი თვალცრემლიანი დედის გოდებას რომ ისმენდა:

„რად მინდა, რომ ცოცხალი ვარ და ამ უბედურებას მოვესწარი... ძაღლისმჭამელის დედა უნდა მერქვას მე?“

აკი მიგრძნო გულმა, გუშინ ნაჯახით ხელში რომ დავინახე...

ნასვამი იყო. სად მიხვალ, ბიჭო. რად გინდა ცული-მეთქი... არაფერი მიპასუხა, დაუმინდეს მაგას პირი...

რა ნვალებით და შავი დღით გავზარდე. უკან ვდევდი, ჭკუა მინც ვერ ვასწავლე. დააღვივებენ ორჭიქას და ყველა თავის დაკრულზე

მეგობარი შემიჭამეს

მონაზადა ხათუნა ყვირიალაშვილი

ყველაზე თვალშისაცემი, რაც არჩევნების მეორე დღესვე მოხდა, ის იყო, რომ დემოკრატიული სახელმწიფოში სიტყვისა და აზრის თავისუფლების მიუხედავად, მთელი რიგი პოლიტიკური მოღვაწეები პროკურატურაში დაკითხვაზე დაიბარეს(!). წესრიგის ქომაგები „გამოძახების“ მიზნად ასახელებენ დემოკრატიისა და თავისუფლების ეროვნული ცენტრის ზოგიერთი წარმომადგენლის მიერ შემუშავებულ პროკლამაციას, რომელსაც ხელს ათზე მეტი პარლამენტის გარეთ დარჩენილი პოლიტიკური ფიგურა აწერს. პროკლამაციაში არჩევნების ბოიკოტის მოწოდება და შემდეგი შინაარსის ტექსტის დაფიქსირებულ: „შეგარდნის ხელშეწყობა გაპრეზიდენტების შემთხვევაში საქართველოს ელის სრული სახელმწიფოებრივი და ეროვნული კატასტროფა. ტერიტორიების უფრო მეტად დაქუცმაცება და ამ დაქუცმაცების იურიდიული დაკანონება, უმუშევრობა, შიმშილი, სასონარკვეთა — საქართველოს გადაქცევა თვითმკვლელთა სასაკლავოდ“. პროკურატურა სწორედ ამ სიტყვებში ხედავს მთელ უბედურებას და მიიჩნევს, რომ პროკლამაცია შეიცავს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 139-ე მუხლით გათვალისწინებულ კანონდარღვევას (მოქალაქის საარჩევნო უფლების განხორციელების ხელის შეშლა). ხელის მოშორების პროკურატურაში შესაბამისი განმარტებების და ჩვენების მისაცემად რიგრიგობით გამოიძახეს, თუმცა კანონს ვერაფერობით მხოლოდ ბესო ჯუღელის დამორჩილება და დაკითხვაზე მეორე დღესვე უპრობლემოდ გამოცხადდა. დანარჩენი „ბოიკოტისტები“ კი იმდენად ჯიუტები აღმოჩნდნენ, რომ პროკურატურაში მისვლას საერთოდ არ აპირებენ. აქვე ერთი საინტერესო დეტალი შესახებაც შევიტყვეთ. თურმე ე.წ. უწყება ყველა „დაინაშავს“ როდი მისვლია. პროკურატურაში დაბარების თვალსაზრისითაც გარკვეულ „შერჩევას“ ჰქონდა ადგილი. ეტყობა, ყველაფერი დამსახურებაზეა. „კვირის პალიტრა“ პროკლამაციაზე ხელისმომწერი „კანონდარღვევითაა“ რამდენიმეს გაესაუბრა. თავდაპირველად, ლიბერალურ-ეკონომიკური პარტიის თავმჯდომარეს ბესო ჯუღელს ვესტუმრეთ.

— ბატონო ბესო, როგორც ეტყობა, თქვენ ყველაზე გულადი ადამიანია, რადგან პროკურატურაში დაბარებისთანავე გამოცხადდით.

— არა, აქ გულადობა არაფერ შუაშია. უბრალოდ კანონმორჩილი ვატი ვარ და მიუხედავად იმისა, რომ არასწორი იყო პროკურატურაში ჩემი გამოძახება, მაინც გამოვცხადდი. მოვიდა ჩემთან უშიშროების თანამშრომელი, მომიტანა უწყება და მითხრა, პროკურატურაში დაბარებენო. უწყებაში მითითებული იყო იმ პროკურორის ვინაობა, ვინც მიბარებდა. ეს გახლდათ გურამ სვანიძე. მაშინვე დავერევე და ვუთხარი, ბატონო პროკურორო, როგორ მოვიქცე, „ტელეფონით“ მოვიდე თუ ჩვეულებრივ, როგორც დადგინდა ხოლმე-მეთქი. გაცინა, არა, ჩვეულებრივ მოდიო. როცა მივედი, სვანიძე არ იყო და გამომიძებნა დათო ჩხარტიშვილმა დაკითხა. სხვათა შორის, იქ ერთი საინტერესო ინციდენტი მოხდა: ოთახს რომ ვეძებდი, უცნობი „მალარიები“ გამომელაპარაკენ (შენობაში რემონტი მიმდინარეობდა), ბატონო ბესო, თქვენ აქ რა გინდათ, ანაი თუ ახე და ისეო. ეტყობა, იცოდნენ, დაბარებული რომ ვიყავი. ამ ხმაურზე გამომიძებნილიც გამოვიდა და დაინახა, რომ „საზოგადოება“ ჩემ მხარეს იდგა.

— რაო, რა გითხრათ დათო ჩხარტიშვილი?

— ძალიან უხერხულ მდგომარეობაში იყო. მკითხა, ვლემულაობდი თუ არა მონაწილეობას დემოკრატიის და თავისუფლების ეროვნული ცენტრის ზოგიერთი წარმომადგენლის მიერ შემუშავებული პროკლამაციების გაგრძელებაში და არჩევნებისათვის ბოიკოტის გამოცხადების მოწოდებაში. მე აუფხუსი, რომ არჩევნებს ვუცხადებდი არა ბოიკოტს, არამედ უნდობლობას. ჯერ ერთი, ბოიკოტსა და უნდობლობას შორის ძალიან დიდი განსხვავებაა. მეორეც, ბოიკოტიც რომ გამოვიცხადებინა, რას დავაშავებდი? საქართველოს კონსტიტუციის მე-17 მუხლის თანახმად, ყველა ადამიანი თავისუფალია თავის პოლიტიკურ არჩევნებში. ასე რომ, პროკურატურის ასეთი გააუბრა და გაკაპახება სავსებით არამართალზომიერი და ცოტა არ იყოს, ლიმილის მომგვრელიც კია. ვიკითხე, არიან თუ არა საქმის კურსში გენერალური პროკურორი და ქალაქის პროკურორი-მეთქი, დადებითი პასუხი მივიღე. ჩემი აუდიენცია დაახლოებით ათ წუთს გაგრძელდა. დამანერინეს ნახევარგვერდიანი ასხნა-განმარტება, ხელი მოვაწერე. ეგ იყო და ეგ.

— როგორ ფიქრობთ, შეგარდნაზე იყო საქმის კურსში?

— არა მგონია, რომ ცოდნოდა. ფაქტობრივად, მას დათვრილი სამსახური გაუწიეს, მონური ფსიქოლოგია ისე ღრმად არის გააქვადარი ჩვენს საზოგადოებაში, რომ ჰგონიათ, ასეთი ნაბიჯებით პრეზიდენტს ასამოწმებენ. არადა, პირიქით ხდება. — საქართველოს იმიჯი და სახელი ილახება. მე, ჩემი მოღვაწეობიდან გამომდინარე, ხშირი ურთიერთობა მაქვს უცხოელებთან. ამ დღეებში ინგლისის ელჩთან ვარ ვანამზე დაბატიყებული, სადაც უამრავი ბიზნესმენი იქნება. ყველა საქმის კურსშია. ყველა ყველაფერი იცის. შესაძლოა ზრდილ-

ობის გამო ხმადალა და ნიშნის მოგებით არ თქვან, მაგრამ გულში ხომ მაინც იფიქრებენ? ეს ხომ ქვეყნის ავტორიტეტზე უარყოფითად მოქმედებს?

— როგორ გგონიათ, კიდევ დაგებარებენ?

— რა ვიცი, არა მგონია, რილასთვის უნდა დამიბარონ? კაცს რომ თავისუფალი პოლიტიკური ნება გააჩნდეს, ეს დანაშაულია? ისე, სხვათა შორის, ამის დრო რომ მიქონდეს და სახელმწიფოც უფრო დემოკრატიული იყოს, წესით, ახლა პროკურატურას სასამართლოში უნდა ვუჩიოდე, მაგრამ კიდევ ვიმეორებ, არ ღირს საქმის ასე გართულება. მე გაცილებით მეტად ვუფრთხილდები ჩემი სახელმწიფოს იმიჯს, ვიდრე ზოგიერთი ვაიგულმემატიკური. ისე, დღეს საქართველოში იმდენი დარღვევა და დანაშაული ხდება, იმდენად კორუმპირებულია მთელი სისტემა, რომ ბესო ჯუღელს კი არ უნდა დასდევდნენ მისი პოლიტიკური შეხედულების გამო, არამედ კორუმპირებულ ჩინოვნიკებს უნდა სთხოვდნენ პასუხს.

— ხომ არ გგონიათ, რომ პროკურატურაში თქვენს დაბარებას რამე სხვა საშიშროება ჰქონდა?

— რასაკვირველია, ეს გარკვეული დამინების მცდელობაც არის. მოგესხნებათ, ბიზნესში ძალიან ადვილია ადამიანის დადანაშაულება. ამდენად შესაძლოა, ჩემი პროკურატურაში გამოძახების ქვეტექსტი ასე ჟღერდეს — ფრთხილად იყავი, თორემ შეგვიძლია სხვაგვარად მოგკითხოთო. მაგრამ მთელი პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, მე არა ვარ ის კაცი, ვისთანაც კორუფციის რაიმე ნიშნები უნდა ეძებონ. მაინც ვერ მოძებნა. რომც მოინდომონ, აბსოლუტურად ვერაფერს ნახავენ. ბიზნესში კორუფცია არის ე.წ. „მარცხენა“ საქონელზე მუშაობა. მე კი „მარცხენა“ პროდუქტზე არც მიმუშავია, არც ვმუშაობ და არც მომავალში ვაპირებ. პირიქით, მთელი ჩემი მოღვაწეობა ამის წინააღმდეგი ვიყავი და ვიქცები

„წასით პროკურატურას სასაბარტოლო უნდა ვუჩიოდე“

ყოველთვის. პროკურატურის ეს ქმედება არის ადამიანებზე ფსიქოლოგიური ზემოქმედების ერთ-ერთი სახეობა, ფორმებია უბრალოდ სხვადასხვა. აბილეთ ირავლი წერეთლის ცემის ფაქტი, იქ ლეილა ცომიას და ლეილა შკაიშვილს მიყვანეს ფიზიკური შეურაცხყოფა, თავისუფლების და დემოკრატიის ცენტრის ორი

გებარებდნენ?

— ამას რა მიხედვარა უნდა. არ ესამოგონათ ჩემი გამოცხადების და მონადეები არჩევნების ბოიკოტისაკენ.

— როგორ გგონიათ, კიდევ დაგებარებენ?

— არ ვიცი, ეგ ჩემი პრობლემა არ არის, იმათი პრობლემაა. გავიგე, რომ სხვებისთვისაც გაუგზავნიან უწყებები. ვისი მისვლაც უნდა, თავის დროზე გაუგზავნეს. ვისი მისვლაც არ უნდა, დაუგვიანეს.

— ეი, თქვენი მისვლა არ უნდა და?

— ასე გამოდის.

— აბა, რილასთვის დაგებარებდნენ?

— რა ვიცი, რა გითხრათ, ვილასის დავლება შესაძლებელია. მოკლედ, ვალი მოიხადეს.

— ბატონო ნოდარ, არჩევნები დამთავრდა და ახლა რას საქმიანობთ?

— ახლა ხელმოწერებს ვაგროვებთ იმის დასატურად, რომ ბოიკოტი შედგა.

ეს დაბარებები ძალიან ცუდი შედეგებით დასრულდება... აბაძი ასათიანი — ტრადიციონალისტა პარტიის ლიდერი.

— ბატონო აკაკი, მართალია პროკლამაციაზე ხელი არ მოგინწოვია, მაგრამ თქვენც ბოიკოტის მომხრე პოლიტიკოსთა ტიპში გადისართ. პროკურატურიდან თქვენთვისაც ხომ არ შე მოუფლავიათ რაიმე?

— არა, პროკურატურა იმ დროს მაშინდება თავის ჭკუაში, როცა პრეზიდენტის გადადგომას და გამგებლების არჩევნობას ვითხოვდით. მაშინაც სასაცილო სახე ჰქონდა ყველაფერი ამას და

დღესაც. ეს უმეგავსობა და უბედურებაა. ერთი რაღაც მაოცებს. გასაგებია, რომ ავლებენ, მაგრამ პროკურორები, რომლებიც ქვეყანაში საპარტალს უნდა იცავდნენ, სრული სერიოზულობით იბარებენ კაცს დაკითხვაზე, მხოლოდ და მხოლოდ იმის გამო, რომ თავისი მოქალაქეობრივი და სხვათა შორის, კონსტიტუციური უფლებების გამოყენებას ცდილობს. ძალიან ცუდი დღეა ჩაივლეს თავი და თუ გაგრძელდება ეს დაბარებები, ძალიან ცუდი შედეგებით დასრულდება პროკურატურისა და ხელისუფლებისთვისაც.

როგორც გავიგე, თქვენი ფოტოკორესპონდენტიც უცემიათ...

რაც შეეხება პროკურატურას, ცხადია, მათთანაც ვცადებ დავაგვირგვინ, მაგრამ... ჩემსა და ქალაქის პროკურორს იმდენი მახარაბამს შორის დახსენებით ასეთი შინაარსის სატელეფონო საუბარში შედგა.

— ბატონო თენგიზ, რამდენი უწყება დაგზავნა ქალაქის პროკურატურაში პოლიტიკურ დაკითხვაზე დაბარების მიზნით?

— იცით რა, ინტერვიუს ტელეფონით ვერ მოგცემთ.

— ინტერვიუს ხომ არ გთხოვთ. მხოლოდ რამდენიმე დეტალის დახსენება მჭირდება.

— არანაირი კომენტარი! რამდენჯერაც ტელეფონით მივეცი ინტერვიუ, იმდენჯერ დამაბინჯეს. ამიტომ გადავიწყვიტე, ყოველი ინტერვიუს ჩანერის დროს ჟურნალისტს თვალზე ვუფურო. უნდა გავიგო, რა პიროვნებას ველაპარაკებ. და საერთოდ, რად გინდათ ამ თემაზე რომ წერთ, რაღა საჭიროა? ბატონი ბესო ჯუღელი მოვიდა და გეითხრა, იმ პროკლამაციაზე ხელი მე არ მომიწერიაო და გაბრაზდა კიდევ, ჩემს მაგივრად ვინ მოაწერაო. სულ ეგ იყო. რა მოხდა აქ საგანგაშო?

— როგორც ვიცი, ნოდარ ნათაძე და სხვებიც დაიბარებენ.

— ძალიან გთხოვთ, ნუ ცდილობთ, რომ რაიმე მათქმევინოთ. მაინც ვერ „შემბამით“. თქვენ პრინციპული ჩანხართ, მაგრამ მეც მაქვს ჩემი პრინციპები... შო, მართლა, თქვენი გაქვთის კორესპონდენტი უცემიათ მ აპირებს სპორტის სასახლესთან. მგონი გვარად აბდალაძე, არა?

— დიახ, ფოტოკორესპონდენტი.

— ისე, ისეთი სიტუაცია იყო, იქ რომ ვყოფილიყავი, მეც დამარტყამდნენ. ამ ფაქტსაც ვიძიებთ და მალე დავადგენთ. რა იყო და როგორ იყო. რაც შეეხება ჩემს ინტერვიუს, დღეს არ მცალია, ხვალ მობრძანდით პროკურატურაში და იქ ვისაუბროთ.

— ხვალ უკვე გვიან იქნება ნოდარ გამოდის და ფიზიკურად ვვლარ მოვსწრება, მხოლოდ ის მითხარით, რამდენი უწყება გაგზავნით. ციფრისაც ხომ არ დაგამახსენებ?

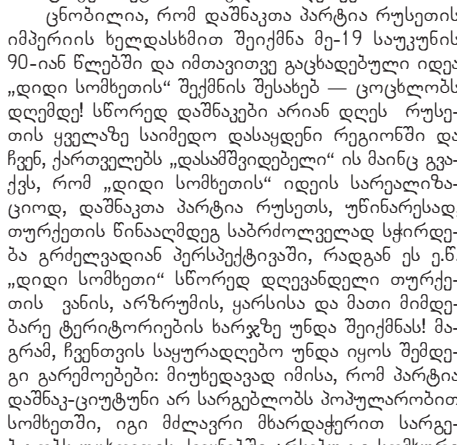
— არა, არა, არაფერი გამოვა. მიუხედავად მანდილოსნების მიმართ ჩემი უღრმესი პატივისცემისა, ტყუილად მელაპარაკებით.

ერთი სიტყვით, ქალაქის პროკურორმა ფურნალისტიკისა და რესპონდენტების ურთიერთობის ანუ ინტერვიუს ტელეფონით ჩანერის აპრობირებული მეთოდი დაგვიჩვენა და, შემოსხენებზე უფრო პოლიტიკოსებზე არანაკლები „ბოიკოტი“ გამოუცხადა. ეს ცხადია, მისი პირადი უფლება და ნება გახლავთ. თუმცა, ისიც საკითხავია, საერთოდ ჰქონდა თუ არა ბატონ პროკურორის ჩვენთვის რაიმე სათქმელი.

ჯაანათი ჩხალ შხაჩლავას ხელისუფლებას ეკითხება... ავტონომიას მოსთხოვს...

დასაწყისი იმ. გვ. 4

საგულისხმოა, რომ ახლახან თბილისში ქოჩარაინის ვიზიტისას სომხეთის დელეგაციის 70%-ს (მინისტრები, პარლამენტარები...) დაშნაკები შეადგენდნენ... აქვე იმასაც ვიტყვი, რომ ერევანში დაშნაკ-ციუტუნის პარტია, ისევე როგორც სხვა ულტრა-მემარჯვენე პარტიები, არ არის პოპულარული და შექმნილია პარადოქსული ვითარება — ერევანი, სომხური ისტუბლიშმენტი და საზოგადოების ფართო ფენა არ იღებს და ვერ ეგუება პრეზიდენტს და მის დასაყრდენ პოლიტიკურ ძალას, ანუ შეიძლება თამაზ ითქვას, რომ დაშნაკთა პარტია არ არის ის ძალა, ვისაც სომხური მიპყვება, ვგულისხმობ, უწინარესად, სომხეთის მოსახლეობას... ამასთან ეს ის პარტია არ არის, რომ სომხეთი აატრიალოს და ხალხს თოფქვეშ დააყენოს... მაგრამ ეს ძალა შესანიშნავი ბურჟუაზია იმთ ხელში, ვისაც სურს და იქნებ გეგამიც აქვს რეგიონში წყლის ამღვრევა!

ცნობილია, რომ დაშნაკთა პარტია რუსეთის იმპერიის ხელდასხმით შეიქმნა მე-19 საუკუნის 90-იან წლებში და იმთავითვე გახდადებული იდეა „დიდი სომხეთის“ შექმნის შესახებ — ცოცხლობს დღემდე! სწორედ დაშნაკები არიან დღეს რუსეთის ყველაზე საიმედო დასაყრდენი რეგიონში და ჩვენ, ქართველებს „დასამუფლებელი“ ის მაინც გვაქვს, რომ „დიდი სომხეთის“ იდეის სარეალიზაციოდ, დაშნაკთა პარტია რუსეთს, უწინარესად, თურქეთის წინააღმდეგ საპროლეულად სჭირდება გრძელვადიან პერსპექტივაში, რადგან ეს ე.წ. „დიდი სომხეთი“ სწორედ დღევანდელი თურქეთის ვანის, არზრუმის, ყარსისა და მათი მიმდებარე ტერიტორიების ხარჯზე უნდა შეიქმნას! მაგრამ, ჩვენთვის საყურადღებო უნდა იყოს შემდეგი გარემოებები: მიუხედავად იმისა, რომ პარტია დაშნაკ-ციუტუნი არ სარგებლობს პოპულარობით სომხეთში, იგი მძლავრი მხარდაჭერით სარგებლობს უცხოეთის ქვეყნებში არსებული სომხური დიასპორებისგან. ამ ფონზე, სომხეთის მთავრობაში შეიქმნა სპეციალური სტრუქტურა, რომელიც უცხოეთში არსებულ სომხურ დიასპორებთან ურთიერთობებს უზრუნველყოფს და მის ხელმძღვანელად დაინიშნა დაშნაკი მკრტირიანი. ამ სტრუქტურას გარკვეული ურთიერთობა და კონსულტაციები აქვს ჯავახეთში მოქმედ პარტიებთანაც. აქვე უნდა ითქვას ისიც, რომ დაშნაკთა პოლიტიკურ საქმიანობის პრიორიტეტული მიმართულება არის სომხურ დიასპორებზე აქცენტის აღება და ამ დიასპორების გაცენის გამოყენებითა და საშუალებით ქვეყნის შინაპროცესებისა და ორმხრივი სახელმწიფოთშორისი ურთიერთობების წარმართვა. ასე რომ, ამ კონტექსტით, საქართველო-სომხეთის შორის ურთიერთობების წარმართვა ერთგვარად გადაადის დაშნაკების კომპეტენციაში. თუ ამას დაუმატებთ იმას, რომ დაშნაკ-ციუტუნი ქოჩარაინის დასაყრდენი პარტიაა და სოლიდური რაოდენობითაა წარმოდგენილი ხელისუფლებაში, ადგილობრივ მხარველობაში, ხოლო უშუალოდ საქართველოს მოსაზღვრე სომხეთის ოთხი რაიონიდან სამში გუბერნატორებზე დაშნაკები სხედან (ქრთა-დ-ერთი გიუმრის რაიონშია დაშნაკი გუბერნატორის მოადგილე, მაგარ, მაინც ფაქტობრივად, ის ყველაზე ყველაფერს...), ვფიქრობ, საჭიროებს ჩვენს მხრიდან ფიზიკურად ყოფნას. ამ მხრივ, ჩვენი უპირველესი საზრუნავი უნდა იყოს ის, რომ ჯავახეთში არ გაჩნდეს გარკვეული მართვადი კონფლიქტის კერა, მით უმეტეს, რომ მიმდინარე გლობალიზური პოლიტიკური პროცესების წყალობით ჩვენს ხელისუფლებას აქვს (ყოველ შემთხვევაში, უნდა ჰქონდეს) ბურჟუაზია, რომელიც შესაძლებელია სტაბილურობის შენარჩუნება. ამასთან, ქოჩარაინის სერიოზული ოპოზიცია ჰყავს და საგულისხმოა, რომ 12 აგვისტოს ჯავახეთში მომხდარ გახმაურებულ ინციდენტში მას პირდაპირ დასდეს ბრალი, რომ ქოჩარაინსაც გარკვეული წვლილი მიუძღოდა მომხდარში. ვიმეორებ ეს საცხადებდა ქოჩარაინის მოზიციას ცუდთვის... საერთოდ, მომავალში ყველაფერი დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ რამდენად და რა ხარისხით დარჩება სომხეთი რუსეთის პოლიტიკის ორბიტაში. თავად რუსეთისთვის კი, რეგიონში საკუთარი გავლენის შესანარჩუნებლად, ერთ-ერთ ძლიერ ბერკეტს, ჯერჯერობით, კვლავ წარმოადგენს სომხეთის გარკვეული ძალბების მხრიდან საქართველოზე ზემოქმედების ფაქტორი, კონკრეტულად ჯავახეთში, რაშიც „პირველი ვიოლინოს“ ფუნქცია დაშნაკებს ეწეხება...

და კიდევ: 12 აგვისტოს ინციდენტის შემდეგ, როცა ჯავახეთში 25-მა შეიარაღებულმა სომხმა შეავაგ წვრთნაზე მიმავალი ქართული საჯაროსო ქვედანაყოფი, რასაც კინაღამ სისხლის ღვრა მოჰყვა აქედან გამომდინარე განუსაზღვრელი შედეგებით, კაციშვილს არ უკითხავს და არ მოუძიებია, თუ ვინ შეეცადა ვითარების პროვოცირებას, ვინ იყვნენ ამ პროვოკაციის შემსრულებელი და ა.შ. საუბედუროდ, არც სისხლის სამართლის საქმე აღძრულა და არც მომხდარი გამოძიებულა ბოლომდე...

ვფიქრობ, დადგა დრო, ყველა ამ კითხვას გაეცეს ამომსურავი პასუხი...

ზურაბ მჭედლიშვილი

მოამზადა
ქეთი პარაკაშვილი

ქალიან გენდა გვეჯეროდეს, რომ შევარდნაძის მესამე კურთხევიდან ის დრო დადგება, როცა მინისტრობა (ან მისი მოადგილეობა) ის თანამდებობა აღარ იქნება, კაცს რომ კანფერენციის შედგება. თუმცა, ტიტულებს კანფერენციის სიტყვაზე ალბათ, დიდხანს შერჩება და არც მსუსნავ-მსუნავები გამოეღვებათ. არჩევნებში ჩაიარა და პრეზიდენტის „კანფერენციის“ მოლოდინის რიგში ალბათ ბევრი (გუნებაში მისი) უკვე ჩაენერა. გარეგნულად კი ჩვენი პოლიტიკოსები არაფერს იმჩნევენ, ხანდახან კი — მინისტრის პორტრეტს უარობენ კიდევ. ამის შემყურემ შეიძლება გაიფიქრო, ნეტა შევარდნაძემ საიდუმლო ბრძანება ხომ არ გამოსცა, ვინც მესტ იუარებს, იმას მეტი შანსი ექნება... ან კიდევ შეიძლება ერთი ანდაზაც გავისხენოთ „მეღა ვერ შესწავდა ძესესაო, პარასკევია დღესაო“ — ეს ის შემთხვევაში, თუ რომელიმე ჩუმად მეოცნების იმედები არ გამართლდა. ქალიან თეორეტიკოსებიც რომ არ ვიყოთ, ერთ პრაქტიკოსად მოვივლიყავ. თავის დროზე სახალხოელი მამუკა გიორგაძე დაბეჯითებით გაიძახოდა, აღმასრულებელ ხელისუფლებაში მიშა ჯიბუტს არ გავუშვებო, სხვების ცოდვებზე პასუხი ჩვენ რატომ უნდა ვაგოთო. თუ ქალიან უნდათ მთელ ხელისუფლებაში ჩვენ მოვალთ და მაშინ ვანახებთო... ტრახახობდა გიორგაძე, მაგრამ სიტყვა სიტყვად დარჩა, საქმე კი სხვაგვარი აღმოჩნდა: მიხელი ჯიბუტი დღეს

ევრონიკის, მრეწველობისა და საგარეო ვაჭრობის სამინისტროები სოცურზრუნველყოფისა და დაჯანსაღების სამინისტროების ბედს გაიზარებენ. ზემოსხენებული სამი უწყება ერთ უწყებად ჩამოყალიბდება და მის სათავეში ახალი ხელმძღვანელი მოვა. ე.ი. ჯერჯერობით მოქმედი მინისტრები, ბერუჩაშვილი, პაპავა და შოშიტიანიშვილი რიგის გარეთ აღმოჩნდებიან. საგარეოდ, ამ სამი სამინისტროს ბედს ერთ-ერთი პარლამენტარი ჩაიბარებს, ამბობენ, რომ იგი ოპოზიციის წარმომადგენელია, კერძოდ კი — სოციალისტი. უფრო კონკრეტული პასუხისთვის ვახსენებ რეგულაციის მიმართ. მან მხოლოდ მხრები აიჩიქა და თქვა, ჯერ არაფერი გამოვიდეს. პასუხის ლოგოსას თუ მივყვებით, ესე იგი რეგულაციის ჯერ არ გაუგია, მაგრამ როგორც ჩანს, ელის. ასევე გაერთიანდება ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის სამინისტროები. სერგო ესაკიაზე ამ რამდენიმე თვის წინ სახელისუფლებო კულუარებში დიდი მითქმა-მოთქმა იყო. ჩვენთვის სანდო წყაროდან ცნობილი გახდა, რომ ამ ორი სამინისტროს თავდაცვა პირველი ქართული რეფორმის შემქმნელი ელგუჯა მემქარიაშვილი მოიხარება. ეტყობა, ხელისუფლება ამ სფეროშიც ისეთივე გადატრიალებას ელის ბატონი ელგუჯასაგან, როგორც ქართულ ტენიკაში. ისე, სამართლიანობა მოითხოვს უნდა აღვნიშნოთ, რომ ქართულ პოლიტიკას ქართული მენეჯერება ხშირად ენიჭება — რეფორმის ავტორის მინისტრად უშუბენ, მსოფლიო მნიშვნელობის აკადემიკოს ლომინაძეს კი საარჩევნო ბუკეტებით უტყვივენ თავს. ბარემ, სიტყვამ მოიტანა და აქვე დავძენთ, რომ ლომინაძეს უახლოეს კვირებში შეინაყლებს ხელისუფლება და დამსახურებულ პენსიაზე გაუშვებს. ხალხისა და მთავრობის წინაშე ვალ-

სახელმწიფო მინისტრი ზოლუკა, გენერალური პროკურორი მეფარიშვილი, სოფლის მეურნეობის მინისტრი პაპავა...

სოცურზრუნველყოფისა და ჯანდაცვის მინისტრის მოადგილე და ავად თუ კარგად, საქმეს ჯორბენაძესთან ერთად უძღვება. მაგრამ დავუბრუნდეთ „კანფერენციის რიგს“. ამ რიგს, როგორც ჩვენმა ინფორმაციის წყარომ, საქმეში კარგად ჩახვედნა პირებმა გვიტყვეს, ლამის ყოველ საათს ცვლილი და ავტომატურად ვეცვლები. ერთ-ერთი ასეთი წყაროს ცნობით, რიგიდან ამოსაგდებ ერთ-ერთ პირველ კაცად მოიხარება გენერალური პროკურორი ზოლუკა. მეტიც, ბაბილაშვილის შემცველი მოქმედებით კი არის. ასეთად პარლამენტის იურიდიული კომიტეტის თავმჯდომარე გია მეფარიშვილი მოიხარება. თუმცა, მეფარიშვილის კანდიდატურას მონაწილეობაში თავისთავად გუნდში მყავს. მასზე თურმე მიშა სააკაშვილია შემომწყვარაღი. ამ უკანასკნელმა არ მოიხარა ის კანონპროექტი, რომელიც მეფარიშვილმა პროკურატურის რეფორმებს მიუძღვნა. სააკაშვილი ამ ვარიანტზე დიდხანს ბობოქრობდა, პროკურატურას უფლებები გაზარდებო, „ამ პროექტის მიხედვით მენარმებს პროკურორებისათვის ახალი წილის გამოზადება მოუწევთ“ — შიშობდა სააკაშვილი. ელენე თევდორაძემ კი, წარმოდგენილ ვარიანტს კომპარატიულად უწოდა. მოკლედ, ამ პროექტის გამო იურიდიული კომიტეტის თავმჯდომარე პარტიკაში ბევრი მოიმდურა. ბოროტი ხმები იმასაც ამბობენ, მეფარიშვილმა იმიტომ მოამზადა ასეთი კანონპროექტი, სათავისოდ რომ სურდაო. ამჟამად მიშა სააკაშვილი ამტკიცებს, რომ მათ შორის წინააღმდეგობა აღარ არის, რადგან ერთობლივი ვარიანტი შემოიშავება. რაც შეეხება მეფარიშვილს, იგი საერთოდ სიტყვადუნია და ამ შემთხვევაში, განსაკუთრებით. მისი ამგვარი პოზიციით, უფრო სწორად, უპოზიციოობით, დიდი ვითვის ნიშანი ჩნდება, რომ საქმე უფრო კონფლიქტურია, ვიდრე ერთი შეხედვით ჩანს. ასეა თუ ისე, ბაბილაშვილი რომ მალე „უკანფერტოდ“ დარჩება, აღარავისთვის არის დასაძალი. კანცელარიის კულუარებში საუბრობენ ვაჟა ლორთქიფანიძის ადგილმონაცვლეობაზეც. მის ადგილს თბილისის მერი ვანო ზოდელავა დაიჭრს, ლორთქიფანიძე კი შესაძლოა ელჩად გაამწესოს. ასევე გამოიცვლება სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრი ბაკურ გულუაძე. მართალია, პრეზიდენტმა მასზე განაცხადა — არ არის ბაკურ გულუაძე მისი კაციო (პრეზიდენტმა ამ ფრაზაში სოიას ზეთთან დაკავშირებით გულუაძეს უდანაშაულობა იგულისხმა), მაგრამ მას მაინც მოუწევს თანაგუნდელებისთვის ანგარიშის განკვე. უახლოეს დღეებში პარლამენტის აგრარულ საკითხთა კომიტეტი გულუაძეს თემას მიუბრუნდება (უკვე მერამდენედ!) არ გამოირცხვენ, რომ ბატონი ბაკური შეიძლება პირველივე სდომამზე დაითხოვონ მინისტრობიდან. ამბობენ, ამ „უღელს“ ქვემო ქართლის რწმუნებული ლევან მამალაძე დაიდგამსო. რამდენად ოცნებობს მამალაძე ამ პოსტზე? პრეტენდენტი კომენტარს არ აკეთებს, თუმცა არა გვევლინა მორცხვების გამო დუმდეს. ფაქტი ერთია — მამალაძე შევარდნაძის ერთგულთა ანალოგი მოიხარება და სხვათა შორის, არც პრეზიდენტი ჩაგრავს უყურადღებოობით. რაც შეეხება გულუაძეს, წინასწარი პროგნოზით, მას სამინისტროს ერთ რომელიმე სამსახურს ჩაბარებენ და სოიას ზეთისა და ბაღლინჯოიანი ფქვილის სკანდალს ალბათ სამუდამოდ ჩამოშორდება.

მოხდელი აკადემიკოსი „იმელის“ შენობიდან თავის სტიქიას — ფიზიკის ინსტიტუტს დაუბრუნდება. მთლად კარგად ვერ აქვს საქმე კულტურის მინისტრ ვალერი ასათიანსაც. ამ რამდენიმე თვის წინ კონტროლის პალატამ სამინისტროში სერიოზული დარღვევები აღმოაჩინა. მართალია, მაშინ არავის უთქვამს სამინისტრო კორუპციულად, მაგრამ მინისტრის ერთი მოადგილე თანამდებობიდან გათავისუფლდა, ასეთმა კი სკანდალური ელფერი აღარ შეეცა. ასათიანის შემცველად კანცელარიის ერთ-ერთი ხელმძღვანელი სახელდება. სხვა ვერსიით კი ახალი კადრი მერიამაში მუშაობს და გამოძახებას დღე-დღევე ელის. რაც შეეხება ბოლო წლების ყველაზე საინტერესო მინისტრს, კახა თარგამაძეს. გასული წლის ბოლოს მან თავისი მინისტრობის მე-5 წლის დასაწყისი იხიშა და იმითაც იტრაბახა, რომ გერმანულ კოლეგებს მსხვილ დანაშაულთან ბრძოლას მე ვასწავლიო... მაგრამ პრეზიდენტისა და მისი წინადასახელობა სიაში სახელდება. სად გაუშვებენ თარგამაძეს? პრეზიდენტის კანცელარიასთან დაახლოებული წყაროები ამბობენ, რომ იგი შევარდნაძეს თავისთან ახლოს ყოვლბა. ვინ შეეცვლის თარგამაძეს? ამაზე ორი ვერსია არსებობს: თბილისის პოლიტიკის შეფი სოსო ალავიძე ან პარლამენტის უშიშროების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე მიხეილ ოსაძე. სხვათა შორის, საუბარი ოსაძის საკანონმდებლო ხელისუფლებიდან აღმასრულებელ ხელისუფლებაში გადაყვანაზე ჯერ კიდევ საპარლამენტო არჩევნების დროს იყო. ცნობილია, რომ შევარდნაძის სიმპათიას ამ ორიდან ეს უკანასკნელი უფრო იმსახურებს. და კიდევ, ისევე ძალაში რჩება ხმები ანტიკორუფციული სამსახურის შექმნის შესახებ, რომლის ერთპიროვნულ ხელმძღვანელად ირინა სარიტიანი-ჭანტურია სახელდება. ეს რაც შეეხება მინისტრებს... შემცველება მათი მოადგილეებიც, დეპარტამენტებისა და სხვა სამსახურების ხელმძღვანელებიც. ვარაუდობენ, რომ ცვლილება მთელი აღმასრულებელი სტრუქტურის 40%-ს მაინც მოიცავს. ხელისუფლება კი მხოლოდ თავისიანებს როდი შიშობდა ახალ სამსახურებს. ოპოზიცია კი ჯერ ისე იბრანჭება... მრეწველებაზე უკვე გაეცხადეს, რომ აღმასრულებელი ხელისუფლების სადავეები მათ არ სჭირდებათ, იმავეს ამბობენ „აღორძინება“, სოციალისტები და ტრადიციონალისტები. მეტიც, ეს უკანასკნელი იმასაც კი ამბობენ, თუ რომელიმე ოპოზიციური პარტია შემოთავაზებას დათანხმდება, ეს მოქვეყნირთან ალიანსის გამოაშვარავების ტოლფასობა იქნება. მოკლედ, დიდი წმენდა მაისიდან დაიწყება. პრეზიდენტი კონკრეტულ თარიღს არ ასახელებს, მაგრამ ვარაუდობს ასეთია. ხალხს კი სხვა არაფერი დარჩენია, გარდა იმისა, რომ კიდევ ერთხელ დარჩეს მყურების როლში, მოქმედებას თვალს ადევნოს და საყვარელი გმირები დროდადრო აპლოდისმენტითაც დააჯილდუოს. თუმცა, ძვირფასო მკითხველო, ისიც ნუ დაგავიწყდებათ, რომ სცენა სცენა და ნამდვილი ცხოვრება მის მიღმა რჩება. ვანისცენაზე კი, მალე გამოჩნდებიან ახალი მინისტრები.

ხოგოხ აიჩივს საქართველოს პრეზიდენტი მახნუელში...

სამრეზიდენტო არჩევნები გადავაგორეთ. გადავაგორეთ ყოველგვარი ექსცესის გარეშე (თუ პატივსაცემისთვის მარნეულში ნასროლ კვერცხებსა და შევარდნაძისათვის ახალციხეში მონეტის „უპარატისტულად განწყობილი ელემენტების“ მიტინგს არ ჩავთვლით). საერთო წინააღმდეგობა გამართლდა და შევარდნაძემ გაიმარჯვა. სამეგრელოში პრეზიდენტის რწმუნებულმა ბონდო ჯიქიამ არჩევნების დასრულება მთავრობის სდომამზე დამსწრე უმრავლესობისათვის ახლობელი ეპოქის სულსკვეთებით უბატავა ქვეყნის უკვე პირველ პირს. „მოსახლეობის აქტივობა — მაღალი! პრეზიდენტისათვის მიცემული ხმების რაოდენობა — მაღალი! პრეზიდენტის კონკურენტებისათვის მიცემული ხმების რაოდენობა — დაბალი“ სხვათა შორის, ეს ყველაზე მარტივი და გასაგები ახსნა იყო, თუ რა მოხდა არჩევნებზე და რასაც ელოდა ყველა, მაგრამ „მოსახლეობის აქტივობა — მაღალი“ იმდენად მაღალი აღმოჩნდა, რომ საზოგადოებას მისი დაჯერება ფრიად გაუჭირდა, უფრო მეტიც, ამ მარცხეულის გადახარშვა ეუთოსა და ევროსაბჭოს „მარადე კეთილ და ლოიალურ“ დამკვირვებლებსაც გაუჭირდათ, რომ აღარაფერი ვთქვათ უცხოელ და ადგილობრივ ჟურნალისტებზე. 9 აპრილს, სალამოს 5 საათისათვის არჩევნებზე მისული მოსახლეობის რაოდენობა ცსკ-ოს მონაცემებითაც კი 37%-ს არ აღემატებოდა. რვა საათისთვის კი არჩევნებში მონაწილეთა რიცხვი 70%-მდე გაიზარდა(!) ასეთმა შედეგმა პრეზიდენტის ყველაზე ოპტიმისტი მომხრეებიც კი განაცვივრდა. სამრეზიდენტო არჩევნებიდან ორი დღის შემდეგ არასამთავრობო ორგანიზაციებმა, რომლებიც სამრეზიდენტო არჩევნებს აკვირდებოდნენ, მას სამარცხვინო უწოდეს. მთავრობამ ახალი ხუთწლიანი ხუტად ისე დაიწყა, როგორც ხუთწლიან ვეკრებოდა — გეგმა გადაჭარბებით შეასრულა. ზოგიერთ უბანზე 120-125% აქტივობა დაფიქსირდა ანუ არჩევნებში მონაწილეობა მოსახლეობის 100%-ზე მეტმა მიიღო. ასეთი ოქმების დახმავებულ თვით მრავლის მხახველი ცსკ-ის იურისტებიც კი აღშფოთდნენ. ინფორმირებული წყაროს ცნობით, გაიხეხა მოუხდა, რომ მათი მარცხეულების პროცენტის დაწვეთი აღშფოთებული გამგებლები მოეგვირინა. ალბათ მათ ბეჯითად აუხსნეს რომ ასეთი შედეგების დაფიქსირება არ იქნებოდა სახარბიელო პრეზიდენტისათვის და, აქედან გამომდინარე, ფრიად აწებდა მათ კარიერასაც. ამრიგად, ასეთი ოქმები ცსკ-ში აღარ არსებობს. სამაგიეროდ, ასეთი ოქმები ოპოზიციის საარჩევნო შტაბში ჯერ კიდევ აქვთ შემონახული — რა იცი, რა დროს დაგვიჩრდებაო. გადგანის საარჩევნო უბანში ამომრეველთა საერთო რაოდენობა რეალურად ხმების მიმცემთა რაოდენობაზე 120%-ით ნაკლები აღმოჩნდა — (!) ამბობს მამუკა გიორგაძე. ამ ფაქტთან დაკავშირებით გაიხეხა გიორგაძე. ამ ფაქტს მენტარი გააკეთა: „მე ამ ინფორმაციას არ ვვლო. ჯერ საოლქო განყოფილებას მუშაობა არ დაუშობენო. თუმცა დარწმუნებული ვარ, რომ ასეთ ოქმს ისინი არ მიიღებდნენ“.

უღეტენების რაოდენობა იმ ადამიანების რაოდენობის ტოლი უნდა იყოს, რომლებიც არჩევნებზე არ მივიდნენ. თუ ამომრეველთა საერთო რაოდენობა 86.402-ია და მონაწილეობა 84.664-მა მიიღო, როგორ დარჩა გამოუყენებელი 4.036 ბიულეტენი. რა, ზედმეტი ხომ არ დაგვტყდა? როგორც პოლიტოლოგები მიიჩნევენ, სამრეზიდენტო არჩევნებზე ხელისუფლების პოლიტიკამ 50%-იანი „ინფლაცია“ განიცადა (შეგახსენებთ, რომ საპარლამენტო არჩევნებზე მათ 5-10%-იანი გაყალბება დააფიქსირეს და „ინფლაცია“ შესაბამისად განსაზღვრეს. 5-10% ინფლაციას საზოგადოება იტანს, 50% ინფლაციისას კი ქალიან სერიოზული პროცესები იწყება). შეიძლება სწორედ ასეთი დიდი გაყალბების გამო იყო ეუთოსა და ევროსაბჭოს დამკვირვებელთა შეფასებები მკაცრი. ამიტომ გააკეთა საქართველოში ჩატარებულ არჩევნებთან დაკავშირებით ოპერატიული და ჭკუის დამრიგებლური დასკვნა აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტმა. ალბათ ამიტომაც არ ჩანს

საპარლამენტო არჩევნების პროტოკოლი — 2000 წელი

ფორმა N 10/2000

22 მახნუელის საარჩევნო ოლქი

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრების შემადგენლობა

საოლქო საარჩევნო კომისიის შემადგენლობა

საოლქო საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე

თავმჯდომარის მოადგილე

საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრები:

1. ვალერი ასათიანი	8. 3. 7. 4.	5. ქართლის დარბაზის უფროსი	X X X 6. 2.
2. ავთანდილ ჯოგაძე	9. X X X 6. 8.	6. ალან აბაშიძე	X X X X X
3. ვაჟა თედია	X X X 5. 0.	7. ჯემურ პატიაშვილი	X X 1 3. 7.
4. თენგიზ ასანიძე	X X 1 3. 1.		

შეესტის თარიღი — 2000 წლის 10. 04

შენიშვნა: 1. ოქმების რაოდენობა ორი უნდა აღემატებოდეს საარჩევნო ბიულეტენების რაოდენობას. 2. ოქმების რაოდენობა უნდა აღემატებოდეს საარჩევნო უბანში მონაწილეობის რაოდენობას. 3. ოქმების რაოდენობა უნდა აღემატებოდეს საარჩევნო უბანში მონაწილეობის რაოდენობას. 4. ოქმების რაოდენობა უნდა აღემატებოდეს საარჩევნო უბანში მონაწილეობის რაოდენობას.

თავად პრეზიდენტიც ისეთი გამარჯვებული, როგორც წინასწარმა მონაცემებმა გვიჩვენა. პოლიტიკოსები ვარაუდობენ, რომ არჩევნების შემდეგ არსებობს ქვეყნის განვითარების ორი ალტერნატივა. ერთი — შევარდნაძემ თავისი განაღდა და ამ ეტაპზე მას საკუთარი ხელისუფლების სიმტკიცისთვის აღარ დასჭირდება ორმაგი სტანდარტი ანუ ბალანსი და აღარ იქნება საკუთარი გარემოცვის მძევალი და მეორე — ამ არჩევნებმა საქართველო უზარმაზარად და შუა აზიის რესპუბლიკებს გაუთანაბრა (არადა შევარდნაძე სწორედ ამ ქვეყნებისგან განსხვავებული ქვეყნის პრეზიდენტობით ამაყობდა და სასჯელ კოლეგებთან ანუ დემოკრატიისა და სამართლებრივი საფუძვლების მაღალი ხარისხით). არ არის გამორიცხული, რომ ამ ქვეყნების შინა პოლიტიკის მსგავსი გახდეს ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკაც. აზერბაიჯანსა და შუა აზიის ქვეყნებში კი, მოგეხსენებათ დემოკრატია და სამართლებრივი საფუძვლები პირველი პირების უზენაესი ნებაა. არჩევნების შემდეგ შევარდნაძემ ერთადერთი მნიშვნელოვანი განცხადება გააკეთა — ის მთავრობის შეცვლას აპირებს. 30 აპრილს პრეზიდენტის ინაუგურაცია გაიმართება. სწორედ ამ ფაქტის შემდეგ განვითარებული მოვლენები ცხადყოფს, რომელ ალტერნატივას ირჩევს უალტერნატივო პრეზიდენტი. თუმცა გამორიცხული არაა, რომ მას თავად გააჩნდეს მესამე ალტერნატივა. არადა, შევარდნაძის პოლიტიკა საქართველოში სწორედ იმას ადასტურებს, რომ ჭკვიანი და მოხერხებული კაცი მდინარეს ყოველთვის უპოვის მესამე ნაპირს.

მონაწილე
იზო რიპაძე

დიდი კილოში ჩაბნეული წითელი მიხაკით დიხვად მიუყვება რუსთაველის გამზარს. ბავშვივით შორცხვობს, სახე კლანძობს „მის“ დასახვანზე... მაგიდას მიუჯდება, უსიტყვოდ უტყურობს ფეხმოკვეთილ ქალღმერთს... შექმნილი ისევე ქუჩაში გააჭრება მონუსხული და აღფრთოვანებული...

„ქუჩაში მოდის ტიცინი ზანტი, მსუქანი, როგორც სოველი მოლაღური და მორიალი“...

გარეგნულად ოდნავ ტლანქია, ხშირად ხუმრობს, — ას კილოზე ქვემოთ არ უნდა ჩამოვიდო... იქნებ „ჭარბონიანთა კლუბიც“ შექმნაო. სული კი საოცრად ფაქიზი აქვს.

ვალერიან გავრინდაშვილი: „ორსული ქალივით ჭირვეულია და ნაზი. მე არ ვიცი, როდის წერს ის თავის ლექსებს. ლამაზი ხელი აქვს და ძვირფას ქალაღმერთს უყვარს წერა. მის მაგიდაზე ნიგნები — ნიგნებში დაუმთავრებელი ლექსები...“

ალბათ გაზაფხულმა და აბრილმა დაანათლეს ასეთი მგრძობიარე სული...

„მე დავიბადე აბრილის თვეში, ვაშლების გაშლილ ყვავილებიდან, მანვიმს სითეთრე და წვიმის თქეში მოდის ცრემლებად ჩემს თვალებიდან“.

წელს ისევ მოვიდა გაზაფხული და აბრილი... წითელმიხაკიანი პოეტი „უაღილდის პროფილითა და ცისფერი თვალებით“ კარგა ხანია აკლია თბილისს. გრიბოედოვის ქ. №18-დან ნაიყვანეს იმ ავადსახსენებელ 1937 წელს... ამ სახლში ტიცინის ხელშეწავლზე ნიგნებთან და ნაწერებთან ამჟამად მისი ერთადერთი ქალიშვილი ნიტა ტაბიძე ფუსფუსებს.

ბავშვობიდან...

მთა ტაბიძე მამას ყოველ ზაფხულს ჩაყვავდა სოფელ ჭყვიშორი და ერთი თვით მაინც მტრეხებდა. თვეში 2-3 დღე რჩებოდა. ბებო მაშინვე დატრიალდებოდა და მამას საყვარელ საჭმელს უშვებდა — საცივს და კეცზე შემწვარ ერბოკვერცხს. ბავშვობაში კაპიტანობაზე ვოცნებობდი, ამიტომ მამას სოფლიდან ხშირად მიყვავდა ბათუმში. ზღვა თვითონაც ძალზე უყვარდა, ბათუმთან ფოთამდე გემით ვსერირობდით. ეს იყო ჩემთვის უბედნიერესი წუთები...

თბილისში, ჩვენს ოჯახში, ყოველთვის ხალხმრავლობა იყო. არ მახსოვს ისეთი დღე, რომ წყნარად ვმსხდარიყავით მარტონი შინ. თუ სტუმარი ეწვეოდა საქართველოს, მამა უთუოდ ეპატივებოდა. ერთ სტუმარს მთელი „ცისფერყანწებლები“ მოჰყვებოდნენ ხოლმე. ჩვენი დიდი მამა და მთელი ოთახის სიგრძეზე იშლებოდა, მიუსხდებოდნენ და იწყებოდა საუბარი საქართველოზე, მის წარსულზე... მამა ძალზე ლამაზად ჰყვებოდა ჩვენი ქვეყნის ისტორიას. მთა პაოლო არაჩვეულებრივი თამადა იყო, საოცრად მხიარული, ენამოსწრებული, ექსპრომტების დიდოსტატი. ხშირად იყვნენ ჩვენს ოჯახში ბორის პას-ტერნაკი (რუსი პოეტის მიერ ქ-ნ ნიტასთვის ნაჩუქარი პიანინო დღესაც დგას ტიცინი ტაბიძის მუზეუმში), ალექსეი ტოლსტოი, მიკოლა ბაჟანი, ოჯახს თუმანიანი. „ცისფერყანწებლებს“ უყვარდათ ერთმანეთის ლექსების კითხვა. სტუმარსაც უთუოდ ზეპირად უკითხავდნენ მის ლექსებს. თბილისის ქუჩებს მოატარებდნენ. აქედან ყველანი საქართველოზე შეყვარებულნი მიდიოდნენ.

მამას ნაამბობიდან მახსოვს: თურმე პოეტი ოსიპ მანდელშტამი სწევია ბათუმს. იმ დროს ქალაქში ზავი ჭირის ეპიდემიის გამო კარანტინი ყოფილა გამოცხადებული. პოეტი პორტში გაუჩერებიათ სხვა მგზავრებთან ერთად და ბათუმში არ შეუშვიათ. მანდელშტამი გაცოფებულა, — როგორ მიბედავთ, რომ კარანტინის გამო პორტში მაყურყუტებთო. იმდენი უყვირია, მუხრადსად და მიუჩნევიათ... იმ დროს მამაც ბათუმში ყოფილა, ქალაქის ერთ-ერთ ხელმძღვანელს უთქვამს, — აქ ვილაც ავადმყოფია, გაიძახის, — პოეტი მანდელშტამი ვარო. იქნებ ნახო და დაელაპარაკოო. მამა პორტში მისულა, უცვნია პოეტი და ზეპირად ნაუკთხავს მისი ლექსები. თურმე მამა რომ დაინებდა კითხვას, მანდელშტამი აგრძელებდა... ბოლოს უთქვამს, — არ მეგონა, თუ ვინმეს აქ ჩემი შემოქმედება ეცოდინებოდაო. მამამ „ტყვეობიდან“ დაიხსნა მანდელშტამი და თბილისში ჩამოიყვანა, ქალაქი შემოატარა, მიიყვანა „ზარია ვოსტოკას“ რედაქციაში, ლექსები დააბეჭდინა, რომ ჯიბის ფული ჰქონოდა. მანდელშტამი კარგა ხანს ცხოვრობდა ჩვენთან... ერთხელაც მამა შინ დაბრუნდა და სტუმარი მოიკითხა, მაგრამ მისი ასავალ-დასავალი არ ვიცოდით. მეგობრებსაც დაურეკა, მანდელშტამის ადგილსამყოფელი არავინ უწყობდა; შეფიქრებულან ჩემი მშობლები. მამას კარადა გამოუსხინა და ვედარსად უნახავს თავისი პალტო... პალტოს ნაცვლად საკედზე წერილი ყოფილა... **ТО МНЕ НУЖНО** — ნაუღია მანდელშტამს პალტო და ნასულა... ერთხელ თურმე მარიამ ორახელაშვილს რუსი მწერლები: გორკი, პასტერნაკი და სხვები ჩამოყ-

ვანია საქართველოში, ვითომ ჩვენს „გასაკულ-ტურულელად“. მათ როცა ქართველი პოეტები გაუცნობდა, გაცხებულან, — როგორ უნდა შევიტანოთ კულტურა იმ ხალხში, რომელთაც ჩვენზე უკეთ იცანს რუსული ხელოვნებაო. მამამ მამას პუშკინის უცნობი ლექსები ნაუკითხავს, რომელთა არსებობაც თვით რუსმა პოეტებმაც არ იცოდნენ.

„ტყვილა ვცდილობდი, დამევიწყა: მაინც ის მიყვარს“

დედა (წინო მაყაშვილი) ყვარელში დაიბადა. გიმნაზიაში სწავლის დროს თელავში ცხოვრობდა. ერთხელ კბილი ასტეკივინა და ექიმთან ნაუყვანიათ. იქ უნახავს დედას ჟურნალი „ცისფერი ყანწები“. ექიმისთვის უთხოვია ჟურნალი. მთელი დღე თვითრად გაუთენებია ლექსების კითხვაში. გიმნაზიის დამთავრების შემდეგ დედა თბილისში გადასულია და ერთხელ მეგობრებთან ერთად „ცისფერყანწელთა“ ყრილობაზე მოხ-

კომენდანტის ოთახია თავისუფალი და იქ იცხოვრეთო. დედაზე ადრე მამა მელიტა ჩოლოყაშვილს ეტრფოდა, მაგრამ მათი სიყვარული უიღბლო აღმოჩნდა. მელიტა პარიზში წავიდა საცხოვრებლად და იქ გათხოვდა. მამამ არაერთი ლექსი უძღვნა მას. მელიტა ჩოლოყაშვილი იყო მამას პოეტური გატაცება და მუზა... დიდი მონატრება, შორეული სატრფოს ხილვის სურვილი დიდხანს ტანჯავდა პოეტს. „ნუ მოხვალ ახლო, იყავი შორი, სიმორის ორმოს ავაგებს სევდი, მთელ ქვეყანაზე მარტო ვარო ორი, ქვეყნის დასასრულს ორი ვეფხვებთი“.

გავიდა წლები და ტიცინი ტაბიძე თამუნია წერეთელმა მოხიბლა. **წინო მაყაშვილი აღიარებდა:** „ბოროტოში ვისვენებდი. ტიცინის წერილი მივიღე — თბილისში ვილაც მომხიბვლელი ქალი გამოჩნდა და ძალიან მიწადა, შენც შეხედო... მეორე დღეს იქ ქალის სახანავად წამიყვანა პა-

რამდენიმე წუთში ისევე ზემოთ ასულა და თავი მოუკლავს. მამა ყრილობიდან მარტო მოვიდა გაუბედურებული, ადამიანის სახე აღარ ჰქონდა. ის სამინელი ღამე ტირილი გაავათენეთ. მამა კედლებს აწყდებოდა... როგორც კი გავარდა ხმა, — პაოლო იაშვილმა თავი მოიკლაო, ჩვენს მთელი არქივი წაიღო. მედღას მამის წერილი გადასცეს: ძალიან მენანები. რომ გაიზრდები, მევე გამიგებ... მაპატიეო.

ძია პაოლოს სიკვდილის მევე ბერიამ დაიბარა მამა. დანერე, რომ პაოლო ამერიკის ჯარში იყოო. მამას უარი უთქვამს. ბერია დამუქრებია, — ხომ იცი, შენისთანებს მუულებთან ერთად ვასახლებო, ნიტას ვის უტოვებო. თვის შემდეგ ბერია მამას გადაუმტერა, მაგრამ 2 თვე მაინც მისცა მოსაფიქრებლად. მამასთან მოდიოდნენ მეგობრები — სერგო კლდიაშვილი და სიმონ ჩიქოვანი ურჩევდნენ, — პაოლო მკვდარია, არაფერი ეშველება. დანერე, იქნებ ცოცხალი გადარჩეო. მამა, კონსტანტინე გამსახურდია და მიხეილ ჯავახიშვილი მაშინ მწერალთა კავშირიდან გარიცხულნი იყვნენ. ლავრენტი ბერია დაპირდა მამას, — თუ პაოლოზე დანერე ჩვენებს, მწერალთა კავშირში დაგაბრუნებო. მამა უარობდა, — სიამის ტყუპებივით ვიყავით, მასზე აუგს რა მათქმევინებსო. იმ ორი თვის მანძილზე მამა ძალიან აფორი-აქებული იყო. მისი ოთახიდან მთელი ღამის მანძილზე ფეხის ხმა მესმოდა. ბოლოს, გავიდა დათქმული დრო. მამა ისევ იხმო ბერიამ, მაგრამ სასურველი ჩვენება ვერ მიიღო. ჩვენად რომ დაბრუნდა, მითხრა, — შეგილო, ძალიან გაგნერე, მაპატიე... სხვანაირად ვერ მოვიტყუოდი... ჩემი მეგობრები არ მიგატოვებენ, მოგხედავენ. არავისზე გული არ დავგწყდეს. თუ ჩემზე ცუდს დანერე, იცოდა, რომ სხვანაირად არ შეეძლოთ. მამამ წინასწარ გააფრთხილა მეგობრები, თავის გადარჩენაზე ეფიქრათ. გოგლა ლენინის უთხრა, — შენი ორი ძმა დაჭერ-ილია, ფევიკო არ გაამწაროო. ეტყობა, იცოდა მამამ, რომ გოგლასაც ცალი თვლით უყურებდნენ.

8 ოქტომბერს, ღამის 2 საათზე მანქანის ხმა მომესმა. დედას და მამას არაფერი გაუგიათ, მკვდრებივით ეძინათ. კარი გაღვა. ოთხნი იყვნენ, ტიცინი ტაბიძე აქ ცხოვრობსო, — მკითხეს და ქალადი მაჩვენეს, — დავითხვავებ უნდა ნაიყვანოთო. ამაზე გავაღვიძე. მახსოვს, აქ, ამ საკვანძოში იჯდა. ხელები ისე უთრთოდა, სიგარეტს ვერაფრით მოუჭიდა. ისინი სახლს ჩხრკვდნენ. ნაიღეს ფიროსმანის მიერ დახატული რუსთაველი, მამას პორტრეტი და ანდრეი ბულის ნაჩუქარი „დრევა ჟიზნი“, რომელიც მე დამიტოვა პოეტმა. ბულის ნაჩუქარს არ ვტანდი. ერთმა მითხრა, — შეგილო, მამა მიგყავს და ამას ჩივირე უნდა ითქვას, რომ ჩვესტრები მაცრები არ ყოფილან ჩვენს მიმართ, ნივთებიც არ დაუღუქვათ.

3 საათზე სახლის ჩხრეკას მორჩენე.

„გული არ დაგწყდეს, თუ ჩაიხა ნელს დანერე“

მაქსიმ გორკის სტუმრობა ქართველ მწერლებთან

ვედრია. მამა მამის მოსკოვში ყოფილა. დედას ძია პაოლო გაუცნია და ძალიან მოსწონებია მისი ლექსები. მალე საქართველოს ბალმონტი და გოროდეცკი სწვევიან. დედა ქუჩაში შესვედრია ბალმონტს ერთ მამაკაცთან ერთად და გამოლაპარაკებია (უცნობი გოროდეცკი ჰგონებია). ბალმონტს ქალიშვილი სახლამდე მიუცილებია. დედას შინ მიუწვევია რუსთაველის მთარგმნელი პოეტი და უცნობი. ბალმონტს თავის ლექსებით მოუხიბლავს ქართველი მასპინძლები. უცნობი მამაკაცი, რომელსაც თავისი ვინაობა არ გაუხელია, მამა ყოფილა.

1918 წელს რუსეთის მთელი ინტელიგენცია თბილისს მოაწყდა (რევოლუციას გამოექცნენ). მათთვის აქ საჩაიე გახსნილა, სადაც თურმე განათლებული, მაღალი წრის საზოგადოება იკრიბებოდა. მამას ერთხელ ბაზარში უნახავს კონსტანტინე გამსახურდია, რომელიც თეთრ მისაკებს ყიდულობდა. უკითხავს მწერლისთვის, — ვის უნდა უძღვნა თაიგულიო. წითელკაბიან ქალიშვილსო, — უთქვამს ბატონ კონსტანტინეს (დედა მამის წითელ კაბას იცვამდა). შეხვედრა საჩაიეში ჰქონდათ დანიშნული: თურმე როდესაც გამსახურდიამ დედას თაიგული გადასცა, მამამ დიდიკოლოდან ამოიძრო წითელი მიხაკი და გაუნოდა საოცნებო ქალიშვილს. დედამ გამოართვა მიხაკი. ეს იყო სიყვარულის გაბმეული და ნაწარმა... მამა დიდი ხნის გარდაცვლილი იყო, როდესაც ქუჩაში შეხვედრია დედას ბ-

ვილიონში, სადაც მინერალურ წყალს ჰყიდდნენ (თამუნია წერეთელი „ბოროტოში“ წყლის გამყიდველი იყო).

ნიტა ტაბიძე: „ხომ ღმერთით ქალია, მაგრამ ვერ ველაპარაკებო, — დაუჩივლია მამას. მამის შენს მაგივრად მე გაუგზავნი ყვავილებსო, — უთქვამს დედას და მართლაც ასე გაუკეთებია. რამდენიმე წლის შემდეგ, როცა უკვე დიდი ვიყავი, მეგობარს მიგავითხე საავადმყოფოში. თურმე თამუნია წერეთელი იქ მკურნალობდა, შვილი ადგა თავს. როცა შეუტყვია, ნიტა ტაბიძეა მოსულიო, თამუნია მიხმო. მართლაც ძალზე ლამაზი ქალი იყო. განგრენის გამო ფეხი მოეჭრა მისთვის (მამას ეს ცალფეხა ქალღმერთი მოსწონდა). თამუნია მიხმო: ტიცინი ყოველდღე მოდიოდა პავლიონში, მაგრამ ჩემთვის სიტყვაც არ უთქვამსო.

თამუნია გათხოვილი იყო, როდესაც მამას შეხვდა. მამა შორიდან ეტრფოდა მას, ძალიან მოსწონდა, ვერ მალავდა აღფრთოვანებას. მამას სიკვდილის შემდეგ დედამ ნიგნები ნახა მისი ბოლო ლექსი... იგი თამუნია წერეთლისადმი იყო მიძღვნილი.

დედა ხშირად ამბობდა, — ძნელა პოეტის ცოლობა. უნდა აიტანო მისი მოწონებაც და აღფრთოვანებაც. პოეტს არ უნდა ნაართვა ის, რაც აღმფრენას აძლევსო.

„მაპატიე, შეგილო, ძალიან გაგწირე“

როდესაც მშობლები მეკითხებოდნენ, — ყველაზე ძალიან ვინ გიყვარსო. ვპასუხობდი, — ძია პაოლო-მეთქი. მამა მიუგებოდა, — ჯერ სამშობლო უნდა გიყვარდეს, მევე დანარჩენი. არ შეიძლებოდა, ძია პაოლო არ გყვარებოდათ, ის საოცრად მოსიყვარული, თბილი და მხიარული იყო. 1937 წელს მოსკოვში ქართული მწერლობის დეკადე მოეწყო. საზეიმო ბანკეტზე სტალინიც მისულა. სუფრას თურმე ძია პაოლო თამადადობდა. ძალიან მოსწონებია იგი სტალინის და ბერიასთვის დაურეკავს, — პაოლო იაშვილი მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე არჩიეთო. მამის ისეთი დრო იყო, ასეთ თანამდებობაზე დასმენი სჭირდებოდათ. პაოლოს უარი უთქვამს ბერიასთვის, — მასეთ საქმეს ვერ ვიკავებო. მალე მწერალთა ყრილობა გაიმართა თბილისში. ყრილობის დღეს ძია პაოლომ ჩვენთან დარეკა, — ტიცინი არ წავიდაო. მაგრამ მამა უკვე შინიდან გასული იყო. მევე მე მითხრა, — ხომ გიყვარვარ... მიმიხედე ჩემს მედღას (ქალიშვილს) და ყურნობე დამიკვიდა. იმ დღეს ძია პაოლოს მუულები და ქალიშვილი მშობლებთან გაუგზავნია. მევე თოფი აუღია და მწერალთა კავშირისკენ წასულა. ეტყობა, უკვე გადანყვთილი ჰქონდა თავის მოკვდა. მეორე სართულზე თოფი შეუნახავს და დარბაზში ჩასულა. ვერავის შეუტყვია მისთვის ვერაფერი.

წინო მაყაშვილი და ტიცინი ტაბიძე

„ტიციანი 15 დეკემბერს დაგვხვრიტო“

მამამ წასვლისას გვითხრა, — არ იტიროთ, დამკითხვენ და გამოვალ, დანაშაული არაფერი მაქვსო. მამას გაცივების შემდეგ დედას შეხვედრა და გავიგნდი, — თმა მთლიანად გასთეთრებოდა. ის მაშინვე მაგიდას მიუჯდა და კარტის გაშლა დაიწყო. კარტი კარტი ამოვიდა. დედას იმედი მიეცა, — ტიცინის გამოუშვებნიო. მეორე დღეს ერთი კაცი მოვიდა, — ტიცინის თავისი სანერი ქალადი უნდაო. მამა ორთაქალის ციხეში ჰყავდათ. ჩვენ ხშირად დაგვიდიოდით იქ. საჭმელი და ტანსაცმელი მიგვეკონდა. ერთხელ ჩვესტი მოვიდა, ჩვენთან. მამა თურმე ჩემს ამბავს კითხულობდა. სანამ მამას დაიჭრდნენ, ცუდად ვისწავლობდი. მისი დაპატიმრების მევე მოვუმატე მეცადინეობას და იმ ჩვეისტა ჩემი ნიშნების ფურცელი გავატანე, — მამას გაუხარდებამეთქი. დეკემბერში გვაცნობეს, — ტიცინის სახლებზე და თბილი ტანსაცმელი გამოუგზავნეთო. დედამ ყველაფერი გაამზადა... მევე რა არ ითქვა... ზოგი ამბობდა, ტიცინი მანქანიდან გადაადგდესო. ზოგს ციხიბრიდან მოჰქონდა რაღაც წერილები... თურმე ეს ყველაფერი სიცრუე ყოფილა.

სტალინის გარდაცვალების შემდეგ გაასამართლეს ის ოთხი პიროვნება, რომელთაც მამა ნაიყვანეს (შემდეგ ისინიც დახვრიტეს). პროცესზე მათ უთქვამთ, ტიცინი ტაბიძე 15 დეკემბერს დაგვხვრიტეთო. მამას დაპატიმრების შემდეგ უსახსროდ დავრჩით. დედას მუშაობის უფლება არ ჰქონდა. ჩვენს მშობლებს, შალიკო ძიას მოჰქონდა სამუშაო ჩვენთვის, ქუდებისთვის პომპონებს ვაკეთებდით, ცალკე 3 პაპის ციხეებდით. მალე საცხოვრებელი ფართიც შეგვიმტერეს, ერთი ოთახი დაგვიტოვეს. რადგან ავეჯი ვერსად დავტყეთ, დედამ მუშაობებს დაურთოდა უძვირფასესი ნივთები.

1940-41 წლებში ისე გავიჭირდა, რომ მენატრედ დავიწყე მუშაობა ჩემს ბავშვობის მეგობართან თეიმურაზ ყუბანიშვილთან... დედა 1965 წელს გარდაიცვალა. იგი სიცოცხლის ბოლო წუთამდე ელოდა მამას...

თამუნია წერეთელი

ტიციანი და ნიტა

ნი კონსტანტინე. არ სჯობდა, მე გამომყოლოდიო. — უთქვამს მამის. ჩემს ტიცინას არავინ მირჩევნია, არ ვნანობ, რომ მას გავყვირო, — უპასუხია დედას. მამა ძალიან მორცხვი ყოფილა. პირველ ხანებში თურმე ვერ ელაპარაკებოდა; ისევე ძია პაოლოს უთქვამს დედასთვის, — ვერ ხედავ, შენზე როგორ გიყვდება, მიაქციე ყურადღებაო. 1919 წელს ჩემმა მშობლებმა ხელი მოაწერეს. ბინა არ ჰქონდათ... ლელი ჯაფარიძემ შესთავაზა თავისი სახლი. ქორწინების დღესვე ცუდად გახდარა მამა, თურმე 40 გრადუსი ჰქონდა სიცხე. ფილტვების ანთებით იმავე საღამოს საავადმყოფოში მოუთავსებიათ. 40 დღე, სანამ იქ იწვა, დედა თავზე ადგა. როდესაც საავადმყოფოდან გამოუწერიათ, მამა ფაეტონით გაუსერიანებიათ მეგობრებს ქუჩაში. ამ დროს შეხვედრია ახალდაბორნიებულს ქალაქისთავი ბენია ჩიხიკვიშვილი და უთქვამს, — სარაჯიშვილის სახლი დაგვეტე, პირველ სართულზე

ირაკლი ალაბაშვილი

14 აპრილს, შეიძლება ითქვას, მთელი მსოფლიო კიდევ ერთი ნაბიჯით დასცილდა საყოველთაო კატასტროფის შესაძლებლობას — რუსეთის სახელმწიფო დუმამ, ბოლოს და ბოლოს, რატიფიცირება გაუკეთა შეთანხმებას შემცველი შეიარაღების (SMB-2) შემცირების შესახებ.

ეს შეთანხმება, რომელსაც რუსები CHB-2-ით, ხოლო ამერიკელები კი START-2-ით მოიხსენიებენ, ჯერ კიდევ 1993 წლის 3 იანვარს იქნა მიღებული ბუშსა და ელცინს შორის, მაგრამ მას შემდეგ 7 წელი გავიდა და რუსეთის დუმა არ ჩქარობდა მის რატიფიცირებას.

თავად ვაშინგტონმა 1996 წელს განახორციელა START-2-ის რატიფიცირება და ამგვარ ნაბიჯს მოსკოვიდანაც ელოდებოდა. არადა რუსეთში პირველ რიგში მემორანდუმები (ძირითადად კომუნისტები) დღემდე თვლიან, რომ CHB-2-ის ამოქმედება მთლიანად რუსეთის მისი ძირითად დამაპყრობელ ბერკეტს — ბირთვულ რაკეტებს დააკარგვინებს.

მკითხველისთვის გასაგებია რომ გახდეს, მაინც რაზეა საუბარი, აუცილებლად უნდა გავისწავლოთ წარსული.

ბოლო ნახევარი საუკუნის განმავლობაში ვაშინგტონმა და მოსკოვმა ერთმანეთის ჯიბრით უზარმაზარი ბირთვული არსენალი დააგროვეს. 80-იანი წლების ბოლოს კი ორივემან მიხედნენ, ამ რაოდენობის ბირთვული ქობინები არა მარტო ერთმანეთის, არამედ მთლიანად ჩვენი პლანეტის არმდებარე სრულ განადგურებას ეყოფოდა. ამიტომაც 1991 წელს აშშ-სა და მსოფლიო საბჭოთა კავშირის შორის ხელი მოეწერა ხელშეკრულებას — CHB-1-ს (ამერიკულად START-1), რომელიც ითვალისწინებდა თითოეული ამ ქვეყნისთვის ბირთვული არსენალის — 12.000-მდე ქობინის ნახევარმდე — 6.000-მდე შემცირებას.

90-იანი წლების შუა ხანებში ეს პროცესი განხორციელდა და ბუნებრივია, დაისვა საკითხი ბირთვული ქობინების შემდგომი — 3.000-3.500-მდე შემცირების შესახებ. სწორედ ამიტომაც მოეწერა ხელი CHB-2-ს, მაგრამ იმის გამო, რომ ყველა მონაწილეს რუსეთის დუმაში აბსოლუტურ უმრავლესობას სწორედ კომუნისტები შეადგენდნენ, ამ ხელშეკრულებამ დღემდე რატიფიცირების „მზე

ვერ იხილა“. ძალის თავი კი სწორედ იქ არის ჩამარხული, რომ დღევანდელ რუსეთს უთუოდ უნდა აძლევდეს ხელს SSB-2-ის ხელმოწერა, რადგან 5-7 წელში მოსკოვმა თავისი ბალისტიკური რაკეტების ლომის წილი ისედაც უნდა განადგუროს მათი საბოლოო მოძველების გამო. SSB-2 ითვალისწინებს, რომ თითოეულ მხარეს დარჩეს მხოლოდ 3.500-მდე ბირთვული ქობინი. ამასთან განადგურდეს ყველა ის საკონტი-

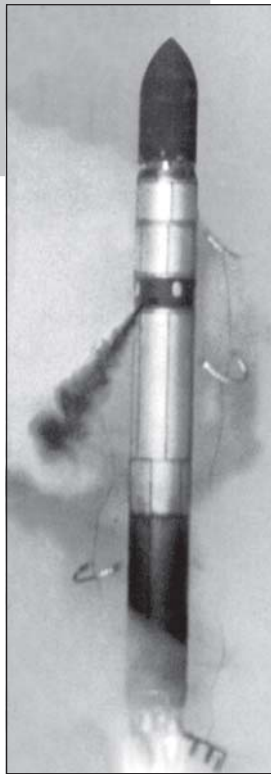
„ბირთვულ სელკეტებს“ ამოკლება

ნენგტონის ბალისტიკური რაკეტა, რომლებსაც ერთზე მეტი ბირთვული ქობინის გადატანა შეუძლიათ.

არადა მოსკოვი ათწლეულების განმავლობაში ძირითად აქცენტს სწორედ მძიმე, მრავალქობინიან რაკეტებზე, პირველ რიგში კი PC-20-ზე (NATO-ს კლასიფიკაციით SS-18 „Satan“) აკეთებდა. „სატანების“ გარეშე რუსეთის „ბირთვული ხელკეტი“ მართლაც რომ თავის გამანადგურებელ ძალას კარგავს. თუმცა, მეორე მხრივ, თუკი მოსკოვი არ გაუკეთებდა SSB-2-ს რატიფიცირებას, მაშინ რამდენიმე წელიწადში მოძველებული „სატანები“ მაინც გადასაყრელი გახდებოდა, ხოლო ამერიკელები, ბუნებრივია, არ შეამცირებდნენ თავის ამგვარ ეკლასის რაკეტებს. „სატანები“ საბჭოთა პერიოდში უკრაინაში მზადდებოდა, ამიტომაც მოსკოვს დღეს მათი განახლება აღარ შეუძლია.

მძიმე ეკონომიკური მდგომარეობა დღეს რუსეთს საშუალებას აღარ აძლევს სათანადო კონკურენცია გაუწიოს ვაშინგტონს. ამის ნათელი საყოფად უბრალო შედარებაც კმარა — თუკი რუსეთის სამხედრო ბიუჯეტი 5 მლრდ დოლარს ძლივს აღწევს, ვენეტაგონი ყოველწლიურად თითქმის 290 მლრდ დოლარს ხარჯავს! რომელ პარიტეტზე შეიძლება იყოს საუბარი?

ეს კი არა, კრემლს SSB-2-ის შესრულებაც

კი იმას ნიშნავს, რომ რუსები საქართველოში თავის სამხედრო ბაზებში საბრძოლო ტექნიკის რაოდენობას თავიანთი შეხედულებისამებრ შევსებენ და იქ არც ერთ საერთაშორისო ინსპექციას არ დაუშვებენ.

მოსკოვს ჩინეთი უკვე თავისი ჰკონია...

თუმცა ჯერ მთლიანად გრომნოსაც ვერ აკონგროლებს

ჩენეთის ომი თავის მორიგ, ამჯერად გაჭიანურებულ ფაზაში გადავიდა. ერთი შეხედვით, ფართომასშტაბიან ბრძოლებს ბოლო მოეღო, საფრონტო ავიაციამაც გაფრენები მკვეთრად — დღემდე 150-200-დან 15-20-მდე შეამცირა, მაგრამ მიუხედავად ამისა, რუსეთის ფედერალური ძალები რეალურად მთლიანად ვერ აკონტროლებენ ჩენეთს.

მიუხედავად ამისა, კრემლი განუწყვეტლივ ცდილობს მთელ მსოფლიოს დახახვოს, თითქოს ჩენეთში ომი დამთავრდა, თანაც მოსკოვის გამარჯვებით!

არადა ჩენეთი მებრძოლები მარტო მთიან რაიონებში როდი უსაფრდებიან და ესხმიან თავის მონინაღმდეგებს. დღე არ გაივლის, რომ ღამით, გროზნოში, რამდენიმე შეიარაღებული შეტაკება არ მოხდეს.

ბრძოლის ასეთი პარტიზანული მეთოდების საინაღმდეგო პანაცეა ჯერ არ გამოუგონიათ. თით სტალინსაც ეს უკანასკნელი დასჭირდა, რომ უკრაინის ტყვეებში გაფანტული ბუნდეროლები საბოლოოდ გაენადგურებინა.

მოსკოვმა ჩენეთში თავისი ჯარების გადაჯგუფება და კონცენტრირება დაიწყო. ჩენეთის ტერიტორია პირობითად მოქმედების სამ ზონად დაიყო.

პირველ რაიონში პასუხისმგებლობა რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს დაეკისრება, რისთვისაც ეს უკანასკნელი უშუალოდ ჩენეთში ახალ, 42-ე მოტომსროლელ დივიზიას აყალიბებს. დივიზიაში 15-16 ათასი სამხედრო გაერთიანდება და იგი აქ მუდმივად იდგება. ცოტა ხნის წინ დაიწყო ამ დივიზიის ერთ-ერთი პოლკის ჩაყენება საქართველოს საზღვრების სიახლოვეს, ითუმ-ყალიდან 7 კმ-ში. დანარჩენი პოლკები განლაგდებიან კალინოვსკაიაში, ხანკალასა და შალიში.

არმიას ჩენეთში ძირითადად საძიებო-სადანერგო ოპერაციების განხორციელება დაეკისრება, ანუ ჩენეთის რაზმების აღმოჩენა და მათი განადგურება არტილერიითა და ავიაციით.

რუსეთის შინაგანი მეორე ზონის გაკონტროლებას კისრულობენ. ამისთვის ამხობ-მარტანში, შალიში, ცენტრორიში, პატუნში, ენგონსა და ურუს-მარტანში შინაგანი ჯარების სარდლობამ განსაკუთრებული დანიშნულების ცხრა ბატალიონი განათავსა. მათი მოვალეობაა, მილიციასთან ერთად განახორციელონ ე.წ. „წმენდა“ — აღმოაჩინონ სამოქალაქო ფორმაში გადაცემული ჩენელები, რომლებიც ღამიანობით მებრძოლებად „იქცევიან“.

რუსეთის ფედერალური სასაზღვრო ჯარებიც არ დარჩენილან უფუნქციოდ — მათ კრემლი საქართველო-ჩენეთის საზღვრის გადაკეტვას ავალებს, რისთვისაც უკვე დაიწყო მისი ინ-

ტენსიური დანაღმვა. ამასთან, რუსმა მე-საზღვრეებმა თვალყური უნდა ადევნონ ჩენეთის მოსაზღვრე დიდესტინისა და ინგუშეთის რაიონებს.

რუსეთის სპეცსამსახურებს მიღებული აქვთ დირექტივა ცნობილი ჩენეთი საველე მეთაურების ადგილსამყოფლის დასადგენად, მათ დასატყვევებლად ან სულაც დასახოცად.

მკითხველი თავად მიხვდება, რომ მოსკოვი ცდილობს, აღარ გაიმეოროს ჩენეთის პირველი ომის დროს დაშვებული შეცდომები და ყველა მისმა საბრძოლო დანაყოფმა კონკრეტული საბრძოლო დავალება განასრულოს. მაგრამ მიუხედავად ამისა, მაინც რჩება შთაბეჭდილება, რომ კრემლი ვერც ამჯერად აუვლის გვერდს დიდ პრობლემებს.

პირველ რიგში, დასავლეთმა მკვეთრად გააძლიერა ზეწოლა ოფიციალურ მოსკოვზე ჩენეთში ომის შესაწყვეტად. ევროსაბჭოდან საერთოდ

გარიცხვის შიშით რუსეთის პრეზიდენტი ვლადიმირ პუტინი ადრე თუ გვიან იძულებული გახდება, თავის სამხედროებს მკვეთრად შეამცირებინოს საბრძოლო მოქმედებების ინტენსივობა.

ამით კი, რა თქმა უნდა, მაშინვე ისარგებლებენ ჩენეთი მებრძოლები (სწორედ ასე ვითარდებოდა სიტუაცია 1996 წლის გაზაფხულ-ზაფხულშიც) და გადამწყვეტ დარტყმებს მიყენებენ ფედერალებს — ყოველდღე მოულოდნელად დაესხებიან თავს რუს სამხედროთა საგუშაგოებს.

თვით უზარმაზარი რუსეთიც კი ვერ გაუძლებს გაჭიანურებულ პარტიზანულ ომს ჩენეთში.

თუმცა, არის მეორე და, ეტყობა, მთავარი მიზეზიც, რომელიც მალე ჩენეთის ომში სამშ-

ვიდობო ხელშეკრულების დადებას დააქარებს. საქმე ის გახლავთ, რომ პუტინმა ოთხი წლით უკვე გაინაღდა რუსეთის პრეზიდენტობა, ხოლო ჩენეთის მეორე ომი რომ სწორედ პუტინის ავტორიტეტის ასამაღლებლად იყო წამოწყებული, დღეს აღარავის ეჭვგა. ელცინის ოჯახს ბორის ნიკოლაევიჩის შემცვლელად ისეთი კაცი სჭირდება, რომელიც მათ გარკვეული ხელშეუხებლობის გარანტიებს მისცემდა. ასეთი კაცი პუტინი გამოდგა — 26 მარტის რუსეთის პრეზიდენტის არჩევნების მეორე დღესვე, უკვე გამარჯვებულმა პუტინმა ელცინისა და მისი ოჯახის ხელშეუხებლობა და შეღავათები ოფიციალურად დააკანონა.

სხვათა შორის, ჩვენმა გვერდმა, „სამხედრო თემზე“, ეჭვი, იმის შესახებ, რომ პუტინის ავტორიტეტის ასამაღლებლად შეიჭრნენ დალესტანში ხატაბი და ბასაევი, გამოთქვა ა.ნ. „კვირის პალიტრის“ 24-30 იანვრის ნომერში, სტატიაში „ბასაევი და პუტინი ერთ საქმეს აკეთებენ?! მას ჩენეთის სრული განადგურება ჰქვია“.

გასულ კვირას კი უშუალოდ ჩენეთის პრეზიდენტმა ასლან მასხადოვმა თითქმის ამგვარი რამ განაცხადა — ბასაევმა და ხატაბამ დალესტანში შეჭრით რუსებს საბაბი მისცეს, ჩენეთში მეორედ გაჩაღდებინათ ომი. ბასაევი შეიძლება შერეული იყოს ოდიოზურ ბერეზოვსკისთანაც, რომელსაც სურდა პუტინის გამრეზიდენტება, რადგან თუკი კომუნისტი ზიუგანოვი გამარჯვებდა (არადა ჩენეთისთვის ჭკუის სასწავლებლად წამოწყებული მეორე ომის წინა პერიოდს რომ არ ავამაღლებინა პუტინის ავტორიტეტი, „ველიკოდერჟავული“ რუსებში ზიუგანოვი ნამდვილად გაიმარჯვებდა), მაშინ ბერეზოვსკის დღეები კი არა, საათები იყო დათვლილი.

ასე იყო თუ ისე, პუტინი პრეზიდენტი გახდა. აქედან გამომდინარე, კრემლისთვის ჩენეთის მეორე ომის გაგრძელება აზრს კარგავს (მასში რუსები პირწმინდად ვერ გაიმარჯვებენ, ყველა მებრძოლი ჩენეთის ფიზიკურ განადგურებას კი არაერთი წელი სჭირდება). ადრე თუ გვიან პუტინი სამშვიდობო მოლაპარაკებებს დაიწყებს ჩენეთთან, მით უმეტეს, რომ ამისთვის უკვე მზად არის ასლან მასხადოვი.

თუკი მოვლენები სწორედ ამ მიმართულებით წარიმართა, მაშინ არ გაიკვირდით, რომ ერთ მშვენიერ დღეს ფიზიკურად განადგურდებენ ბასაევს, ხატაბს თუ უდუგოვს. ისინი, უბრალოდ, ზედმეტნი გახდებიან არა მარტო ჩენეთისთვის, არამედ თვით რუსული სპეცსამსახურებისთვის.

P.S. უკანასკნელ ხანს გროზნოში მოქმედმა პრო-მოსკოვურმა საინფორმაციო ცენტრმა გაავრცელა ინფორმაცია, თითქოს საველე მეთაურს ხატაბს და ჩენეთის ვიცე-პრეზიდენტს ვახა არსანოვს უბრძანებიათ თავიანთი მებრძოლებისათვის ასლან მასხადოვის ფიზიკური განადგურება. ის, რომ ხატაბს და მასხადოვს (რომ არაფერი ვთქვათ ბასაევზე) ერთმანეთთან საკამოდ დაძაბული ურთიერთობა ჰქონდათ, ცნობილია. თუმცა, არც ის არის გამორიცხებული, რომ პრომოსკოვურმა საინფორმაციო ცენტრმა რუსეთის სპეცსამსახურების პირდაპირი დავალებით მორიგი დენინფორმაცია გაავრცელა, რათა გარკვეული უთანხმოება ჩამოეგდო ჩენეთ მებრძოლთა რიგებში.

პიკინი პალიკრა

გთხოვთ დაგინახოთ ამერიკული M60A1 ტიპის ტანკი და გამოიყენა თუ არა იგი ამერიკამ ვიეტნამის ომში?

გიორგი ნიპარიშვილი

M60-ის ლულები

საქართველოს უშიშროება

M60 ამერიკელებისათვის დაახლოებით იგივე იყო, რაც T-55 რუსებისთვის. ორივე ტანკი მთელ მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული მძიმე საბრძოლო ტექნიკა გახდა. ისინი თავიანთი შეჯგუფებული „შუბლებით“ ჩვენი პლანეტის თითქმის ყველა კუთხეში მიმდინარე ბრძოლებში იჭრებოდნენ. მაგრამ პატივცემული გიორგისთვის რაც არ უნდა მოულოდნელი იყოს, M60-ს ვიეტნამში არ უშობია.

ვიეტნამის ჯუნგლებში თავდაპირველად პენტაგონი მძიმე ტექნიკის გაგზავნას საერთოდ არ აპირებდა, — რა საჭიროა გაუფლავ ჯუნგლებში მიმდინარე ანტიპარტიზანულ ომში ტანკები? — დაახლოებით ასე ფიქრობდნენ 60-იანი წლების დასაწყისში ამერიკელი გენერლები. მაგრამ როგორც კი ვიეტნამელმა პარტიზანებმა ჩინეთიდან და საბჭოთა კავშირიდან საშუალო T-54, T-55 და PT-76 მსუბუქი მცურავი ტანკების მიღება დაიწყეს, პენტაგონმა ვიეტნამში მძიმე ტექნიკა გადაისწრო. მათ შორის ძირითადად იყო საშუალო M48 და მსუბუქი M551 „შერიდანი“ ტანკები, აგრეთვე M113 მუხლუხიანი ჯავშანტანკოპორტიორები.

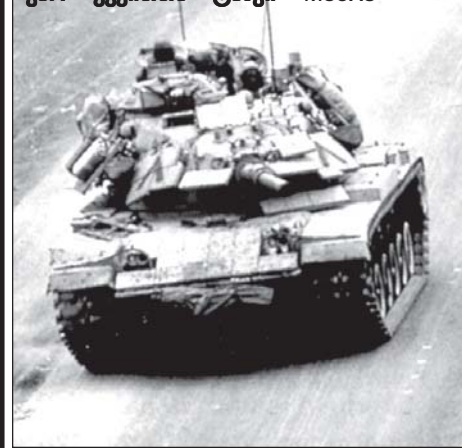
ასე რომ, ვიეტნამის ჯუნგლებში ჯავშანი ერთმანეთს მხოლოდ ამერიკულმა M48-მ და საბჭოთა T-55-ებმა მოუხსინეს. რაც შეეხება M60-ს, იგი 1959 წელს სწორედ ზემოთ ხსენებული M48-ის ბაზაზე შეიქმნა და 25 წლის(!) განმავლობაში ინარჩუნებოდა. ამ, მართლაც რომ დიდი ხნის მანძილზე 14 ათასი M60 დამზადდა.

1962 წელს გამოუშვეს უკვე მოდერნიზებული M60A1. 1972 წელს მას მოჰყვა M60A2, ხოლო 1978 წელს კი M60A3.

ახალი ამერიკული ტანკი ძალიან წააგავდა M48-ს, მაგრამ მისგან განსხვავებით 105 მმ კალიბრის ქვეშეხი ყენა. თავის დროზე, 90 მმ კალიბრის ქვეშეხის მქონე M48-ს რუსებმა 100 მმ-იანი ქვეშეხით აღჭურვილი T-55 დაუპირისპირეს. ცოტა ხანში კი ვაშინგტონმა მოსკოვს 5 მმ-ით „გაუსწრო“. თუმცა M60A2 მოდიფიკაციის ტანკს სულაც 152 მმ-იანი ქვეშეხი ყენა, რომელსაც ჭურვის გარდა მართვადი ტანკსაწინააღმდეგო რაკეტის „შილდისას“ გასროლა შეეძლო. თუმცა ამერიკელებს M60A2-მა ნამდვილად არ გაუმართლა. 1972-74 წლებში სულ 540 ცალი M60A2 იქნა გამოშვებული და ისინიც მალე ამოიღეს შეიარაღებიდან.

ამერიკული M60A3 საშუალო ტანკი 51 ტ-ს იწონის (თითქმის 14 ტ-ითაა მძიმე იმავე კლასის რუსულ T-55-თან შედარებით). მისი ეკიპაჟი 4 კაცისგან შედგება, ხოლო ქვეშეხის ჭურვების რაოდენობა 63-ს აღწევს (T-55-ისა მხოლოდ 43-ს). ამასთან, ჭურვის ჰილბა გასროლისას მთლიანად იწვის,

დინამიკური დაცვის ელემენტები აღჭურვილი აშშ-ის საზღვაო ქვეითთა ტანკი M60A3

რაც ძალზე დიდი შეღავათია. მოსაფლავებულ გზაზე M60A3 ტანკი მაქსიმალურ 48 კმ/სთ აწვითარებს, რის საშუალებასაც 750 ც.ძ. სიმძლავრის დიზელის ძრავა იძლევა.

1.200-ზე მეტი M60A3 ტიპის ტანკი ამერიკელებმა 15-ზე მეტ საზღვაოგარეო ქვეყანას მიანაროება. მათ შორის კი ალბათ პირველ რიგში თურქეთი უნდა აღვნიშნოთ, რადგან ბოლო ათწლეულების მანძილზე სწორედ ამ ქვეყნიდან ემუქრებოდნენ M60-ები საქართველოს.

NATO-ს წევრი თურქეთის მე-3 საველე არმიასთან შეიარაღებაში მყოფ ასობით M60-ს ომის დაწყების შემთხვევაში მასობრივი სატანკო შეტევა უნდა დაეწყო ძირითადად ორი მიმართულებით — ბათუმისა და ახალციხისკენ. შემდგომში თუკი თურქები (იგულისხმება NATO) წარმატებას მიაღწევენ, შეტვის განვითარება მოხდებოდა ქუთაისისა და თბილისის ბლოკირებისათვის.

ასე რომ, ქართველებს სრული შესაძლებლობა ჰქონდათ უშუალოდ, ახლოდან ენახათ „მოქმედებაში“ ამერიკული M60-ები. იმედია, დღეს ეს საშუალება აღარ გვემუქრება, პირიქით, თურქებმა ტანკები გამოაცხადეს M60-ების შესაცვლელად და შეიძლება უკვე მოძველებული M60-ები სხვა მესამე საყაროს ქვეყნებს იაფად შესთავაზონ, ხოლო მთლად გაჭირვებულს, მაგალითად, საქართველოს, ანუქონ კიდევ.

რეპორაჟი უკრაინაში
მიხეილ ჩერქეზია

— 1958 წლის 8 სექტემბერს ყოფილ საბჭოთა კავშირში ქვეყნების გასროლის ხმასავით გაისმა ინფორმაცია ქუთაისის ლომბარდის გაქურდვის შესახებ. სახელმწიფო საზღვრებზე კონტროლი გაძლიერდა, რათა ძვირფასეულობა საზღვარგარეთ არ გასულიყო — საქმე ეხებოდა ქუთაისის მოსახლეობის კუთვნილ 9 კგ ოქროსგან დამზადებულ უნიკალურ ნაკეთობებს, განყოფილ ბრილიანტის თვლებით და გარდა ამისა, მეფე ნიკოლოზ -ის დროინდელ 550 ცალ ანტიკვარულ ჯიბის საათს.

ჩემი თაობის ხალხს ემასოვრება, ქუთაისში ლომბარდი ცენტრალურ მოედანზე, სკვერის პირდაპირ მდებარეობდა. იქვე, პარკში საზაფხულო თეატრი ფუნქციონირებდა. ბოროტმოქმედებმა ლომბარდის გაქურდვა შაბათ-კვირას დაამთხვიეს და სწორედ ის დღეები აირჩიეს, როდესაც თეატრში საგასტროლოდ სომხური ჯაზ-ორკესტრი იყო ჩამოსული. კონცერტის მსვლელობისას, ქურდებმა ისარგებლეს ხმაურით, აძვრნენ ლომბარდის სახურავზე, ლომბარდი ჩამატყვიეს შენობის ქვერი და რკინის არმატურის საშუალებით დაეშენენ შენობაში.

შემდგომში თავად სემიონოვი (ერთ-ერთმა ბოროტმოქმედმა) ჩვენებაში აღიარა, რომ ლომბარდის გაქურდვაში მონაწილეობდა და მისი მხარეობაში ისინი ზვერავენენ შენობას და აკვირდებოდნენ თუ სად ინახებოდა ოქროსეულობა. დარწმუნდნენ რა იმაში, რომ ოქროსეულობა ინახებოდა, სეიფები კი მომსახურე პერსონალის დაუდევრობითა თუ უფარდებლობით (ალბათ, ფიქრობდნენ, ლომბარდს მინც ვერავენ გაქურდავსო) არ იკეტებოდა, ბოროტმოქმედებმა მიიჩნიეს, რომ შენობაში შეღწევა და იქიდან ოქროსეულობის გამოტანა სრულიად შესაძლებელი იყო.

მომხდარის გამო ქუთაისის შინაგან საქმეთა მთელი საქალაქო სამმართველო უმაღლეს დონეზე დაეხმარა. შემთხვევის ადგილის დათვალიერების შემდეგ ჩეკისტებმა აღმოაჩინეს „ნაბეღლავის“ ერთლიტრიანი ბოთლი, რომელზეც აღამიანის თითის ანაბეჭდი ჩანდა.

საინტერესო დეტალი — ქურდები ლომბარდში ორი დღის განმავლობაში მუშაობდნენ და ნეკლიც კი ჰქონდათ მომარაგებული და კიდევ ერთი: დამნაშავეები საკმაოდ კარგად ერკვეოდნენ საიუველირო ნაწარმში — ნაღებულ იყო მხოლოდ ძვირადღირებული და უნიკალური ნაკეთობანი.

ბოროტმოქმედთა კვლევაცა და მალაქლი პროფესიონალიზმი საკმაოდ სოლიდურ შთაბეჭდილებას ტოვებდა.

ქურდობა ტექნიკურად ისე უზადოდ იყო შესრულებული, წუნს ვერ შეიტანდით. ასეთი „უნაკლო“ საქმის გამოძიება კი დიდი პრესტიჟი იყო.

შეიქმნა ოპერატიული საგამოძიებო ჯგუფი. ოპერაციის საერთო ხელმძღვანელობა თავის თავზე აიღო პოლიციისა და ახლანდელი ოსტაის სამართლის სამმართველოს განყოფილების უფროსად ვმუშაობ-

„წარმოადგინეთ ჩვენი სიხარული, როდესაც ოქროს ბრწყვიალი შეგნენო“

და და ოპერატიული ჯგუფის ხელმძღვანელობა მე დამეკისრა. ოპერატიული შედეგები: ჩემი მოადგილე კუკური დარსაძე, სამინისტროდან მოვლინებული ვახტანგ მკერვალიშვილი, გამომძიებელი ირაკლი იაშვილი და შს სამმართველოს უფროსის მოადგილე ვალერიან შავგულიძე.

დაისახა გამოძიების გეგმა, სავარაუდო სამოქმედო ვერსიები. პირველ რიგში, მთელი რესპუბლიკისა და კავშირის მასშტაბით დაიგზავნა გატაცებული ნაკეთობების ჩამონათვალი, თითოეული საათის ნომრის მითითებით.

ჩვენ მიერ ჩამოყალიბებული სამი ვერსია ასე გამოიყურებოდა: პირველი — ქურდობა ჩადენილი იყო ლომბარდის თანამშრომლების მიერ; მეორე — სადარაჯო დაცვის მუშაკთა დახმარებით. მესამე ვერსია კი, პირველი ორის გამოურჩევლობით, ითვალისწინებდა ტექნიკურად შესანიშნავად მომზადებულ, ნიხანსარ დეტალურად შესწავლის შედეგად ჩადენილ ქურდობას, ასეთ საქმეებში კარგად განაწულ ბოროტმოქმედთა მიერ.

ქუთაისის მილიციის მთელი ძალები გა-

ნაწილდა სამივე ვერსიის ფორსირებული შემოწმებისთვის, მაგრამ ჩვენი ყველაზე დიდი იმედი „შავი ბაზარი“ იყო — შეუძლებელია, ლომბარდიდან ნაღებული ამდენი ნივთიდან, ერთი მაინც არ გამოჩენილიყო იქ.

რამდენიმე დღის შემდეგ ზუგდიდის მილიციის განყოფილების უფროსმა არსენ გაგუამ დაგვირეკა და გვაუწყა, დაკავებულია პიროვნება, რომელმაც სამი ანტიკვარული საათი გაყიდა და იქვე დაგვისახელა გაყიდული საათების ნომრებიც. ეს იყო პირველი წარმატება — ნომრები დაემთხვა ჩვენ მიერ გავრცელებულ მონაცემებს. ინფორმაციის მიღებისთანავე ზუგდიდის გავემგზავრეთ და ეს კაცი, თავის საათებიანად, ქუთაისში ჩამოვიყვანეთ.

დაკავებული, ქურდობაზე ადრე ნასამართლევი, ბორის სემიონოვი აღმოჩნდა, თუმცა მას რამდენიმე გვარი ჰქონდა და „სემიონოვი“ ერთ-ერთი მათგანი იყო.

მთელი 10 დღის განმავლობაში არც ჩვენ დაგვიძინია და არც ის კაცი დაგვისვენებია. დაკითხვის დაკითხვაზე ვანარმოვდით და ერთი წუთითაც არ ვანებდით თავს. გვინდოდა, რომ მისი ნებისყოფა ფსიქოლოგიური შემოქმედებით გაგვეტყუა.

სემიონოვი ირწმუნებოდა, ეს საათები სხვისგან ვიყიდეო, მაგრამ ჩვენ არ ვუჯერებდით. რაც შეეხება „ნაბეღლავის“ ბოთლიდან აღებულ თითის ანაბეჭდს, სემიონოვის თი-

გახმაურებული ქურდობა ორკესტრის თანხლებით...

„კვირის ჰალიტის“ წინა ნომერში რუბრიკა „ვერსიამ“ გაგაცნოთ ცნობილი ქართული ჩეკისტი ვახტანგ ჯაფარიძე, რომელიც თანამედროვე აზრების ევგენი აფრასიმის შესახებ მოგვითხრობდა. წერილმა კვირისთვის დიდი ინტერესი გამოიწვია და ამან გვაიძულა კვლავაც ვწყოდით პოლიტიკური ჯაფარიძის. ჩვენი დაქინებული თხოვნის შედეგად გორკასლის ორდენის კავალერი დაგვთანხმდა მოეთხოვა იმ მეტად გახმაურებული კრიმინალური ისტორიის შესახებ, რომლის ერთ-ერთი გმირიც თავადვე ბრძანდებოდა.

თის ანაბეჭდები იგი არ დაემთხვა. დაკავებული აცხადებდა, მინერალური სასმელი მალაზიაში შევიძინე და რა ვიცი, ვისი თითებია მასზე აღბეჭდილი. აი, უკვე მერამდენე ღამეს ვათევდით, მაგრამ ამაოდ...

ღამის ოთხი საათი იქნებოდა. ქალაქი ეძინა. რკინიგზის ბუფეტის გარდა არც ერთი მალაზია არ მუშაობდა. ჩემს მოადგილეს გადავუღაპარაკე, წავიდეთ, არაყი მოვიტანოთ, დავალევიოთ, იქნებ აჭიკჭიკდეს-მეთქი ეს ჩიტი. გაიქცა კუკური, მოარბენინა სასმელი, ძხვი, შავი „ბუხანა“ პური, გავშალეთ სუფრა და სემიონოვს ჩაის ჭიქით დაუდგით არაყი. თქვენ წარმოიდგინეთ, წვეთიც არ მოუსვამს. დადგა ჭიქა, თითებით შემოატრიალა, შემოგვხედა და გვითხრა: „Бог вам помог, дайте бумагу и я вам все напишу“. ათი დღის უძილობას „პლუს“ ქართული სტუმარმასპინძლობა და სემიონოვიც ყველაფერი „დაფქვა“.

ამ დროს აბელ ოსეფაიშვილი თავის კაბინეტში იჯდა, გრიპით იყო ავად და ყელი ჰქონდა შესვეული. აღარც მახსოვს, როგორ ავევადი მეორე სართულზე და სიხარულით როგორ შევერინდი მასთან. გვეშველა, ალაპარაკდა და სათაფლის ტყეში გვთხოვს წაყვანას-თქო, ვახარე. აბელ ხარლამპოვიჩი (ასე ვეძახდით განყოფილებაში) გადამხეხია, გადამკოცნა, არიქა, გვეღირსა და წავიდეთო.

უკვე 5 საათი იქნებოდა, აღმოჩენილი განძის დათვლა-დახარისხება დიდხანს გაგრძელდა... მარცხნიდან მესამე — ვახტანგ ჯაფარიძე.

იტყვე, რომ სემიონოვთან ერთად ლომბარდის გაქურდვაში კიდევ ერთი კაცი მონაწილეობდა და ეს ადამიანი თურმე ქუთაისში იმყოფებოდა. ინფორმაციის წყარო ზუსტად ასახელებდა აღნიშნული პიროვნების ადგილ-

ნელა დავეშვიტ დაბლა. ნაპრალის ძირში ლოდი იდო. დაკავებულმა მიგვანიშნა, ამ ლოდის ქვეშ ამოთხარეთო.

სასწრაფოდ მოვიმარჯვეთ მესანგრეთა

მაშინ სიამაყისა და ბედნიერების გრძნობას განვიცდიდით...

ნიჩბები და თხრას შევუდექით. დაახლოებით ნახევარი მეტრის სიღრმეზე ნიჩაბი რაღაც ნაქერს მოედო. გულის ფანცხალით შევნიშნეთ, რომ ეს მუქი ფერის ტომარა იყო. როგორც იქნა, ამოვთხარეთ, გავეხენით და წარმოიდგინეთ ჩვენი სიხარული, როდესაც ფარნის შუქზე ოქროს ბრწყვიალი შევნიშნეთ!

ქუთაისისკენ რომ დავეშვიტ, წყალტუბოს გადასახვევიდან მთელი ქალაქი ხელისგულივით გამოჩნდა. ვერ წარმოიდგენთ, ამ მიმინარე ქალაქის შემყურე რამხელა სიამაყისა და ბედნიერების გრძნობას განიცდიდა თითოეული ჩვენი თანაგზი. გასაჯანბნელებს უკან მოგვქონდა მთელი ქუთაისის ქონება და ამის შეგრძნება პირზე ღიმილს არ გვაშორებდა.

ოქრო მთლიანად ვიპოვეთ, მაგრამ ჯერჯერობით არსად ჩანდა 550 საათი. მოსვენებას არ გვაძლევდა „ნაბეღლავის“ ბოთლზე აღბეჭდილი თითის ანაბეჭდიც, რაც ადასტურებდა ვერსიას იმის თაობაზე, რომ სემიონოვი მარტო არ მოქმედებდა. მეორე მხრივ, დაკავებული სპირისპიროს ამტკიცებდა და ჩატარებულ ექსპერიმენტს, მარტო აუხიდა ლომბარდის სახურავზე ამსიძიმე ტვირთი, მან თავი ადვილად გაართვა.

ანტიკვარული საათების პოვნას კიდევ სამი დღის განუწყვეტელი დაკითხვები დასჭირდა. სემიონოვის ისიც სათაფლის ტყეში ჰქონია გადაამალული, ოღონდ უკვე სხვა ადგილას, გამოქვაბულში. დავთვალეთ ძვირფასი ნივთები და აღმოჩნდა, რომ განძს 35 ოქროს საათი ავლდა... ქალაქში ჩემი საიდუმლო საინფორმაციო ქსელი გამაჩნდა. აგენტურის საშუალებით შევ-

სამყოფელს, სახელსა და გვარს. ეს იყო ვინმე კოსტია კოსტენკო. განყოფილებაში მოსაყვანად იგი წვირილმანი ხულიგნობის ფაქტში გავხვიეთ და დაგვაკვეთ. ჩვენდა სასიხარულოდ, კოსტენკოს თითის ანაბეჭდი, ნაბეღლავის „ბოთლზე“ აღებულ ანაბეჭდს დაემთხვა, ჩხრეკისას კი ის 35 საათიც ვუპოვეთ. მისი დაკითხვისას გაირკვა, რომ ლომბარდის ძარცვის შემდეგ შუა აზიაში წასულა, მაგრამ მალევე დაბრუნებულია უკან. სასამართლო პროცესზე მას სემიონოვი უნდა მოეკლა, რადგან ამ უკანასკნელმა განძეული დააბრუნა...

გამოძიების პროცესში, ერთ-ერთი მორიგი დაკითხვის დროს, სემიონოვმა გვითხრა, უნინ, როდესაც რუსეთში ვიხდიდი სასჯელს, პატიმრობის პერიოდში მხოლოდ ერთი აზრი მიტრიალებდა თავში, როგორმე ბანკი ან ლომბარდი გამეჭურდაო. „ვფიქრობდი, რომ ნადავლს რუსეთის რომელიმე მიყრუებულ ქალაქში წავიღებდი, წელ-წელა დაგვიადი და მთელ ცხოვრებას უზრუნველად გავატარებდი. ლომბარდის ოთახების განლაგების შესწავლას ორი თვე მოვანდომე. ზოგჯერ შიგ შევდიოდი კიდეც და სალაროსთან, რიგში მდგომი შეუმჩნევლად ვაკვირდებოდი, სად მიჰქონდათ ხალხის მიერ ჩაბარებული ძვირფასეულობა. ვფიქრობდი, როგორ უნდა შეემღწია ლომბარდის და შემდეგ როგორ გამოემეტანა ოქროს ნივთები.“

7 სექტემბერს, სამუშაო საათების დამთავრებისთანავე, მე და კოსტენკო ლომბარდს უკანა მხრიდან მივუახლოვდით. პატარა ტომარაში სქელი მავთული, პატარა ლომები, ერთი ცალი პური და „ნაბეღლავი“ მქონდა. აქვერით შენობის სახურავზე და იქვე გავგეყით. მალე ბალიდან ორკესტრის ხმა გავიგონეთ (კონცერტის და-

ბორის სემიონოვი

ლოვდით. პატარა ტომარაში სქელი მავთული, პატარა ლომები, ერთი ცალი პური და „ნაბეღლავი“ მქონდა. აქვერით შენობის სახურავზე და იქვე გავგეყით. მალე ბალიდან ორკესტრის ხმა გავიგონეთ (კონცერტის და-

მინი-დონია: თადარიგის პოლიკონიკი ვახტანგ ჯაფარიძე, დაბადებული 1923 წელს, ონის რაიონის სოფელ შარდომეთში. წლების მანძილზე საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისხლის სამართლის სამმართველო სამმართველოს უფროსის მოადგილე.

თბილისის უნივერსიტეტის მეორე კურსის სტუდენტი დიდ სამამულო ომში გაიწვიეს. ფრონტის წინა ხაზზე მზვერავად იმსახურა. ჯაფარიძის შეუპოვარ ხასიათზე კარგად მეტყველებს ომისდროინდელი ერთი ეპიზოდი მისი ცხოვრებიდან: ერთ-ერთი ოპერაციის დროს ახალგაზრდა ჯარისკაცი ფეხში დაიჭრა. ჭრილობა საკმაოდ სერიოზული აღმოჩნდა და ექიმებმა ფეხის ამპუტაცია გადაწყვიტეს. ამ აზრს ვერაფრით შეეგუა ბუნებით მებრძოლი კაცი — ახლოს არავის იკარებდა, საკვებსაც არ იღებდა იმის შიშით, რომ შიგ ძილის წამალი არ ჩაეყარათ და ამპუტაცია მისი ნების გარეშე არ ჩატარებინათ. სწორედ სიჯიუტემ იხსნა. ექიმებს სხვა გზა აღარ ჰქონდათ — თან ფეხი შეუნარჩუნეს და მომავალში მრავალი დანაშაულის გახსნასაც შეუწყვეს ხელი.

შემდეგ, უკვე მილიციაში მუშაობის დროს, სისხლის სამართლის სამმართველოში შემოსული ინფორმაციის 50% ვახტანგ ჯაფარიძის პირადი აგენტურული ქსელის ანგარიშზე იყო. თავისი საქმის აღიარებულ პროფესიონალს არაერთი ურთულესი ოპერაცია აქვს ჩატარებული. დღეს იგი სრულიად დინჯად, აუღელვებლად მოგვითხრობს ისეთ ამბებს, მძაფრსიუფეტოან ფილმებში რომ გვინახავს.

ყების დრო წინასწარვე ვიცოდით) და მუშაობას შევუდექით. ამოყვარეთ აგურები, მავთულის საშუალებით ოთახში ჩავქვერით და ძვირფასეულობის შეგროვება დაიწყეთ. ლომბარდში თითქმის 24 საათი გავატარეთ, ორჯერ დავნაყრდით კიდეც და კვირას ღამით შენობა იმავე გზით დავტოვეთ.“

აღმოჩნდა, რომ სემიონოვს ქუთაისის ბანკიც დაზვერილი ჰქონია — შენობის უკან, ნაძვზე ასულა და იქიდან დაუთვალეირებია, მაგრამ ბანკში შეღწევა შეუძლებლად მიუჩნევია. უკვე შემდგომ თანამშრომლებმა დავთვალეირეთ ბანკის მიმდებარე ტერიტორია და ეს ნაძვი მართლაც დავაფიქსირეთ შენობის უკან.

ასე დასრულდა ეს გახმაურებული საქმე. სასამართლო ორივე ბოროტმოქმედს 15-15 წელი მიუსაჯა.

უახლოეს ნომრებში „კვირის პალიტრა“ შემოგთავაზებთ ვახტანგ ჯაფარიძის მოგონებებს საქართველოში კარგად ცნობილი ფაჩულების შესახებ. მიხეილ ჩერქეზია ეკა ესებუა

ცხოვრებისეული კურიოზები

ვამომიჯიროს!!!

1978 წელს აზერბაიჯანიდან მანქანით თბილისში ვბრუნდებოდი. ქ. ევლასს გამოვცდი თუ არა, წინ მიმავალ მანქანას უადგილო ადგილას გადავასწარი და ჩასაფრებულ ავტოინსპექტორებს შევჩრი ხელში. ერთ-ერთი მომიახლოვდა და რადგანაც ყველა რესპუბლიკაში რუსული ითვლებოდა ყველა-სათვის საურთიერთობო ენად, აზერბაიჯანული აქცენტით ამის-სნა, მოძრაობის წესი დაარღვიეო. ბოდიში მოვუხადე და ვთხოვე, სტუმარი ვარ და მპატიეთ-მეთქი. გაეცინა და მითხრა, სტუმარს დიდ პატივს ვცემთ, მაგრამ ახსნა-განმარტების დან-ერა მოგიწევს, თანაც აზერბაიჯანულ ენაზეო. ავუსხენი, რომ მათი ენა არ ვიცოდი, ამიტომ არ შემიძლო დამენ-ერა. არაფერი გამივიდა. შემპირდა, საბუთებს ჩამოგართმევ და თბილისში გადავგზავნიო. მივხვდი, რაზედაც მი-მანიშნებდა, თანაც მოვერედე გართულე-ბებს. საბუთებში მისდა შეუმჩნეველად ჩავდე ათმანეთიანი, გაფუნოდე და ვუთხარი, ახსნა-განმარტება საბუთებშია-მეთქი. გადაშალა მართვის მოწმობა, შეხედა შიგ ჩადებულ წითელ თუმნაანს და წიწის მოგებით მითხრა: „ა თი გავაროლ, ფა აზერბაიჯანსკი ფისაც ნე უმიეშ, ვიდიშ, ქაქ ხარაშო ნაფისალ ფერვი ფალავინა აბისნითელნი“-ო. მივხვდი, ყოველმხრივ გამოჭერილი ყვავიდი... მეტი რა გზა მქონდა, მივანოდე მეორე „ფალავინა აბისნითელნი“.

ა. მირიანაშვილი

ყავაზე

ელდარ გოდერძიშვილს თუ და-ვუჯერებთ, ასეთი ამბავი გადახდენია მოსკოვში: თურმე, თავის ბოდბულ ძმაკე-თან ერთად სტუმრად ყოფილა საკ-მაოდ მაღალი წრის წარმომადგენლებთან. იმათ თავი მოუქაჩლებიათ და დიდე-ბული სუფრა გაუშლიათ. თამადად, როგორც ქართველი და კარგი მოქე-იფე, ელდარი დაუნიშნავთ. მისი ბოდბელი ძმაკაცი კი პირვე-ლად ყოფილა ჩასული მოსკოვში და არც ასეთ ელიტურ სუფრაზე მჯდარა არასოდეს. ჰოდა, საკმაოდ უხერხულად და შებოჭილად გრძობდა თავს. ის კი არა, ყოველ მეორე წუთს გადაუწერწლებდა ხოლმე ელდარს, — ვერან, ესა თუ ის ნაჭერი რით ან როგორ გადავიდოო. მოკლედ, კარგა გვარიანად შეზარხოშებულთათვის მასპინძლებს ცალკე მაგ-ილაზე ყავა და პატარა მრგვალი ფუნთუშები მიურთმევიათ. უყურა ყავას და „ბულკებს“ სასმლით გათამამებულმა ელდარის ბოდბელმა მეგობარმა და... პატარა „ბულკი“ პირდაპირ სავესე ფინჯანში ჩააყურყურებლავა. თანაც, ისე გვარიანად, რომ „ბულკს“ მთელი სითხე შეუნოვია. უბნკენია ელდარს მისთვის, — რა შვრები, შე ოხერ-მუდრეგო, ეგ როგორ შეიძლებოა?! როგორ თუ არ შეიძლებოა და... იმასაც სასწრაფოდ მოუჭერია გაუდენთილი „ბულკისთვის“ ხელი ისეთი ძალით, რომ შეწოვილი სითხე ფინჯანშივე ჩაუბრუნებია. ეგ სულ არ შეიძლება, შენი ასე და ისეო! — მთლად გადარეულა ელდარი. მკვდრისფერი დასდებია ბოდბელ რაინდს, დალეულა სირცხვილისაგან. მერე, ქურდული მზერით შეუთვალეერებია მაგიდის წევრები, რომელნიც შეგნებულად არიდებდნენ თვალს ამგვარ უხერხულ სცენას, უტაცია ხელი ფინჯანისთვის და სულმოუთქმელად გადაუყურწნია დარჩენილი ყავა.

თემურ ჟღენტი

% ნემ უაქმლყემ ლნქინთუნ სემექლომნჰქ

ჩვენი რაიონის მილიციის ეზოში იმ უძრაობის წლებში დადგეს მაღალი ყურბიანი ანტენა, მილიციის სამორიგეოში დადგმულ რაციოში ყველაფერი ისმოდა, რასაც შს სამინისტროს მორიგე სხვა რაიონებისა და საავტომობილო ტრასის სამორიგეოს აცნობებდა.

მილიციაში ქვემოთგედ მუშაობ-და ერთი კარგი კაცი (სინამდ-ვილეში არკაშა ახალაძე, ვთქვათ, ტრიფონ ცინცაძე). სამორიგეოს რაციოში (გორის ტრასის მორიგე ატყობინებს შს სამინისტროს მორიგეს) ისმის: „ორი ტრაილერი კომბოსტო გვაქვს დაკავებული და რა ვუყ-ოთ?“ სამინისტროს მორიგე ეუბნება, საქმის კურსში ჩავაყენებ უფროსობას და გეტყვი პასუხ-სო. გავიდა ერთი საათი, ტრასის მორიგე კიდევ ექახის იმავე საკითხზე. დამელოდე და გეტყვი პასუხსო, — ესმის კვლავ: ერთი და იგივე რამდენჯერმე მეორდება, საკითხის გადანყვევას საშველი არ დაადა, მოსწყინდა არკაშას (ტრიფონს) ამდენი ერთი და იმავეს მოსმენა, აიღო თავისი სამორიგეოს რაციის ყურმილი და ვითომ სამინისტროს მორიგე იყო, ტრასის მორიგეს უპასუხა: მიღებულია გადანყვევტილება, კომბოსტო უნდა ჩაამყავოთ ადგილზეო. დაგეტყვათ ოჯახი, ამდენ კომბოსტოს ვინ ჩაამყავებსო — აყვირდა ტრასის მორიგე.

იმერეთის ნიავი

„მკოსჰო, მკოსჰო“

ბაბუაჩემს, ალექსანდრე თალაკვაძეს, ახ-ალგაზრდობაში ზედმეტსახელად მალაქას (მალაქოს) ეძახდნენ, რაზედაც საშინლად ბრაზდებოდა. ერთხელ თბილისშია სტუმრად მძასთან ჩამოსული, დილით ადრე ესმის ქუჩიდან: — მალაქო, მალაქო! გამოვარდა ბაბუაჩემი ნიფხავეურ-ანგისამარა ქუჩაში... და ეცა, შიშისა-გან თვალბგადმოცვეწულ ქურთის ქალს, რომელიც რძეს ყიდადა თურმე. თენგიზ თალაკვაძე, ოზურგეთი, ნაგომარი

მეიხვევლის საყვარელი ანეხდოსი

მისოხ ეკითხებიან: — შენი სიდედრი სად წავიდა? დიდი ხანია არ დამინახავს. მისო პასუხობს: — უცხოპლანეტელებმა წაიყვანეს, ხეხილ-ის შესანამლად, ჯოო!!! **სალომე სტურუა, ოზურგეთი**

მიტო მისოხ ეკითხება: — ყველაზე უბედური ვინ არის ამ ქვეყ-ანაზე? — ვინა და ჩემი ვირის ჩოჩორო. — რატომ? — იმიტო, რო დედაც ვირი ჰყავს, მამაც, თვითონაც ვირი უნდა გახდეს და თანაც ვირიშვილია. **თამაზ ლორთქიფანიძე, კარდენახი**

კახელი და ქართლელი ქეიფობენ, კახელი ამ-ბობს: — მოდი, ამ ჭიქით ჩვენ ფეხბურთ გაუმარჯოს! — გაუმარჯოს! — დაუმატა ქართლელმა. ქართლელი ადგა და წასასვლელად გაემზადა, კახელმა მიამახა: — მაიცა, ჯო! მკვდარზე გაჩერება არ შეიძლე-ბა. რალას იზამდა ქართლელი, დარჩა და გააგრ-ძელა ქეიფი. **ბასტი, საგარეჯო**

სეროჟამ სეროჟანტს უთხრა: — უფროსო, ვერ გადავტეხები პარაშუტით. — რატომ? — დედაჩემმა სიზმარი ნახა, პარაშუტი არ გაიშლებოა. გაცვალეს პარაშუტები. გამოსტენენ, მიწას რომ მიადნენ, მისხედ-მოიხედეს. სეროჟანტი აკლიათ, ძებნეს და ვერსად იპოვეს. ბოლოს სეროჟამ თქვა: — ალბათ ის იყო, პაერში რომ ჩამიქროლა და მომიძახა, შენი დედაც და მისი სიზმარიცო. **თელავი, გიორგი**

მისო ქალაქში ჩავიდა ექიმთან. ექმი ანკეტას ავსებებს, ანკეტაში წერია: „ბიჭი თუ კაცი“. ექიმმა განუმარტა, თუ ქალთან გძინებია, კაცი ხარ, თუ არა — ბიჭიო. — მაგათი დედა, მაგათი, — ეგენი დაგა-ძინებენ რო? ჩანერე — ბიჭი! **ფრიდონ თათრიშვილი**

სეროჟა ძმაკაცებმა ფეხბურთის საყურებლად წაიყ-ვანეს სტადიონზე. სეროჟას ფეხბურთი არ აინტერ-ესებდა და ჩუმად იჯდა. ძმაკაცმა ჰკითხა: — შენ რა, ტემპერამენტიანი არა ხარ? — არა, ტო, თოქმაჯიანი ვარ! — იყვირა სეროჟამ. **მიშიკო კვანტალიანი, თბილისი**

პატონო მკითხველო, რედაქცია კვლავ ელის თქვენგან კურორტებსა და ანექდოტებს. გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყუთების მისამართი ისილეთ ბოლო გვერდზე

მ ფიციალურად არჩე-
ვებზე, ისევე როგორც
ხუთი წლის წინ, დამა-
ჯერებლად გაიმარჯვა მოქმედმა
პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდ-
ნაძემ. მაგრამ არსებობს საფუძვე-
ლი ჩავთვალოთ, რომ ეს არა მხო-
ლოდ შევარდნაძის, არამედ იმ
ძალეების გამარჯვებაცაა, რომ-
ლებიც მხარს უჭერდნენ საქართვე-
ლოს სახელმწიფოებრიობის აღდ-
გენას და აგრეთვე იმათიც,
ვინც რუსეთთან ურთიერთო-
ბის ნორმალიზაციის მო-
მხრეა.

პოლიტიკა უნარმოებინა. საქმარი-
სია ითქვას, რომ გასულ წელს
აჭარის უმაღლესი საბჭომ დემონ-
სტრაციული იგნორირება გაუკე-
თა საქართველოს პრეზიდენტის
ბრძანებულებას თენგიზ ასანიძის
შეწყვეტის თაობაზე. ასანიძე
რეგისტრაციის გატარდა პრეზი-
დენტობის კანდიდატად, მაგრამ
ცხიდან არ გამოდევნეს წინა-
საარჩევნო კამპანიის მუხროდმიც

სალი აზრის გამაჩვენება

კი. თავად თვალ აბაშიძეცა წა-
მოაყენა თავისი კანდიდატურა
საპრეზიდენტო არჩევნებში. იგი
ალიანსში იმყოფებოდა საარჩევნო
მართონის ერთ-ერთ ფავორიტ
ჯუმბერ პატიაშვილზე, რომელ-
იც აგრეთვე, პრეზიდენტობის კან-
დიდატი გახლდათ, მაგრამ გარ-
ეგნულად პერსპექტიული ამ ტან-
დემის ზარი ჯერ კიდევ გასული
წლის საპარლამენტო არჩევნებზე
ჩამოიჩეკა, როცა ოპოზიციო-
ნერებმა წარუმატებლობა განი-
ცადეს, მიიღეს რა აშკარა უმცირ-
ესობა. რევანშის იმედი მათ
საპრეზიდენტო არჩევნებზე ჰქონ-
დათ. ოპოზიციონერთა დუეტის
გათვლა მარტივი იყო. ისინი
აპირებდნენ ხმათა დაქსაქსის ხარ-
ჯზე მისულყვენიერ თეორე ტურამ-
დე და მათზე უკვე ტანდემის ლიდ-
ერის სასარგებლოდ გავერთიანე-
ბინათ მომხრეები.

მაგრამ აქ ბედა უმტყუნათ.
საპარლამენტო არჩევნებზე წარუ-
მატებლობის შემდეგ აბაშიძის
რეიტინგმა 7%-ზე მაღლა ვერ აი-
წია. პატიაშვილის თვალგამოდე-
ბულმა დამცველებმა კი მოქმედი
პრეზიდენტი 1989 წლის 9 აპრი-

ლის სისხლის ღვრაში დაადანა-
შაულეს და მასწივე მიიღეს საპა-
სუხო დარტყმა. საქართველოში
ჩაიტანეს და გამოაქვეყნეს 9 აპრი-
ლის მოვლენათა გამოძიების
მასალები, რომლითაც ტრაგედი-
ის მთავარი დამნაშავე გამოდიო-
და ჯუმბერ პატიაშვილი, რომელ-
მაც თავის დროზე ბრალი მოხ-
ერხებულად დასდო მოსკოვს და
საბჭოთა ჯარს. მასალების გამო-

შიძის „დაუძინებელმა მეგობარ-
მა“ თენგიზ ასანიძემაც, მაგრამ
ცხიის ბიუროკრატიზმის გამო 10
წუთით დაგვიანდა მისი განცხა-
დება და ცსკ-მ მისი კანდიდატურ-
ა არ მოხსნა.

რაც შეეხება აბაშიძეს, მან
ღირსეულად მიიღო მარცხი და
დათანხმდა თბილისთან მოლაპარ-
აკებას უფლებამოსილებათა გამ-
იჯენის თაობაზე. ანუ აჭარა
უბრუნდება საქართვე-
ლოს კონსტიტუციურ
წესს. ეს გახდება
პირველი პრეცედენტი

და არაორზოვანი სიგნალი აფხ-
აზეთისა და სამხრეთ ოსეთი-
სათვის. მით უმეტეს, რომ უფრო
შთამბეჭდავი სიგნალი უკვე მოვ-
იდა კავკასიონის ქედებიან. რუსე-
თის ახალმა პრეზიდენტმა, რომელ-
მაც იკისრა პასუხისმგებლობა ჩეჩ-
ნეთში ჩატარებულ ოპერაციებზე,
გასაგებად განაცხადა, რომ არ
აპირებს სეპარატისტთან შერიგე-
ბას. ეს კი ნიშნავს, რომ აფხაზეთს
და სამხრეთ ოსეთს არ უნდა ჰქონ-
დეთ მოსკოვის სამხედრო მხ-
არდაჭერის იმედი თბილისთან
კონფლიქტის შემთხვევაში.

გარდა ამისა, აპრილის
ტრაგედიის მასალათა გამოქვეყ-
ნებამ აშკარად შეუწყო ხელი
მოსკოვის რეაბილიტაციის
ქართულთა თვალში. ასე რომ,
არჩევნებმა, თუ პოლიტიკოსები
დროულად ისარგებლებენ მისი
შედეგებით, შიშობა გამოინვიოს
საქართველოსა და რუსეთის მე-
გობრული ურთიერთობის აღდ-
გენა და შესაძლოა სტრატეგიული
პარტნიორობაც.

ნეზავისიზია გაზეტა №66

შეპარდნაჲ მანამ ააქუნებს ნაგოს კარზე, სანამ არ გაუღებენ?

„შევის“ ეპოქა საქართველოში კიდევ ხუთ წელს
გაგრძელდება

კიდევ ერთმა პოსტსაბჭოურმა
პრეზიდენტმა გააგრძელა წარმატე-
ბულად თავისი უფლებამოსილება
— საქართველომ კვლავ აირჩია
ედუარდ შევარდნაძე ქვეყნის ხე-
ლმძღვანელად ხუთი წლის ვადით.
ახლა უკვე ედუარდ ამბროსის ძეს
მიეცა შესაძლებლობა, პირადად
განახორციელოს თავისი დაპირე-
ბა, 2005 წლისათვის ნატოს ურე-
ბზე მიუკავუნოს. რუსეთის დიპ-
ლომატია (ამ სიტყვის ფართო გაგე-
ბით, საუბარია არა მხოლოდ რფ
საგარეო საქმეთა სამინისტროზე)
არათუ გულგრილად ადევნებდა
თვალს „№1 კანდიდატის“ წინა-
საარჩევნო ტრიუმფალურ მსვ-
ლელობას მოსკოვისთვის პრობლე-
მად ქცეულ მეზობელ ქვეყანაში,
არამედ აქტიურადაც ესმარებოდა
მას არჩევნების პროცესში. ასე, მა-
გალითად, არჩევნებამდე რამდენ-
იმე კვირით ადრე „უეს რუსეთმა“
საქართველოს მისცა ელექტროენ-
ერგია და სიტბო. არჩევნებამდე
ორი კვირით ადრე აღარაფერი
ისმოდა საქართველოში ჩეჩნეთა
ბაზების შესახებ, მოსკოვში თავი
ანებებს ყბადაღებულ იგორ გიორ-
გაძეზე დარღვ და სასწარმოოდ
დაუსვეს ჯვარი აჭარის მეთაურის
ასლან აბაშიძის წინასაარჩევნო ამ-
ბიციებს.

გარდა ამისა, დაეინყებას მიეცა
ასპროცენტიანად პრორუსულად
განწყობილი სამხედრო ოსეთის მო-
სახლეობა, რომლის პარლამენტმა
არჩევნების წინ ოფიციალურად გან-
ცხადდა, რომ უშუალოდ მის
ტერიტორიაზე არჩევნები
ჩატარდეს. სიტყვამ მოიტანა და
ქართულ-ოსური კონფლიქტის და-
რეგულირების მოლაპარაკებათა
მომდევნო რაუნდი ახლა ვენაში
გაიმართება, თუმცა მშვიდობიანი
პროცესი, მოსკოვის უზარმაზარი
დადებითი გავლენ-
ით, იწყებოდა 1992
წელს რუსეთისავე
ქალაქ სოჭში...

მიუხედავად
ამისა, ვლადიმერ
პუტინის საქმე ექნე-
ბა ედუარდ შე-
ვარდნაძესთან,
რომლის ხელთაა
საკმაოდ წონიანი
„კოზირი“ რუსეთ-
თან პოლიტიკური
თამაშისას. შეიძლე-
ბა ითქვას, რომ შე-
ვარდნაძემ, რომელიც წარმატებით
ენევა ამ დაუსრულებელ თამაშს სხ-
ვადასხვა დროს, სხვადასხვა სტა-
ტუსით, შესანიშნავი პოლიტიკური
მომზადების დემონსტრირება მოახ-
დინა — უკვე 45 წელია, რაც იგი
დიდ პოლიტიკაში მონაწილეობს.
ძალიან დიდ პოლიტიკაში — 27
წელია, მას შემდეგ, რაც საქართვე-
ლოს სსრ-ის მეთაური გახდა. გეო-
პოლიტიკაში — 13 წელი. ედუ-
არდ შევარდნაძემ გაუძლო ყველა
გენერალური ხაზის რყევას და
მოგებულ გამოვიდა ყველა სიტუ-
აციიდან, რაც, ცხადია, დიდ პა-
ტივისცემას იმსახურებს. მაგრამ
მისი მოღვაწეობის შუალედური
ჯამი მაინც სევდიანი შეფერილო-
ბისაა — მის დროს დაიშალა საბ-
ჭოთა კავშირი, მის დროს გადა-
იტანა საქართველომ სამხედრო გა-
დატრიალება და ორი სისხლისმ-
ღვრელი ომი, მისი მმართველო-
ბისას მიიღო რუსეთმა თბილისში
პრონატოლური და ზოგადად ანტი-
რუსული განწყობლების მქონე
ხელმძღვანელობა.

რა თქმა უნდა, არსებობს
საქართველოს არჩევნების სხვა,
უფრო ოპტიმალური შეფასებაც,
მათ შორის, რუსეთშიც. რედაქციას
გახანია ერთ-ერთი ამგვარი შეფასე-
ბა — ახლო მომავალი გვიჩვენებს,
რომელი პროგნოზი იქნება უფრო
ზუსტი.

ნეზავისიზია გაზეტა №66

იქნებ უნდა — რუსეთის კარი გამოიჯახუნოს?

ს საქართველოში საპრეზიდენტო
არჩევნებზე, როგორც მოს-
ალოდნელი იყო, გაიმარჯვა
სახელმწიფოს ახლანდელმა მეთაუ-
რმა ედუარდ შევარდნაძემ, რომელ-
მაც უკვე პირველ ტურში, ხმათა 80%
შეაგროვა. 72 წლის პატრიარქი
კიდევ 5 წლის მანძილზე მართავს
ქვეყნას.

რას უქადის რუსეთს შევარდ-
ნაძის კვლავ არჩევა?

თუკი ქართველი ლიდერი არ
შეცვლის თავის ახლანდელ პოლი-
ტიკას მოსკოვთან მიმართებაში, მა-

„უკვე მალე რესპუბლიკა ნატოს კარს
მიუკავუნებს“. როგორც ჩანს, დასავ-
ლეთის მოსკოვზე ზეწოლის დახმარე-
ბით ქართველი ლიდერი აპირებს
მოავადონოს მეორე პრობლემაც —
ბოლო მოუღოს ქირვეული აფხაზე-
თის დამოუკიდებლობას და, ამასთან
ერთად, გაუშვას იქიდან რუსი მშ-
ვიდობისმყოფელები, რომლებიც,
თითქოს „პვერს უკრავენ არმიზმას
რეჟიმს“.

დაბოლოს, როგორც არ უნდა
უარყოფდნენ თბილისში ბრალდე-
ბას, რომ ზოგიერთი ქართული ორ-
განიზაცია ხელს უწყობს
ჩეჩენ ბოვეიკებს, არსებობს
უცილობელი ფაქტები,
რომელიც ადასტურებს
დაჭირილი ბანდიტების
მკურნალობას თბილისის
საავადმყოფოებში და მათ-
თვის საზღვარგარეთული
პასპორტებისა და ქართუ-
ლი ვიზების მიცემას. არ-
სებობს დატყვევებულ და-
ქირავებულთა აღიარებე-
ბები (ჩეჩენეთში შეპყრო-
ბილთა) იმის შესახებ, რომ
სწორედ საქართველოს გავ-
ლით იღებდნენ ბასავეისა და ხატე-
აბის რაზმები სამხედრო დახმარე-
ბას. ყოველივე ეს მოსკოვში, რბი-
ლად რომ ვთქვათ, გაცრებას იწვევს.
რუსეთი ხომ საქართველოსთვის
ძველებურად მთავარი ეკონომიკური
„დონორია“.

მთელ რუსეთის ტერიტორიაზე
მოშუშავ ქართველი „გასტროლო-
რი არბაიტერების“ მიერ სამშო-
ლოში ჩარიცხული თანხები აჭარ-
ბებს ამიერკავკასიის რესპუბლიკის
ეკონომიკაში ჩადებულ დასავლურ
ინვესტიციებს.

ქართველებისა და რუსების
ტრადიციულად თბილი დამოკიდე-
ბულება უკანასკნელ ხანს ოდნავ „გა-
ციკვეს“ პოლიტიკოსებმა. სახელმწი-
ფოს მეთაურის პოსტზე მეორე ვა-
ნით დაჩინილი შევარდნაძე აღ-
ბათ მალე გაამხელს, რა უნდა: ნა-
ტოს „კარზე“ კავუნის გადარქმელება
თუ ის, რომ რუსეთის „კარი“ არ
გამოიჯახუნოს?

კომსომოლსკია პრავდა №66

**საქართველოში კონტრაბანდამ ფანტასტიკურ დონეს
მიადინა: იგი „იმპორტის“ 80%-ს შეადგენს. ეს მოვლენა
ძაბავს ურთიერთობას ცენტრსა და „ავტონომიებს“
შორის, ხელს უწყობს კორუფციას და განაცვიფრებს
ინვესტორებს.**
**კონტრაბანდა ყველის, სახელმწიფო უსასრულოდაა და,
რაც მთავარია, ეს ყველაფერი სდება ქართველ ოფი-
ციალურ პირთა მონაწილეობით, რომლებიც იცავენ
კონტრაბანდისტებს, — აცხადებს აღშფოთებული ფედი
ესლი — ამერიკული საგაერო პალატის ხელმძღვანელი
საქართველოში.**
მონდი

რას ვაპყვი, აპაჲ?

— შეიძლება თუ არა სწ-
მინდები (არტოსი, სეფსკევი,
ნაურთი წყალი) შეინახოთ საზო-
რულოს კარადში შექართან, მარც-
ლეულთან, ბალახთან (ანუ, არასასწ-
ლო პროდუქტებთან) ერთად მათი მოხ-
ერხებულად ხმარებისათვის?

— სინმინდები უმჯობესია შეინახოთ კარად-
ში განცალკევებით, ან მათ სატების სიახლოვეს მიუ-
ჩინოთ ადგილი.

— დღესთვის გამოდის მრავალგვარი
მკრეხელობით აღბეჭდილი ტანისამოსი:
მაისურები ბანქოს ან სიგარეტის რეკლამ-
ის გამოსახულებით, ალკოჰოლის რეკ-
ლამიანი ტურთუკები და მისთ. არის თუ
არა მსგავსი სამოსის ტარება ცოფავ?

— გამოსახულებანი, რომლებიც ინვენიც ცოდ-
ვიან გრძნობებსა და უკეთურ აზრებს, არ უნდა
იყოს ქრისტიანის ტანსაცმელზე, რადგან ეს საც-
დურია გარშემოყოფათვის და უცილობლად ცოდ-
ვაა. კიდევ მეტი, დღეს, სამწუხაროდ, ჩანთების კი
არსებობს მაცხოვრისა და ღვთისმშობლის გამო-
სახულებით, რაც არანაკლები ცოდვაა, ისევე,
როგორც მუსიკის ფირფიტაზე დაკრული ხატები,
კალენდარზე დაკრული — აბა, გვირბანეთ, როგორ
შეიძლება კალენდარზე ლოცვა?

— რით შეიძლება ვანუგეზოთ ადამი-
ანი, რომელიც გაქურდვს?

— საუნჯის დაკარგვის მოთმინებით გადატანა
მონყალეის ნებაყოფლობითი გაცემის ტოლფასია

— საღვთისმეტყველო წიგნში საზო-
გასში არის მოთხოვნა, რომ ადამი-
ანი ვერ ცხოვრება სიმდაბლის გარეშე.
გთხოვთ, გვიპასუხოთ, როგორ მიიღწევა
თვით ეს სიმდაბლე?

— სქილუმენი საბა ასე პასუხობს ამ კითხვაზე:
„იმისთვის, რათა შევიძინოთ სიმდაბლე, ყოველ გზით
უნდა ავიცილოთ ქება, ვერდილოთ და გვემიწოდეს იმ
ადამიანებისა, ვინც გვაქვს, პატივს გვცემს და გვე-
პირმოთხერება... ხოლო ვინც გვაძულს ან აუად გვახ-
სენებს, გულთ უნდა შევიყვაროთ, როგორც ჩვენი
კუთლისმყოფი, რადგანაც ისინი გვეხმარებიან სიმ-
დაბლის შექმნაში და ჩვენი სხნის საქმეში.“

— როგორც გაცემთ წყალობასა და
შესანიშნავს, არსებობს თუ არა საზომი
ჩვენი მოქმედების აღსაზრტსაგად?

— იგივე სქილუმენი საბა შეგვაგონებს: „...ვინც
მცირებს შესწირავს, ის მცირედსავე იძენს სული-
ერად. „თუკი ჩვენ ვიშოქმედებთ პრინციპით, „იოლად
გავაჭაქუთო ის, რაც ჩვენ თვითონ არ გვჭირდება“,
მაშინ როგორა უნდა გვეჩვენეს უფლის უსასწორი
მონყალეის იმედი ჩვენდამი?“

— როგორც მათხოვრებს ჩაველი,
გონებისა და გრძნობის ორგვარი მოძრაობა
სდება ჩემში, — დახმარების სურვლის
რალაც უნდა ვინააღმეგობრავ დაბეჭ-
და მე მეგონა, მონლად მე მეჭრდა ასეთი
ნაკლი, გაგიკოტე და ჩემს ახლობლებშიც
აღმოვჩინე, რა მიზეზით სდება ეს?

— ამის თაობაზე არსებობს მღვდელმთავრობის
იონანეს გაფრთხილება: „ყურადღებით იყავი საკუ-
თარი თავის მიმართ, როგორც გაჭირებული კაცი
მოგმართავს დახმარებისათვის: ფარული მტრები ამ
დროს გამშაებები გებრძვიან: გულს გაგიცვივებთ,
გაგიცივებთ და უგრძობელს გაგხდით სხვისი
გაჭირების მიმართ. უნდა სძლიოთ თავს და გადალ-
ახოთ ეს ქრისტეს სანინააღმეგობ განწყობილებანი.
გააღვიეთ თქვენს გულში თანამოძიერი სიყვარუ-
ლი თქვენივე მსგავსი ადამიანის მიმართ — რათა
ქრისტე მაცხოვარმაც შეგიყვაროთ თქვენ და რასაც
გთხოვენ, შექლებისდაგვარად დასრულეთ იგი.“

— მინათლოლი ვარ პატარაობაშივე
ეკლესიაში კი სულ ორი წელია, რაც
დავნივე სთარული. მაგრამ, ცნება, ვერ
ვერ გაგებდი ღირსეული ქრისტეანი —
მიჭირს ტაძარში ლოცვა, თუმცა შინ
ვლოცობდი ხოლმე, თანაც, საკმარისაა
დავნიყო ლოცვა და უწყურად მომიდის
ცრმელები რას მიფანჯრო, არის თუ არა
ეს განწმენის ცრმელება?

— თუ ტაძარში მლოცველს ცრმელი სდის, ეს
მართლაც შეიძლება იყოს განწმენის ნიშანი, მაგრამ
შეიძლება იმის მაუწყებელიც იყოს, რომ სულს სწ-
ყურია სინაზული, აღსარება და ზიარება, ხოლო ცრუ-
სირცხვლის გრძნობა (ტაძარში ლოცვის შიში) ენი-
ნააღმდეგება მას ამ საქმეში.

— შეიძლება თუ არა ქალი მიფანჯ-
ტარდა, როდესაც მას დედათა წესი
აქვს, ამასთან, კიდევ რა ეგრძობება მას?
— დედათა წესის დროს ქალს არა აქვს ტაძარში
შესვლის უფლება. მაგრამ შეუძლია ტაძრის მიღმა
დადგეს კედელთან ან იმ სარკოლის სიახლოვეს, სადაც
მგალობლები გალობენ. შეუძლია შეიძინოს სანთელი,
მაგრამ თავად მან არ უნდა დაწიოს. ამ პერიოდში
არ უნდა ესტუმროს მონასტერს, რადგან არ ვიუე-
ძლია იკითხოს ლოცვაში, ფსალმუნნი და სახარე-
ბა. ხატებს, ჯვრებს არ უნდა შეეხოს, მით უფრო არ
უნდა ეზიაროს.

— შეიძლება თუ არა მკითხაობა
ზედის ამოსაცნობად?

— ეკლესია კატეგორიულად კრძალავს ამის გა-
კეთებას, იმიტომ, რომ ამ დროს ადამიანი კონტაქტში
შედის ბნელ ძალებთან. უფალს რომ სურდეს, ყოველ
ჩვენგანს გაუმჯობესებდა მის მომავალ ზედისწერას,
მაგრამ სახარებაში ნათქვამია, რომ გამოუდგებთ უნდა
ვფხიზლობდეთ, რადგან არ ვიცუ-
ით, რა ჟამს დაგვიდგება განსასჯელის დრო.

თქვენივეს საინვერეხო კითხვები მოგვა-
წოდეთ „კვირის პალიცრის“ ყუთების საშუ-
ალებით. მათი ვანლაგების შესახებ იხ. გვ. 28
თქვენს შეკითხვებს პასუხობენ
მართლმადიდებელი მამები

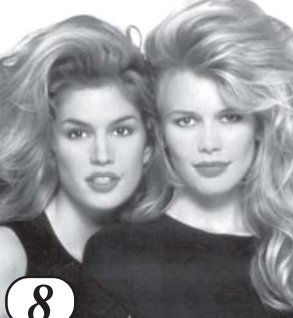

რუბრიკის
შედეგად
რამაზ
ალანიძე

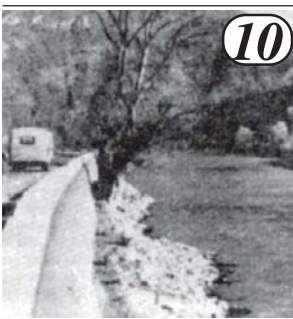
თარაზულად:

მოქმედების ადგილის გაფორმება სცენაზე

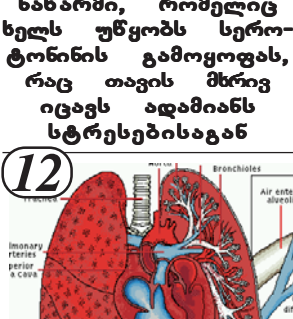
ერთ-ერთი ყველაზე ეფექტური საშუალება დეპრესიის წინააღმდეგ

ამიერკავკასიის უდიდესი მდინარე

ნაწარმი, რომელიც ხელს უწყობს სეროტონინის გამოყოფას, რაც თავის მხრივ იცავს ადამიანს სტრესებისაგან

სასუნთქო მილის განუტოება, რომლითაც ჰაერი ჩადის ფილტვში

მრავალნახნაგად თლილი ალმასი

უმანკო, უმნიკვლო

მტაცებელი

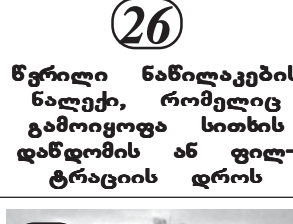
კრუნხვითი, სრინიანი სუნთქვა

ტკბილეული, რომელსაც სადილის ბოლოს შეექცევით

ჭია, მწერი და მისი. თავისი განვითარების ერთ-ერთ პირველ სტადიაში

წვრილი ნაწილაკების ნაღეჭი, რომელიც გამოიყოფა სითხის დაწვლის ან ფილტრაციის დროს

უძრავი, ცალკე მდგომი ხე, რომელიც გამოიყენება ადგილმდებარეობაში გასარკვევად

პალმის უწვრი, ტკბილი, ყუბათიანი ნაყოფი, ინდის ხურმა

ქიმიური ელემენტი, რომელიც მრავლად მოიპოვება მინის თხილში და რომელიც ცენტრალურ ნერვული სისტემის მუშაობას აძლევს სტიმულს

არაკეთილგანწყობა ვისმეს მიმართ

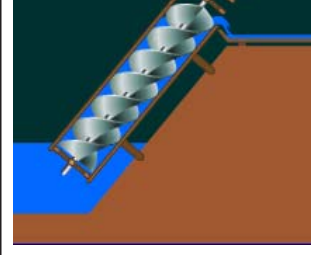

სივრცე, სადაც მზადდება და მიმდინარეობს საომარი ოპერაცია

ზვიულად:

ცხოველთა მოშენების ერთ-ერთი მეთოდი

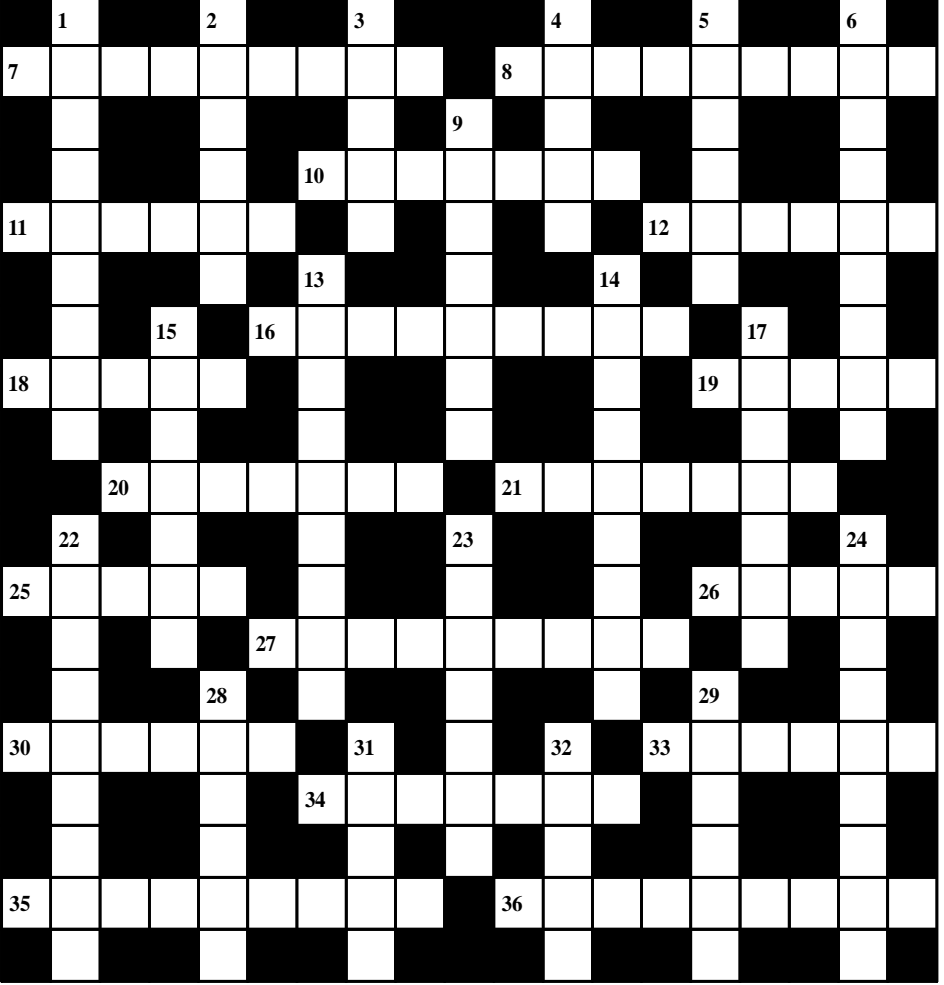
არქიმედეს მიერ გამოგონილი წყალსაქარი მოწყობილობის მთავარი ნაწილი

კვების რეჟიმი, რომლის დაცვაც მიჩნეულია პროფილაქტიკურ საშუალებად ალცჰაიმერის დაავადების წინააღმდეგ

ფეხის სამოსი

ვერაგი, მზაკვარი, გაიძვერა

ადამიანი, რომელიც მ წლით ნაკლებს ცხოვრობს, ვიდრე ის, ვისაც ეს მავნე ჩვევა არ აქვს

საგნისაკენ მიმართული ლინზების სისტემა

ამფიბიების კვერცხები

სპორტული იარაღი, რომლითაც ვარჯიში (კვირაში ორჯერ 20-20 წუთი) ხელს უწყობს გულის კუნთის გამაგრებას

ეჭიშის მიერ დანიშნული სამკურნალო ღონისძიება

საბრტული იარაღი, რომლითაც ვარჯიში (კვირაში ორჯერ 20-20 წუთი) ხელს უწყობს გულის კუნთის გამაგრებას

ბოსტნეული, რომელსაც ავიცენა აუგათ იხსენიებდა

კურდღლის ნაშიერი, ბაცაცა

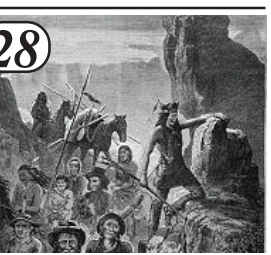

მწვანედ მოსილი მინდორი

სასიამოვნო პროცედურა

ფილოსოფიური მოძღვრება, რომელიც ცდას აღიარებს ცოდნის ერთადერთ, ქვეშეობაზე წყაროდ

თავის კანი თმინანად, რომელსაც აძრობდნენ დამარცხებულ მტრებს ინდიელები

ცოდნისა და ყოფაქცევის ჩვევები, რომლებიც აუცილებლად უნდა გადავიცეს ბავშვს

კურდღლის ნაშიერი, ბაცაცა

მწვანედ მოსილი მინდორი

ქროსვორდი შუადგინა რამაზ ალანიძემ

„ქვირის პალიტრა“ №15 ქროსვორდის პასუხები: თარაზულად: 7. რაფინადი; 8. ბარნარდი; 10. ფერდობი; 11. პოკერი; 12. პიჯაკი; 16. შევებულე; 18. ჟანრი; 19. ფალია; 20. წყურვილი; 21. პლანეტა; 23. სტომა; 25. ნემსი; 27. აბსურდული; 30. ნიკაპი; 33. ბოლოკი; 34. კეტჩუმი; 35. პროტეინი; 36. კონსერვი.

ზვიულად: 1. ვალტორნა; 2. ანთარი; 3. გინეა; 4. ობობა; 5. ანიმეა; 6. ადვოკატი; 8. კუდუშუნი; 13. ყვავილობა; 14. თობაველი; 15. ართურმა; 17. გალერეა; 22. კერინჩხი; 24. ტრაილერი; 26. სამკლავე; 28. ეპოპე; 29. პოლისი; 31. სესია; 32. სპოკი.

იყოფა ბიძგა

დიდებში 2-ოთახიანი ბინა მიმუშავებული, ავტომობილი, გისოსები, ავტომობილის სადგომი ადგილით, ცივი და ცხელი წყალი. მის: წყალტუბოს ქ. მე-4 კორპ. მე-3 სად. I სართ. ტ: 34-52-34

წერეთლის გამზირზე, პანთონთან (თალიან სახლში) 2-ოთახიანი, არსტანდარტული, იზოლირებული, ავტოსის ბინა. (4/5), რიჩის კართით, ტელეფონით, კონდიციონერით, ბუნებრივი აირით, მუდმივი დენით, სარდაფით, (ჭერი - 3,5 მ). ფასი 23.000\$. ტელ: 35-10-96

სასწრაფოდ! ქალაქის ცენტრში კეთილმოწყობილი, არსტანდარტული, 3-ოთახიანი, მაღალკლასიანი ბინა (სფ 80 კვმ) 100 კვმ ბართი („გვა“). ფასი 55.000\$. მის: საბურთალოს ქ. №37/4. ტელ: 38-45-69

4-ოთახიანი, არსტანდარტული, მაღალკლასიანი, კეთილი ბინა ლოჯიით, ორი სარდაფით, ტელეფონით, 5-სართულიანი სახლის მშენებლობით. I სართული ამოყვანილია კაპიტალურად. II-ზე იატაკი დასხმულია და დაწყებული. მისის ფართი 800კვმ. ფასი 1000\$. ტელ: 23-07-65; 877 43-32-33

საბურთალოს მუნიციპალიტეტის №4-ში, მე-2 სართულზე იზოლირებული საოფისე ფართი - 150 კვმ. ტელ: 95-61-10

მთავრდება რაიონში, ოპოპანაში 2.000 კვმ მიწა. ტელ: 98-36-43. სოხო

ან იკვლება თბილისის ნებისმიერ უბანში ბინაზე ავარკი საგურამოსთან ახლოს, სოფელ ბურანში, დაწყებული სახლის მშენებლობით. I სართული ამოყვანილია კაპიტალურად. II-ზე იატაკი დასხმულია და დაწყებული. მისის ფართი 800კვმ. ფასი 1000\$. ტელ: 23-07-65; 877 43-32-33

საბურთალოს მისის 1.000 კვმ ნაკვეთი პრესტიჟულ ადგილას, სახმელი წყლითა და ბუნებრივი აირით. ტელ: 95-56-21; 95-02-40

სოფ. ივრეთის სესთან საცხოვრებელი სახლი 190 კვმ, დამხმარე სათავსოებით, ბაღ-ბუნელით, მუდმივი დენით, სარწყავი და სახმელი ჭით, ვანით სეიანით. ტელ: 99-59-11. ანგელინა

მირაზღება

25 კვმ ფართის ავტოფარეხი ორბინიანი, რომელიც გამოდგება ავტოვასამართ სადგურად და სხვა სარემონტო საქმიანობისთვის. მის: ფანასკერტლის ქ. №17. ტელ: 22-44-91; 33-12-76. ნეკრი

მიხილვა

ბინის საბურთალოზე 1000\$-ის ფარგლებში. ტელ: 33-11-48. დოდო

მიღობა

ნაზი კუჭაიძეს

საყვარელი დედას. დიდი სიყვარულით გილოცავ დაბადების დღეს - 16 აპრილს. ვისურვეთ ყოველთვის საუკეთესო ცხოვრებას. განმრთობლობა, ბედნიერება, უფლება სიხარული და უსაზღვრო სიყვარული ყოველივეს შენი ცხოვრების თანამგზავრი.

შენი სათაყვანებელი შვილები ირმა და გურამი და ქურხული შვილები

ბუთხუზა (კუკუნია) ნუცუბიძეს დაბადების დღეს ულოცავენ უახლოესი მეგობრები. უსურვევენ განმრთობლობას, წარმატებებს და ყოველთვის კარგს ცხოვრებაში.

გთავაზობთ საბურთალოს

წარმოების გაფართოებისა და საქმიანობის პროდუქციის გამოშვების დაწყებასთან დაკავშირებით სს „ბაგრატიონი-1882“-ის სამეთვალყურეო სამკომპლექსურ კონსტრუქციულ-მშენებლო თანამდებობაზე:

- 1) წარმოების დირექტორი;
2) ფინანსური დირექტორი (მთავარი ბუღალტერი);
3) დირექტორი ხარისხის მართვისა და ნორმირების დარგში;
4) დირექტორი საკადრო და საერთო საკითხებში;
5) დირექტორი კომერციის დარგში;
6) ვენერალური დირექტორის ასისტენტი;
7) საწარმოო და დამხმარე უბნების მენეჯერები;
8) უმაღლესი კვალიფიკაციის ზეინკალი;
9) უმაღლესი კვალიფიკაციის შემდგომი.
კანდიდატებისადმი მოთხოვნებს შეგიძლიათ გაეცნოთ მხედველ ტელეფონზე: 62-20-39.
საბუთების მძღების ვადაა 2000 წლის 1 ივნისამდე.

ინგლისური და რუსული ენების ცოდნა

მისხალმებელია, ისევე, როგორც რეკომენდაციები

ორგანიზაცია სთავაზობს 17-25 წლამდე გოგონებს გამგზავრებას საფრანგეთსა და გერმანიაში. ოფიციალური ხელშეკრულებით, AU-P AIR პროგრამით, დასაქმებისა და სწავლის შთავსებით. უზრუნველყოფა - სიცოცხლის, კვებით, სამედიცინო დახმავებით და საქალაქო ტრანსპორტით მგზავრობის ხარჯებით. უბის ფული 1700 ფრანკი (400 მარკა თვეში). ტელ: 96-07-81; 95-64-18

სამუშაო საერთაშორისო კომპანიაში. ანაზღაურება - შემოსავლის 25-50%, ზრდის პერსპექტივით. შერეული კონსტრუქციით. ტელ: 73-37-03 (ნებისმიერ დროს); 79-42-47 (18-21 სთ). პავლე

მოხსენებრა

ვაკეიბი ეპილაციის ვოლფრამის ნემსით და ანესთეზიით, მორჩენის გარანტიით. მიღება ყოველდღე, ჩაწერით. სეანსების რაოდენობა ინდივიდუალურია - 1სთ - 10 ლარი. მომსახურებით კმაყოფილი დარჩებით. მაქვს საკუთარი დენის წყარო. მის: ვაკეთილი 3, II მრ, მე-9 კორპ, VI სად, III სართ, ბინა 3. ტელ: 79-50-12. ლიკა გიორგობიანი

„ფიფიკა“, ყურადღება! კარგად ვაკეთებული ეპილაცია ნამდვილად მორჩენის ნაპირს და გაუხეხებულ თმას. მის უკეთესი მორჩენის კი სწორდება კარგი სპეციალისტი. I სთ - 12 ლარი. განსაზღვრულია ინდივიდუალური ნემსი. ეპილაციის შესწავლა - 200\$. მის: იოსების 53, I სად, I სართ, ბინა 3. ტელ: 37-71-66; 899 58-75-89. ნინო ტელიძე

სწრაფად და ხარისხიანად მოგემსახურებით წიგნების, ბუკლეტების, გაზეთების აკრედიტაციის დროს. ტელ: 61-51-17; 95-46-79. ქეთი

ფსიქოლოგიური ტესტებით და პათოლოგიის ციფრირებული კვანძებით გამოთვლილი თქვენს შესაძლებლობებს და მომავალს. ვისაუბრებთ პრობლემებზე. სასურველია ბინაზე გამოძახება. ფასი 5 ლარი. ტელ: 77-06-34

შეგისრულებთ ნებისმიერი სახის სარემონტო-კონსტრუქციულ სამუშაოს უმაღლესი ხარისხის გარანტიით. ხელსაყრელ ფასში და უმოკლეს ვადაში დამკვეთის გემოვნების გათვალისწინებით. ტელ: 60-08-05 (20 სთ-დან)

გერმანულ-ქართული ფირმა DAWIT ვთავაზობთ მრავალფეროვან მომსახურებას: ელექტრომონტაჟი; მხატვრული განათობის დამონტაჟება, გაფორმება; ავტომობილის გადამრთველი სისტემების, ბენზინგასამართი სადგურების მონტაჟი; ყველა ტიპის ელექტროსამუშაოს ჩატარება. ტელ: 98-78-26

Computer Company „pulsar“ - კომპიუტერები და ორგანიზაცია. ახალი და ნახშირი; კომპიუტერების ყიდვა-გაყიდვა; სათადარიგო ნაწილები; კომპიუტერების, ორგანიზაციის შეკეთება, მომსახურება; კვრთვებში ტრენინგის წარება; უფასო კონსულტაციები. მის: ვაჟა-ფშაველას გამზ. №16. ტ: 33-08-71

უძრავი ქონების სააგენტო „ვიქტორია“ ქ. ფოთში გავწევთ კომპლექტურ დახმარებას, ბინების, ოფისებისა და სახლების ყიდვა-გაყიდვასა და გაქირავებაში. მის: ფოთი, დავით აღმაშენებლის გამზირი (ფოფლენის ქ.) №33. ტელ: 96-72-08

სარეალიზაციოდ ხელსაყრელ ფასში ვამზადებთ ნებისმიერი სიმაღლის და სხვადასხვა უჯრედის მქონე შემოსაღობ მაკიულაბებს. ვაგვიანა მის გასამგებლად ლითონის საყრდენები. მის: ქ. თელავი. ტელ: 3-21-76. გემალი

„Caucasus computer system“. უახლესი კომპიუტერული ტექნიკა, პროგრამები, კომპიუტერული ქსელები. უმაღლესი სერვისი. გარანტია 2 წელი. მის: ბარნოვის ქ. №1. ტელ: 98-44-20

ს/ს „შვიდლო ხანი“ აწარმოებს სახლების მშენებლობას, მიწისა და მიწისქვეშა სამუშაოებს, კეთილმოწყობას. ამზადებს საკელე ქვებს, ზეირკვლისა და სხვა კონსტრუქციებს მაღალი ხარისხით, შეღავათიან ფასად. მის: წერეთლის გამზ. №57. ტ: 34-82-30; 34-14-81. „შვიდლო ხანი“

ვაკეიბი ნებისმიერ ავეჯს კატალოგიდან, აგრეთვე, რიბილი და მყარი ავეჯის რესტავრაციას სამუდამოზე. შალთების შეკვლას, სკამების, მატრასების გარემონტებას. ტელ: 95-50-57. ვალერი

სპეციალისტი მუშები გადაიტანენ ავეჯს, როაოს, პიანინოს, ნებისმიერ ტიპის. მანქანი მომსახურება - I სთ - 8 ლარი (ქალაქში). ტელ: 68-90-16. ვაჟა; 64-73-15. გურამი

დაამასსურეთ! ნებისმიერ გართულბულ ჭარბთმანობას სამუდამოდ. უმოკლეს დროში და უკეთესად განკურნავს მხოლოდ პროფესიონალი და არა რომელიმე აპარატი ან მაღალი. იცოდეთ, არ არსებობს მოუხერხებელი თმა. მიითხოვეთ გარანტია (თანხის

დაბრუნებით), დაზოგეთ ბიუჯეტი და სილამაზე გარანტირებული გექნებათ. ტელ: 57-50-49. მარია ვაკეიბი ეპილაციის ინდივიდუალური კონსერვაციის ნემსით და ანესთეზიით. განიკურნებით უმოკლეს ვადაში, ყოველგვარი შემუშავებისა და გაღიზინების გარეშე. არ დაგეტყობათ არც ერთი ნანესარი. შემოთავაზებთ საუკეთესო სახის გამწმენდ და მკვებაკ საშუალებებს. მის: იოსების ქ. №66, მე-2 სად. მე-8 სართ. ბინა 46. ტელ: 37-74-22. მანანა

ეპილაცია ვოლფრამის ნემსით, ანესთეზიით (ყოველგვარი გაღიზინების გარეშე). I სთ - 6 ლარი; თმის მოცილება სხეულზე მცენარეული ნაყენით (გარანტიით), სახის გამწმენდა (კოსმეტიკური მასაჟის თანხლებით). ვასწავლი კოსმეტიკასა და ეპილაციას. საერთაშორისო სერტიფიკატის მქონე კოსმეტიკოლოგი ნატო ვიფშიძე. მის: მ. „300 არაგველი“, არამიანცის სააკადემიოის ზედა კართი, ახმეტის ქ. №15. მიღება წინასწარი ჩაწერით. ტ: 77-86-27

სილამაზის სალონი „სტილი 2“! თმის მოცილება მცენარეული დეზინფანტის სახეს და ტანზე (თმა მკირდება და ქრება). ეპილაცია უტკივნეულოდ (ერთჯერადი ვოლფრამის ნემსით), ინდივიდუალური ანესთეზიის შერწყმით; სახის გაწმენდა. ასევე წარმოებს კოსმეტიკისა და მაკიაჟის კურსებს. ვაკეიბა სერტიფიკატი. საერთაშორისო კატეგორიის კოსმეტიკოლოგი ირინა ვანაშვილი. მის: აღმაშენებლის გამზ. №115. კაბ. №20 (ეზოში). სილამაზის სალონი „სტილი-2“. ტელ: 94-01-82 (სამ); 96-22-89 (ბინა)

სილამაზის სალონი „სტილი 1“ ვთავაზობთ: 1. სახის კორექცია - შეჭრა-ვარცხნილობების მიხედვით; 2. დეკორატიული მკერდება, ტინირება, შვის ლაქები; 3. თმის შეღება საუკეთესო სადგურით - KOLESTON-2000; 4. აფრიკული ნაწნავი, საბანკეტო ვარცხნილობები. 5. ეპილაცია უტკივნეულოდ (ერთჯერადი ვოლფრამის ნემსით), სახის გაწმენდა. აგრეთვე წარმოებს საპარიკმაზო კურსებს. ვაკეიბა სერტიფიკატი. საერთაშორისო სერტიფიკატის მქონე კოსმეტიკოლოგი ნინო. მის: რუსთაველის გამზ. №14 (ბესიკის ქ. №2). ტელ: 98-78-11.

მკურნალობა ოპერაციის გარეშე ცხვირის პოლიპებს, გლანდებს, ბაგებში ადენოიდებს, ქრონიკულ სურდოს, პიანინოს, ალერგიულ დაავადებებს. მკურნალობას ატარებს პროფესორი. ლტოლვილები და ხელმოკლე ოჯახებს მკურნალობ უფასოდ. მის: აბოლაურის ქ. №166. XI კორპ. IV სად. ბინა 46. (რესპუბლიკური სააკადემიოის წინ). ტელ: 37-42-17; 53-60-06

წინასწარ შეთავაზებით, მცენარეულობა და თეთრი მუშაობა შეგიძლიათ მუშაო მკვეთრად ცინცაქე ამზადებს მაღაზიებს, ხსნარებსა და საფენებს. მკურნალობას: პიანინოს 4-5 დღეში, სრული გარანტიით, რეგულაციას, სახსრების, ნაღვლის ბუშტის, სამწვერა ნერვის ანთებას, თავის ტკივილს, ოსტეოქონდროზს, მარადებს, პოლიარტროზს, რადიკულიტს. ლიცენზირებულია განმრთობლობის სამინისტროს მერ. მის: გორის ქ. №3, I სად, I სართ. (მ. „წერეთელიან“). მიღება 13-16 სთ (შაბათის გარდა). ტელ: 34-05-69

მკურნალობა

პროსტატიტის, ქლამიდიოზის, ტრიქომონიაზის, ურთიკული, სქესობრივი ბოტენციის დაქვეითების მკურნალობა უახლესი მეთოდებისა და აპარატურის გამოყენებით. მკურნალობას ატარებს პროფესორი რევაზ სალავაია. მიღება წინასწარი ჩაწერით. ტელ: 35-20-06

პატენტებული მამაკაცები! ქრონიკული პროსტატიტის, ადენომის, ხშირი შარდის, დაქვეითებული პოტენციის, ანთების მკურნალობა ოპერაციული ჩარევისა და მასაჟებით გარეშე, მალზე ეფექტური, უნიკალური ბალახებით. ტელ: 96-62-58

გასდობა ეფექტურად, კომფორტით, მოშლილსა და დიეტის გარეშე, სწრაფად, გემრიელად! ჩაწერა ტელეფონზე: 61-77-74; 95-31-90; 899 58-25-44. მარი

სამკურნალო განცხადებები ლიცენზიის გარეშე არ გამოქვეყნდება

ვასწავლი

ფირმა DAWIT-ი ვთავაზობთ კომპიუტერთან სწრაფად და ხარისხიანად მუშაობას. შევასწავლით საოფისე პროგრამებს. მოგემსახურებთ მაღალკვალიფიკაციური პედაგოგები ყოველდღიური, ინდივიდუალური მეთოდებით. DAWIT-ი - თქვენი მეგობარი XXI საუკუნეში. ტელ: 98-78-26

სწრაფი, დაქარბებული კურსით შევასწავლით პერსონალურ კომპიუტერზე მუშაობას ინდივიდუალურად, ხარისხიანად. MS DOC, NC, WINDOWS-98, WORD, EXCEL, PAGE MAKER. ტელ: 34-32-79

ფირმა DAWIT-ი საფუძვლიანად და ხარისხიანად

შეგასწავლით ინგლისურ, გერმანულ და ფრანგულ ენებს. ყოველდღიური შეცადინებით, ინდივიდუალურად მოგემსახურებთ გამოცდილი პედაგოგები. ვაკეიბი არჩევანი ჩვენზე! ტელ: 98-78-26

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000); კომპიუტერული გრაფიკა და ანიმაცია (ADOBE PHOTOSHOP; ADOBE PREMIER 3D STUDIO MAX); საგამოცემლო საქმე (PAGE MAKER; COREL DRAW 9). მის: წერეთლის გამზ. №142. ინტელექტუალური სისტემები („სამთო ქიბის“ შერობა, მ. „დიდებე“). ტელ: 34-08-46; 94-10-74

დაწყებითი კლასების მასწავლებელი მოგამზადებ ბავშვებს დაწყებითი კლასის ნებისმიერ საგანში. ტელ: 67-69-59. მათა

გრძელდება მიღება კოსმეტიკის შემსწავლელი კურსებზე. შეისწავლება: კანის ამოწმობა, მკურნალობა, კოსმეტიკური რძეები, ლოსიონები, სახეხა, მაღაზიები (მკვება, სამკურნალო, დეკორატიული), ეპილაცია, მასაჟები და სხვ. მის: ნაძალადევი, დადიანის ქ. №26 (მ. „ვაგზლის მოედანთან“). ტელ: 66-53-56

შეგასწავლით ტორტების ცხობა-გაფორმებას ჩემი მასალით, I თვეში. ტელ: 77-86-68. მათა

იყოფა

ა/მ „მერსედეს ბენცი-190“, 5-სიქარიანი, 2,3 ძრავით, მუქი ლურჯი, 1985 წლის გამოშვება, ძალიან კარგ მდგომარეობაში. საწყისი ფასი 2.800\$. ტელ: 31-67-44

1) მე-19 საუკუნის ბოლოს შესრულებული ფერწერული ტილო, რუსული სკოლა - 150\$; 2) ბალზაის 15 ტომი - 60 ლარი; 3) ა. დიუმას 20 წიგნი - 60 ლარი; 4) „სტარია რივის“ ბუფები - 1.500\$. ტელ: 23-07-65; 877 43-32-33

უნიკალური ტერფისფერი „პიომაგი“ სილქის ფირფიტებით, მაგნიტებით. „პიომაგი“ ავილებს ფეხს ოჯახს, სუნს, ალიერებს სისხლის მიმოქცევას, არეგულირებს წნევას, ნივთიერებათა ცვლას, აძლევს პოტენციას, აუზგობსებს მუხსიერებას, იძლევა გასაოცარ ეფექტს. ფასი ხელმისაწვდომია. მის: ვაჟა-ფშაველას გამზ. №27. სადგურისთან ავთიაქი „ნინო-დ“ (რესპუბლიკური სააკადემიოის ასახვეთან). ტელ: 38-80-75; ვაჟა-ფშაველას გამზ. №3. ტელ: 38-50-19

სხვადასხვა

„კათარზისი“ - სათნოების სახლში გაიხსნა მიუხედავად მამაკაცთა უფასო თავშესაფარი. ტელ: 95-17-67

2000 წლის 21 აპრილს, 14 საათზე ს/საზოგადოებრივი ორგანიზაციის პაროლუტების კომისია აწეობს აქციონერთა შეკრებას. ვისოხი, დავსწრო! შეთავაზურეთა სამკო

სსრგვა

ბესო დავლიანიის გახსენება 18 აპრილს 18 წლის გახდებოდა, ბესო. სიცოცხლით სავსე, თვალნათელი, კეთილი ბიჭი მოულოდნელად წახვედა ამ ქვეყნიდან და უდიდესი სევდა და დავსტოვე ოჯახს. მგობრებს, ახლობლებს. აკვირდით! გამოდგა შენთვის შარბადელი იენისი ურკმა...

დამრბა აცხონის შენი ხული და დავაკვიდროს ადგილსა მწვანელოვანსა, სადაც მართალინი განისვენებენ...

როლანდ, დარეჯან, თამუნა და ლამა ვოკ სიძეები

ანზორ კავუბაგას გახსენება

ატმისა და ნუშის ყვავილობის თვეში ზარ დაბადებული ბუნებრივად ანალითი უხვად დაგაბრტყა სილამაზე და სიკეთეც. ყოველმხრივ საუკხოლო და გამორჩეული იყავი. სიცოცხლეც გამოჩნულად გიყვარდა, მაგრამ არ დავცალდა. ამტომაც უმწეოლ უნდა შეგვხვდეთ პირველად 20 აპრილს. რა გულმა უნდა გაუძლოს, ბიჭო, უმშობლას? რა ექნათ? როგორ ჩაგვხუტოთ? როგორ მიუყვაროთ?

ჩვენ - შენი გაუბედურებული შენი ოჯახი, დები და ძმები მარც მოვალთ, ბევრ ვეცოდით მოგებთან და 47-ე გაზაფხულს მოვილოცავთ. შენ კი იძინე ტბილად და მშვიდად მარადიულ სასუფევლში.

შენი ოჯახი, დები და ძმები

უფასო განხილვაგაგების გაზაფხითი სიტყვა და სამემა 33-10-03 33-10-05 ყოველ ნომერშია: 5000-მდე განცხადება, დღის ახალი ამბები და დასვენების გვეხი

„ოპო-პო-პო, რას ტრიალებს, ბიჭო!“

— „რა გადახდის ამდენ ფულს, გაცივიდებით, ალბათ“ — ჩაილაპარაკა შუახნის კაცმა და სადარბაზოში შესულს გვერდი ჩამიარა. დიდიმის მასივულ მეგობართან სტუმრად მისულს მასპინძლებს ოჯახიც შეფიქრებულად დამიხვდა. ამ უბანში ელექტრომრიცხველები მარტის დასაწყისში გაიტანეს ბინებიდან, მაგრამ მათი სწრაფი ტრიალი, განსაკუთრებით, ამ კორპუსის მაცხოვრებლებს აწუხებდა და არც არის გასაკვირი, რადგან ეს სახლი სოციალიზმის „გაფურჩქენის ხანაში“ (80-იანი წლების დასაწყისი) აიგო. კომუნისტური ნახევრად ფეხმძიმე საბჭოთა ხელისუფლებამ მოსახლეობას გატყუების ნაცვლად, გაცილებით თანამედროვე — ელექტროქურები დაუმოწაფა. დიდიმის მასივში ასეთი სულ ექვსიოდე კორპუსია, მაგრამ თბილისის სხვა რაიონებში მთელი დასახლებანი ანალოგიურ მდგომარეობაშია. ვარკეთილის ნაწილი, ვაზისუბანი, მუხიანი, ნუცუბიძის პლატო, გლდანის მე-6 კვარტალი და დიდი დილომი — ყველა ელექტროქურების მომხმარებელია. მრავალჯერ ნაგინებმა და შექნებულმა საბჭოთა ხელისუფლებამ, ქალაქის ამ რაიონების მოსახლეობას დიდი ხარჯის გამო ელექტროენერჯის ტარიფი გაუზარებდა. მაშინ, როცა კილოვატი 4 კაპიკი ღირდა, ელექტროქურებიანი მოსახლეობა 2 კაპიკს იხდიდა. ეს წესი, ისევე, როგორც მთლიანად ენერჯის სისტემა, კარგა ხანია, მოიშალა. თუმცა ამას მოსახლეობისთვის დიდი მატერიალური ზარალი არ მიუყვებოდა. წლების განმავლობაში შუქი ორიოდე საათით თუ აკიფდებოდა ბინებში და შესაბამისად, მრიცხველსაც რა უნდა დაეწერა. ამას გარდა, თითო „ხელმარჯვე ოსტატი“, ასე თუ ისე, ყველას ჰყავდა გამოჩინებული ნათესავ-ახლობლობაში და მაცივრების არც არც მრიცხველის ნალმა-უჟულმა ტრიალი აწუხებდა. მდგომარეობა თელასში ამერიკული კომპანია AES-ის შესვლამ შეცვალა. მას წელიწადი დასჭირდა იმაში დასარწმუნებლად, რომ თბილისის ქსელის აღდგენასა და მოწოდებაში ჩაყრილი მილიონების ამოღების ერთადერთი გზა მრიცხველების ბინებიდან გამოტანა, ანუ საკუთარ კონტროლს დაექვემდებარება იყო. ამ სამუშაოს შესრულებას იგი საკმაოდ მაღალი ტემპით შეუდგა და დღეს უკვე 25 ათასამდე ახალი მრიცხველი უთვლის მოსახლეობას თელასისთვის გადასახდელ ფულს. წლის ბოლოსთვის ასეთ ამონებრთა რიცხვი, დაახლოებით, 200 ათასამდე გაიზარდა. ამის სანაცვლოდ „AES თელასი“ მოსახლეობას 24-საათიან გრაფიკს ჰპირდება და როგორც ჩანს, ეს საანგველოტო დაპირება უკვე აღარ იქნება. მომხმარებელი ელექტროენერჯის საფასურის გადახდა სრულად და დროულად მოუწევს, წინააღმდეგ შემთხვევაში, უშუქოდ დარჩება. ასეთ პირობებში ელექტროქურიან უბნებზე და მათი მოსახლეობის გაზრდილ ხარჯებზე „AES თელასი“ ნამდვილად არ იდარდება. ეს უფრო ხელისუფლების კონკრეტულად კი, თბილისის მერიის კომპეტენციაა. თუმცა, თავის შეწუხებას არც ის აპირებს. მერიის ენერჯო-მისიის ხელმძღვანელი თემურ ჭინჭარაული აცხადებს, რომ ასეთი კატეგორიის მომხმარებლისთვის რაიმე შედეგის დაწესებაზე საუბარიც კი ზედმეტია. ეს ბუნებრივიცაა, რადგან ის, ვინც ვინმესთვის შედავას ითხოვს, თავად ხდება ვალდებული კერძო კომპანიას (ამ შემთხვევაში „AES თელასი“) დანაჯლისი აუნაზღაუროს. ზედმეტი ტვირთის აკიდება კი, მერიას ხელს ნამდვილად არ აძლევს. უფრო მეტიც, შარშან მან საკმაოდ ბევრი ამგვარი „ტვირთი“ ჩამოიშორა. კანონში შეტანილი ცვლილებების თანახმად, 19 სახის შედავათი, რომელიც ელექტროენერჯის სხვადასხვა კატეგორიის მომხმარებელზე (ინვალიდები,

ომის მონაწილეები, პერსონალური პენსიონერები და სხვა) ვრცელდებოდა, 9-მდე შემცირდა. ამჟამად, მაქსიმალური შედავათი, რომელიც თვეში 50 კილოვატის „ჩუქებას“ ითვალისწინებს, ომის მონაწილეებსა და ინვალიდებზე, პირველი და მეორე ჯგუფის ინვალიდებზე ვრცელდება. ასე რომ, მერიას ამ საქმეზე „ხელი დაუბანია“ და გამოსავალს თბილისის გაზიფიკაცია უკავშირებს. საქმეში ჩარევას და ელექტროქურიანი მოსახლეობისთვის შედავათიანი ტარიფის დაწესებაზე ფიქრს არც საქართველოს ენერჯეტიკის მარეგულირებელი კომისია (სემეკა) აპირებს. სემეკასა და მერიას იმ ინვესტიორის იმედი აქვთ, რომელიც „თბილგაზს“ შეიქმნის. ამაზე კი, აგერ უკვე რამდენი ხანია, პრეტენზიას რუსული კომპანია „იტერა“ აცხადებს. იმის გამო, რომ „თბილგაზის“ ყველაზე რეალურ მყიდველად მიიჩნევა, კონკრეტული ნაბიჯის გადადგმას იგი არ ჩქარობს. საქართველოსა და „იტერას“ შორის ჩახლართული ფინანსური ურთიერთობების გათვალისწინებით, ექსპერტები მიიჩნევენ, რომ ეს უკანასკნელი „თბილგაზის“ შესაძენად მაქსიმალურად ხელსაყრელ მომენტს ელის. როდის გადაწყვეტს „იტერა“, რომ ასეთი მომენტი დაუდგა, მწელი სათქმელია. ასე რომ, „თბილგაზში“ ინვესტიორის მოსვლამდე ხალხს შეიძლება ტყავიც გაძვრეს. მდგომარეობის გამოსწორება სხვა გზითაცაა შესაძლებელი. განვითარებულ ქვეყნებში მოქმედი კანონის თანახმად, ელექტროენერჯის მსხვილი მომხმარებლები სტანდარტულად დაბალი ტარიფით სარგებლობენ. ამის მსგავსი მექანიზმი საქართველოშიც არსებობს, მაგრამ მოსახლეობას ის არ ეხება. აშშ-ში, კილოვატი საშუალოდ 6-7 ცენტს ღირს. ის ოჯახი, რომელიც თვეში, პირობითად, 500 კილოვატს მოიხმარს, მსხვილ მომხმარებელად მიიჩნევა და ამიტომ, მისთვის ტარიფი შედავათიანია. საბაჟო ეკონომიკის წყალობით, ეს პრინციპი ქართველებისთვისაც აღარ უნდა იყოს ძნელად გასაგები. ვინც ერთხელ მაინც ყოფილა ლილოს ბაზრობაზე, მისთვის ცნობილია, რომ „ობჭავჭავიკის“ საცალო მყიდველზე გაცილებით იაფად სთავაზობენ საქონელს. ასეა თუ ისე, პრობლემა პრობლემად რჩება და მის მოგვარებაზე არავინ ზრუნავს. თბილი გაზაფხული და ცხელი ზაფხული, პასუხისმგებელ უწყებებს უზრუნველბის საშუალებას ჯერჯერობით აძლევს. მაგრამ, როგორც კი აცივდება და ელექტროენერჯის ხარჯი გაორმაგდება, საკითხი გამწვანდება. ის 300-400 კილოვატი, რასაც არაგაზიფიცირებული ოჯახი თვეში საშუალოდ ხარჯავს, 800 კილოვატად გადაიქცევა, ეს კი, აკვირდებოდა მოქმედი ტარიფით 72 ლარის ტოლფასია. რატომღაც არ მახსენდება ისეთი საბიუჯეტო ორგანიზაცია, რომლის რიგით თანამშრომელს სახელმწიფო ამ ოდენობის ხელფასს უხდის. არადა, როცა ამდენი ყინვიანი ზამთრის გადატანის შემდეგ ამერიკელი დენს გალირსებს, შვილს რეფლექტორის ჩართვაზე უარს ვერ ეტყვი და თვის ბოლოს სწორედ ეს ჩაგაგდება ვალდებს. P.S. ავტობუსში შემთხვევით ორი ნაცნობის საუბარს მოგვარი ყური. „მთელი თვე არაყს ვხდიდი გაზზე და 27 ლარზე მეტი არ დანერა მრიცხველმა“ — ორმდე კმაყოფილებას ვერ ფარავდა კაცი. ძნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს, რომ „სამაგონის“ ელექტროქურზე გამოხდა ცეცხლის ფასი დაუფხვდებოდა პატრონს. მაგრამ რაღა შორს წავიდეთ, ელექტროქურის ღირებულება მოხარშვა ხომ დახარჯული ელექტროენერჯის საფასურის გათვალისწინებით, ხორცის ფასად უჯდება ხალხს.

გვანცა კვინიკაძე

სომხური ყონიაყი ფრანგული ყონიაყი

ერევნის კონიაკის ქარხნის ფრანგულმა ადმინისტრაციამ გააკეთა განცხადება სომხური კონიაკების — „ნაირი“, „ვასპურაკანი“, „ახტმარი“ და „დვინი“ — გაურკვეველი ვადით რუსეთში ექსპორტირების შეწყვეტის შესახებ. თავისი უწყყოფილება „პერნო რიკარმა“ იმის გამო გამოხატა, რომ რუსეთის კონიაკის ქარხნებში განახლდა სასმლის მარკების ჩამოსხმა, რაც ერევნის კონიაკის ქარხნის მონობოლია იყო. „პერნო რიკარმა“ ამაში ერთ „ფიქტიურ სომხურ ფირმას“ დასდო პრალი და აღნიშნა, რომ სომხურმა მხარემ გარეგნობის პირობები დაარღვია. ფრანგებმა გააფრთხილეს სომხური მხარე მოსალოდნელი „სერიოზული ფინანსური შედეგების შესახებ, რასაც შესაძლოა კონტრაქტის დარღვევა მოჰყვას“. ფრანგული მხარის პრეტენზიების საპასუხოდ სომხეთის მთავრობამ შექმნა საგანგებო კომისია, რომელიც იმ ვალდებულებათა დაცვას გააკონტროლებს, რომლებიც კონიაკის ქარხნის პრივატიზებისას აიღო თავის თავზე სომხურმა მხარემ.

ეზო პლანტი №13

DRESDNER BANK-ის თანჯლომარე გაღადა

ერთ-ერთი დიდი გერმანული ბანკის პრესსამსახურმა განაცხადა, რომ მისი თანჯლომარე ბერნჰარდ ვალტერი გადადგა და თავის უფლებამოსილებას აპრილის დასაწყისში გადასცემს დრეზდნერ ბანკის საერთაშორისო ფინანსთა განყოფილების გამგეს, საბანკო ინვესტიციების დარგში წამყვან ექსპერტს ბერნარდ ფარპოლს.

ერთ-ერთი დიდი გერმანული ბანკის პრესსამსახურმა განაცხადა, რომ მისი თანჯლომარე ბერნჰარდ ვალტერი გადადგა და თავის უფლებამოსილებას აპრილის დასაწყისში გადასცემს დრეზდნერ ბანკის საერთაშორისო ფინანსთა განყოფილების გამგეს, საბანკო ინვესტიციების დარგში წამყვან ექსპერტს ბერნარდ ფარპოლს.

რეპრიას უძღვება მანანა ნოზაძე

მართლა ძვირდება თუ არა საყოფაცხოვრებო ნარჩენების გატანის საფასური და რომელი კატეგორიის ხალხზე ვრცელდება შედავათი?

ნოვე იზვესტია №64

კითხვა-პასუხი

გთხოვთ განვიმარტოთ, მართლა ძვირდება თუ არა საყოფაცხოვრებო ნარჩენების გატანის საფასური და რომელი კატეგორიის ხალხზე ვრცელდება შედავათი? მოქალაქე-ნარჩენების გატანის საფასური 25 თეთრია, თუმცა არც ეს იქნება სტანდარტული, რადგან ახლანდელი განაწვევით, იგი 40 თეთრამდე გაიზარდა და ალბათ 1 მაისიდან შევა ძალაში.

რაზე არის დამოკიდებული თვალის ფერი და რით აიხსნება, რომ ბავშვს შეიძლება არ ჰქონდეს დედის ან მამის თვალის ფერი?

თვალის ფერი დამოკიდებულია პიგმენტ მელანინის რაოდენობაზე ფერად გარსში და მერყეობს ლია ცისფრიდან (მელანინის მცირე რაოდენობა) მუქ ყავისფრამდე. თვალის ფერად გარსში პიგმენტის ნაკლებობა შერწყმულია კანისა და თმების სუსტ პიგმენტაციასთან. ასეთ ადამიანებს ხშირად მკვეთრად დაქვეითებული მხედველობა აქვთ. ადრე შეუძლებელი იყო ამ პაციენტთა მკურნალობა, ამჟამად კი საქართველოში დანერგილია ამ სახის ავადმყოფთა მკურნალობის მეთოდი.

ერთი წელია ყოველ საღამოს მაქვს სოცე 37,2, გთხოვთ მიმითითოთ, რით ვმკურნალაო თავს, ექიმმა მითხრა, რომ მაქვს „ფორკლედი“, ბრონქებზე ე.წ. ბრონქოაღვნიტი. არ მიშველა არავფერი. ნუთუ ხალხურ მედიცინაშიც არ არის არაფერი, რომ თავს მივხედო.

ბრონქოაღვნიტი — გულმკერდშია ჯირკვლების ტუბერკულოზია. თუ თქვენ ეს დიაგნოზი დაგინდასტურდათ, აუცილებელია სპეციალისტის (ფთიზიატრის) კონსულტაცია. ტუბერკულოზის მკურნალობა ქიმიური პრეპარატებით უნდა ნარიმართოს. ხალხური მედიცინა არ ნარმოადგენს ძირითად სამკურნალო საშუალებას. პრეპარატები ექიმის მიერ უნდა იქნეს დანიშნული, დაუშვებელია თვითმკურნალობის ჩატარება.

არარეგისტრირებული ქორწინებიდან მავს 11 წლის ვაჟი. ბავშვს აქვს მამის გვარი, მაგრამ მისგან არავითარ დახმარებას არ ღებულობს. მაინტერესებს, როგორ გადავწერო ბავშვი ჩემს გვარზე?

რაკი მამა მკურნალობს არ უნდა შეიქცეს, გვარის გამოცვლის თაობაზე განცხადებით უნდა მიმართოთ მოქალაქეთა რეგისტრაციის განყოფილებას საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. ამ შემთხვევაში დაგჭირდებათ მამის თანხმობაც, რადგან მამობა დადგენილი ყოფილა.

ვცხოვრობ მდინარის პირას. წყალდიდობის შედეგად ჩემი ეზო დაიბნენა და სახლი დაბნენრა. მეკუთვნის თუ არა სახელმწიფოსაგან რაიმე დახმარება?

წყალდიდობისაგან მიყენებული ზარალის ასანაზღაურებლად მიმართეთ ადგილობრივი რაიონის გამგეობას, სადაც თქვენვე რაიონის რომელიმე უბანზე გამოგიყოფენ სხვა მიწის ნაკვეთს, ხოლო დაზარეული სახლის შესახებ აცნობეთ ურბანიზაციის სამინისტროს.

40 წელია ვსარგებლობ საერთო ავტოფარეხით. ვინძი სათანადო თანხას. მეზობელი აღარ მაძლევს მანქანის დაყენების უფლებას. როგორ მოვიქცე?

თუ გამგეობიდან აღებული გაქვთ ნებართვა-გადაწყვეტილება საერთო ავტოფარეხით სარგებლობის თაობაზე და რეგულარულად იხდით პარკირებისთვის დადგენილ თანხას, მაშინ სრული უფლება გაქვთ, ისარგებლოთ ავტოფარეხით და სათანადო საბუთებით მიმართოთ სასამართლოს.

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა 15 აპრილიდან დაადგინა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსი: აშშ დოლარი 2,000, გერმანული მარკა 0,974, ინგლ. გირვანქა სტერლინგი 3,170, ევრო 1,906, რუსული რუბლი 0,070, თურქული ლირა (10.000) 0,033

ვეკურნალოვთ პრონიკულ პროსტატიტს — ექსპრეს-დიაგნოსტიკა 15-20 წუთში; — ექსპრეს-დიაგნოსტიკა, თანამედროვე იაპონური აპარატურით; — კომპლექსური მკურნალობა დღე-სათვის არსებული ყველაზე თანამედროვე მეთოდებით და აპარატურით, მათ შორის, პროფ. გ. სუკოვის მეთოდით, რომელსაც ექსპერტული ანალოგი არ აქვს. მეცნიერებათა აკადემიის სპეც. პოლიკლინიკა, კაბ. №20 (საბურთის სასახლის უკან) 10-14 სთ.

ჯეონეტი — ინტერნეტი, თბილისი, ლ. პარკი №3, ელექტრონული ფოსტა, 92 21 25, 32 50 40, http://www.geo.net.ge, geonet@geo.net.ge

ამის შემდეგ საკმარისი დრო გავიდა, მაგრამ დღესაც ყველას აინტერესებს, მანც რა და როგორ მოხდა?

2 მარტი, 2000 წელი. გროზის სტარო-პრომისლავის რ-ნი. დილით მოზდოვიდან გროზის მიმართულებით გაემართა ომონელი მანქანების კოლონა. 98 მეტროლს თავისი პოდოლსკელი კოლეგები უნდა შეეცვალა. დილის 10 საათზე სტაროპრომისლავის შესასვლელთან, სოფ. პერვომაისკოვს მხარეს, კოლონას შეხვდნენ პოდოლსკელი მილიციელები. სწორედ მათ მიიღეს პირველი დარტყმა. ბოევიკებმა გზის ორივე მხრიდან ერთბაშად დაიწყეს სროლა. მათ ხელმძღვანელობდა ვინმე ბაუდი ბაკუევი, ხატაბის თანამებრძოლი. ცეცხლსაფრთხიდან პირველივე გასროლის შედეგად დაიწვა მეთაური მანქანა. მასწინვე აფეთქდა ბოლო მანქანაც. ამის შემდეგ ბოევიკებმა ალყაში მოაქციეს ომონელები და დაიწყეს მათი ყლეტა. დამხმარე ძალა მხოლოდ სამი საათის შემდეგ მოვიდა. დანაკარგებმა 20 მოკლული და 31 დაჭრილი შეადგინა.

„ჩვენს კოლონაში 9 მანქანა იყო, — ყვება ამ ბრძოლაში დაჭრილი ერთ-ერთი ომონელი იგორ სუხოვი, — ბლოკპოსტამდე 300 მეტრი ილა გვრჩებოდა. უცებ ყოველი მხრიდან დაიწყო სროლა. მანქანებიდან გამომავალი და გავიქვითი. კიდევ კარგი, დახურულ მანქანებში ვისხედით და ჩვენები ვერ ხედავდნენ, რამდენი ვიყავით, თორემ სწრაფი ყველას დაგვტოვებდნენ. სამი „ურალი“ ყუმბარმტყორცნით გაანადგურეს. როცა გონს მოვეგეთ და ბრძოლაში ჩავერთეთ, გავარკვიეთ, რომ ჩვენებს პოზიციები გზის ორივე მხარეს ეჭირათ. მათ უკან ერთი მხრიდან პოდოლსკის ომონის ბლოკპოსტი იდგა, მეორე მხრიდან — გადამლობი რაზმი. ალმოჩნდა, რომ ისინი პირდაპირ ჩვენ გვესროდნენ, ჩვენ კი — მათ და ჩვენებს. დიდხანს ვერ გაუძლებდით. კიდევ კარგი, დამხმარე ძალა მოვიდა — სამი БТР და БМП. ჩვენ გაგვიცა. ვის უცილებოდა ცოდნოდა, როდის გავდიოდით ცვლაზე და რომ არ გვექნებოდა ჯავშანი?“

29 მარტი, 2000 წელი. სოფ. უანი-ვედენო, ჩენეთის ვედენოს რაიონი. ხატები და გელავეი ჩასუფრდნენ ორ „ურალს“ და ორ ბუტერს, რომლებშიც იმყოფებოდა პერმის 41 ომონელი და შინაგანი ჯარების 8 მეტროლი. ბრძოლა რამდენიმე საათს გრძელდებოდა. ცოცხალი გადარჩა მხოლოდ 17 კაცი. 8 მეტროლი ტყვედ ჩავარდა. ბოევიკებმა შესთავაზეს, რომ ამ მეტროლებს გაცვლიდნენ ჩენეთის გოგონას მკვლელობისთვის დაპატიმრებულ პოლკოვნიკ-ტანკისტზე, მაგრამ მეთაურობამ უარი თქვა. ტყვეები დახვრიტეს და ახლა სთავაზობენ გვაუმების გაცვლას ბოევიკებზე.

ნაცვლად იმისა, რომ მთელი ძალები თავდასხმის ორგანიზატორთა ხელში ჩასაგდებად წარემართათ, სამხედრო და მილიციის მეთაურობამ კვლავ ურთიერთობის გარკვევა დაიწყეს. შსს-მ განაცხადა, რომ ყველაფერი ჯარ-

ისევე ჩერნობილი...

ია დამნაშავე, რომელმაც ვერ უზრუნველყო კოლონის დაცვა. სამხედროები კი ამბობენ, რომ ომონს თავად უნდა უზრუნველყო დაცვა და საერთოდ გაეფრთხილებინა, რომ „ახორციელებდა რაიონში გადაადგილებას“.

ბოლო ერთ თვეში ჩენეთის ბოევიკებმა რუსეთის ფედერალური ძალების რამდენიმე ქვედანაყოფი გაანადგურეს. ამა წლის 1 მარტს ფსკოვის მდებარეობაზე დაიღუპნენ. 2 მარტს პოდმოსკოვიეს ომონის რაზმი ამოსოცეს; 29 მარტს — პერმელი მილიციელები... ფსკოვსა და პერმში სამგლოვიარო მუსიკა ჟღერდა. რუსი გენერლები კი ირწმუნებიან, რომ ჩენეთ ბოევიკთა მთავარი ძალები განადგურებულია და მალე შეიარაღებულ წინააღმდეგობებს ბოლო მოეღებო. ჩენეთი პროფესიულად მოქმედებენ: პოზიციებზე წინასწარ აიარალებენ მთავარ ძალებს და დამცველ ჯგუფებსაც. რუსეთის შინაგან საქმეთა და თავდაცვის სამინისტროები ისევე, როგორც ერთი თვის წინათ, ახლაც იმავეს იმეორებენ — არასაკმარისი იყო ცენტრალიზებული მმართველობა, თანამდებობის პირებმა დავალებები არ შეასრულეს.

რაც მთავარია, ტრაგედიის ადგილის მახლობლად განლაგებულია მედიკოსთა ტურმე, კარგად იცოდნენ, რომ გზას ჩენეთი აკონტროლებდნენ. არმიის გენერლებმა ყველაფერი ომონის ხელმძღვანელებს გადააბარა, რომლებმაც დახვეწის გარეშე გაგზავნეს ბრძოლის ველზე შინაგან საქმეთა სამინისტროს კოლონა. მოხელეები ირწმუნებიან, ტრაგედია არ მოხდებოდა, პაერიდან დაცვა რომ ყოფილიყო.

შინაგან საქმეთა მინისტრმა რამდენიმე ათეულ ოფიცერთან ერთად ისევე, როგორც თებერვალში, მონახულა ტრაგედიის ადგილები. იგი აპირებდა მკაცრად დაესაჯა ისინი, ვისი მიზეზითაც გაუშვეს კოლონა მხოლოდ ერთი БТР-ის ამარა, დახვეწისა და საპაერო დაცვის გარეშე. რასაკვირველია, დამნაშავე კი მოიძებნება, მაგრამ ამ განმეორებითი ტრაგედიის ქეშმარიტი მიზეზი მაინც უცნობი დარჩა.

გენერლებს ეშინიათ ომს პარტიზანული უწოდონ, რადგანაც კარგად იციან, რომ პარტიზანული ომს ვერაფერს მოიგებენ. ისინი კვლავ ირწმუნებიან, მთების ამწვანებამდე განადგურებთ ჩენეთის რაზმებს, მაგრამ რატომღაც ეს ამწვანება კარგა ხნით გადაიღო; ჯერ ითქვა, აპრილის დასაწყისში მოვრჩებით ყველაფერს, ახლა ამბობენ, — მაისის დასაწყისში... მთები კი ჩენეთში საცაა ამწვანდება... ხეები აყვავდება... მერე ახალ დაპირებებს გავიგონებთ, რომ მტერს შემოდგომის წვიმებამდე გაანადგურებთ... მთებში თოვლის წამოსვლამდო...

სამხედროები და პოლიტიკოსები ვერ ეუბნებიან ქვეყანას, რომ ეს ანტიტერორისტული ოპერაცია კი არა, სეპარატისტებთან სრულმასშტაბიანი ომია... ომი, რომელიც მომავალში კიდევ ბევრ მსხვერპლს მოითხოვს და დიდ-

ანსაც გაგრძელდება. ჩენეთში ფედერალთა ქმედების შეუთანხმებლობა უკვე საარაულოდ იქცა. საქმე იქამდე მივიდა, რომ რჩევას სამხედროებს აძლევს ომისაგან ყველაზე შორს მდგომი ადამიანი — მოსკოვისა და სრულიად რუსეთის პატრიარქი ალექსი. „ეს მეთოდი, როცა ნადგურდება პირველი და უახანსესელი მანქანა, კოლონა კი სამინებდ იქცევა, ბოევიკებმა არაერთხელ გამოიყენეს, — თქვა მან, — და რათა მომავალში თავიდან ავიცილოთ მსგავსი ტრაგედიები, აუცილებელია უზრუნველყოთ საპაერო ან საბრძოლო გამძლეობის ფედერალური ძალების სამხედრო მოსამსახურეთა ვის“.

იმის მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, რომ მოსკოვმა შეაჩერა ჩენეთიდან სამხედრო ნაწილების გაყვანა, დავასკვნით — რუსეთის ხელისუფლება, როგორც იქნა მიხვდა, რომ მდგომარეობა ძალზე სერიოზულია. ახლახან ტამანის დივიზიის ბაზაზე შეიქმნა ახალი სამხედრო პოლიცია, რომელიც მუდმივად იდგება რესპუბლიკაში. გაიყვანეს მხოლოდ ოპერაციის ხელმძღვანელი გენერლები, რომლებმაც ათასობით ჩენეთის ჯარისკაცის სიცოცხლე შეინიღეს. მათ მალაღი თანამდებობები ჩამოურიგეს. ომი რომ გამარჯვებით დასრულდებოდა, გამართლებული იქნებოდა; მაგრამ ამაჟამად

ბირთვს წარმოადგენდნენ, მაგრამ ასე არ მოხდა. ერთი რამ ნათელი გახდა: ჩენეთის ომში გამარჯვებული დარჩნენ გენერლები, რომლებიც ჩინ-მედლებითა და თანამდებობებით დაჯილდოვდნენ და ვლადიმირ პუტინი, რომელიც ქვეყნის პრეზიდენტი და მთავარსარდალი გახდა.

თის ომმა პუტინს საპრეზიდენტო არჩევნებშიც გაამარჯვებინა. გენერლებმა ციანა, რომ პუტინი ვალშია მათ წინაშე. ამიტომ ჩენური ჭაობიდან ამოყვანილი იგი ვალს დაუბრუნებს გენერლებს და თავის თავს მათი ერთგულებით უზრუნველყოფს. ვალმობილი პრეზიდენტს მიაჩნია, რომ ამ გენერლების ერთგულებას დომსახურებას. თავის დროზე ელცინსაც ეგონა, მხარე დამიჭერენ „ავღანელები“, რომლებიც თავდაცვის სამინისტროს ბირთვს წარმოადგენდნენ, მაგრამ ასე არ მოხდა.

კვლახტი №14
იტოგი №15

გული მოღალატესაც კი სტკივა

ჩრდილო კავკასიის სამხედრო ოქის პროკურატურამ ბრალდება წაუყენა პოლკოვნიკ ალ. საგენკოს, რომელსაც შატოიდან გამოჰყავდა დაჭრილი ჩენეთი მებრძობი და ამაში ფულს იღებდა. საგენკო შატოის ცენტრალურ ბაზარში დააჯავს. — სატიერთო მანქანით 3 დაჭრილი არაბი და 3 ჩენეთი გადამყავდა. შეიარაღებულმა არაბებმა ფედერალებს წინააღმდეგობა გაუწიეს. პოლკოვნიკის გარდა დაპატიმრებულია მძღოლიც — ეფრემიტორი ვ. დეკინი. ძნელი სათქმელია, რას

მიუსჯიან საგენკოს. ოფიცრები, რომლებიც მას კარგად იცნობენ, ამბობენ, რომ ფული გულის ოპერაციის გასაკეთებლად სჭირდებოდაო. ძნელი სათქმელია რამდენს მიუსჯიან პოლკოვნიკს, მაგრამ რუსეთის ფედერალური ჯარის გენშტაბის უფროსის პირველმა მოადგილე ვ. მანილოვმა განაცხადა — საგენკო არა მარტო არამაშადა და გამცემია, ამასთან სულელიც ყოფილა — ბანდიტებმა მას ყალბი დოლარები მიამჩქეს.

კომერსანტი №65

რაც მე ნამდვილად არ მინდა, ეს არის რუსეთის გარიცხვა ევროსანქციონს

საქმე მხოლოდ ის არ არის, რომ თანამედროვე მსოფლიოში იზოლაციონიზმი უპერსპექტივო და სასაცილოა. საქმე ის გახლავთ, რომ ამგვარი გარიცხვის შემთხვევაში ჩვენ სრული უკონტროლობის ქვეშ აღმოჩნდებით და თუ ეს მოსკოველებზე ჯერ არააჩივრდა არ აისახება, ჩენეთის მშვიდობიანი მოსახლეობისთვის იგი საბედისწერო იქნება. ჩვენ უნდა დავრჩეთ ევროსაბჭოს სივრცეში, რათა ჩვენთან ჩამოვიდნენ დამკვირვებლები, რადგან ის, რაც ჩენეთში ხდება, იყოს განხილვის ობიექტი. არავინ აყენებს ეჭვს ფედერალთა უფლებას წინააღმდეგობა გაუწიონ ბანდიტურ ფორმირებებს. მაგრამ მსოფლიოს და მათ შორის ჩვენს ქვეყანას (სანამ განხორციელდება სწორედ ამგვარი

თანმიმდევრობა) აქვს უფლება იცოდეს, როგორ ხდება ეს სინამდვილეში. არავითარი გარიცხვა არ ყოფილა. მეტიც, ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის აღმასრულებელი ორგანოები, რამდენადაც შემოიძლია განცხადება, მისკენ არ მიისწრაფვიან. მაგრამ თუ რუსეთის ზოგიერთი პოლიტიკოსი ისე მოიქცევა, როგორც ახლა იქცევა, ბაძავს რა ჩვენს სტრასბურგულ დელეგაციას, — ისინი მიაღწევენ რუსეთის გარიცხვას ევროსაბჭოდან და როგორც არ უნდა შეეცადონ, რომ ყველაფერი უწინაღობით და „იბლოკოვლებს“ დააბრალონ — ეს მათი დამსახურება იქნება.

სოხესენიკი №14

ტიტ-ა-ტიტ — კორეულად

ამა წლის 12 ივნისს (რაიმე მოულოდნელი თუ არ მოხდა) ერთმანეთს შეხვდნენ ორი კიმი: სამხრეთ კორეის პრეზიდენტი, 74 წლის კიმ დე ჩუნგი და ჩრდილოეთ კორეის ლიდერი, 58 წლის კიმ ჩენ ირი, რომელმაც უარი თქვა პრეზიდენტობაზე. მან „სამუდამო პრეზიდენტობის“ მისია დააკისრა მამას — კიმ ირ სუნს. ამ სენსაციურმა ამბავმა მთელი მსოფლიოს ყურადღება მიამყრო კორეის ნახევარკუნძულს, რომელიც „ცივი ომის“ უკანასკნელ კერას წარმოადგენს. ლიდერთა ბედობლიც ძალიან განსხვავდება ერთმანეთისაგან. კიმ დე ჩუნგის პოლიტიკური ბიოგრაფია დამაბნელებელი და დეტექტიური სიუჟეტებითაა სავსე. კიმ დე ჩუნგს უიღბლობა თან სდევდა. გამოსცადა პატიმრობა, გადასახლება, მისი სიცოცხლე ბევრჯერ ბუნებრივად, ეკადრა. თითქმის 30 წელი ცდილობდა პრეზიდენტი გამხდარიყო. სამჯერ დამარცხდა და მაინც, 1997 წელს იგი ცისფერი სისხლის მამამთავარი გახდა.

სრულიად განსხვავებულია კიმ ჩენ ირის გზა ოლიმპოსკენ. ოფიციალური ვერსიით, იგი ჩრდილოეთ კორეაში დაიბადა. არაოფიციალური კი სოფელ ვიატსკაში (ხაბაროვსკის მახლობლად) და პატარას რუსული სახელი — იური დაარქვეს. ხელისუფლების იერარქიულ კიბეზე სვლა კორეის ცვ შრომითი პარტიიდან დაიწყო და 1997 წელს პარტიის გენერალური მდივანი გახდა. ფუნქციონირს არ არის მიღებული ლიდერთა ცხოვრების დეტალების გამოხატულება, მხოლოდ ეპითეტებით აღკობენ მათ. მაგალითად, კიმ ჩენ ირს პრესა „ზეციტი მოკლელი მხედართმთავარს“ უწოდებს. ამას წინათ ახალი ტიტული მოუგონეს — „აღმოსავლეთის ადამიანი“. საერთოდ კი, მის ცხოვრებაში ბევრი რამ საიდუმლოებით არის მოკრული.

რის შესახებ ისაუბრებს ორი კიმი? ალბათ, მაინც მთავარი თემა ეკონომიკა იქნება.

იხვესტი №66

ქორანის სასიფათო გზას ადგას

ნიგერიის დედაქალაქ ლაოსში, ჯონ ქორანის სახელი დღეს თავგანწირვის სინონიმად ქცეულა. ეს არც არის გასაკვირი. შინაგან საქმეთა სამინისტროს გამოძიებელი ხომ ნიგერიის ეპს-დიქტატორის სანი აბაშას ოჯახურ კლანს დაუპირისპირდა. ეს კი არცთუ უსაფრთხო საქმეა აბაშების კლანი, მიუხედავად დიქტატორის სიკვდილისა, ყოვლისშემძლე ითვლება ნიგერიაში. პირველი დარტყმა ქორანამ სანი აბაშას უფროს ვაჟს, მოამბედს მიადგინა — კორუფციამი დასდო ბრალი. მისი ძებნა გამოაცხადა და საბუთები უცხოელ დიპლომატებს, გაეროსა და ადამიანის უფლებათა დაცვის ორგანიზაციებს დაეგზავნა. შემდეგი სამიზნე შუათანა ვაჟი აღმოჩნდა — ქორანამა მას მძიმე ბრალდებები წაუყენა — დიქტატორის საიდუმლო საბანკო ანგარიშების მართვა და 1996 წელს სანი აბაშას მთავარი პოლიტიკური მონინალმდევის კუდირატ აბიოლას მკვლელობაში მონაწილეობა. ქორანს არც აბაშას ქალიშვილი გამოჩენია მხედველობიდან. მის ტერიტორიულ კომპანის თავისი ხელქვეითები „მიუსია“ და დახურვის პირას მიიყვანა. ექს-დიქტატორის უმცროსი, ექვსი წლის ვაჟი კი ქვეყნიდან გასვლა აუკრძალა — ეს უკანასკნელი სპეციალურ ორთოპედოლოგ მკურნალობას საჭიროებს. როგორც ჩანს, ქორანის აბაშათა გვარის „სერიოზული პრობლემა“. ის აბაშებს დიქტატორის გარდაცვალების მეორე დღიდანვე დაუპირისპირდა. თავდაპირველად, აბაშას ცოლი, მარია იმ დააპატიმრა კამერუნის საზღვარზე იმ დღის, როდესაც ეს უკანასკნელი მექანი მიდიოდა სალოცავად და თან ფულით გატენილი 38 ჩანთა მიჰქონდა.

ნიუ ზუიკი

„ჯგუფი-77“ (G-77) შეიქმნა 1964 წელს და ეს სახელი ეწოდა მასში შემავალი ქვეყნების რაოდენობის მიხედვით. იგი აერთიანებს ჩვენი პლანეტის უღარიბეს ქვეყნებს. ჰავანის სამიტზე ჩამოვიდა ამ ჯგუფის წევრი 133 ქვეყნის 66 წარმომადგენელი. თათბირის მონაწილეები ანგარიშს წარუდგინეს „დიდ შვიდეულს“ და სხვა მდიდარ ქვეყნებს.

ჰავანის საერთაშორისო აეროპორტში კუბის ხელმძღვანელი ფიდელე კასტრო დახვდა გაეროს გენერალურ მდივანს კოფი ანანს. სამიტს დაესწრება პალესტინის მეთაური იასირ არაფათი და მალაიზიის პრემიერ-მინისტრი მახათირ მიაჰმადი.

შეხვედრას არაოფიციალურად „სამხრეთის სამიტი“ ეწოდა. „სამხრეთის დიპლომატიის დროს ჩრდილოეთმა უნდა გაითვალისწინოს სამხრეთის მოთხოვნები“. იაბონის ჩრდილოეთით, კუნძულ ჰოკაიდოზე ამოიფრქვა ვულკანი უსუ. ამ ქვეყნისთვის უცხო არ გახლავთ ბუნებრივი კატაკლიზმები და მზად დაუხვდა კიდევ მას. მთავრობამ ფულკანის ახლომხლო მცხოვრები 10.000 ადამიანის ევაკუაცია რამდენიმე საათში შეძლო. შინაგან საქმეთა სამინისტროს 3 ათასკაციანი საგანგებო დანაყოფი, რომელსაც სპეციალური მომზადება აქვთ გადელი, ადგილზე უზრუნველყოფს ევაკუაციასა და საქმლის დარიგებას. ვულკანი უსუ, რომელიც 1663 წლიდან უკვე მუშავდებ ამოიფრქვა — 2.700 მეტრის სიმაღლეზე ისერის ფერფლს ცაში. მტვერმა დაფარა

ღარიბთა — საიზი

თელეების ინტერესები“, — განაცხადა კუბის საგარეო საქმეთა მინისტრმა. დღეს პლანეტის მდიდრები მოსახლეობის 20%-ია და 82-ჯერ მეტს იღებენ, ვიდრე დანარჩენი 80%, — ამბობენ სამიტის მონაწილენი.

„G-77“ ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრები ერთობლად დეკლარაციამი დაჭირბასა და მრავალრიცხოვან სტანდარტებს შორის კავშირს (იგულისხმება განვითარებადი ქვეყნებიდან საქონლის შეტანა) და ეკოლოგიურ სტანდარტებს განიხილავს, როგორც „პროტექციონიზმის ახალ ფორმას“. „G-77“ მიმართავს მთელ მსოფლიოს, ყურადღება მიექცეს აფრიკის მძიმე ეკონომიკურ მდგომარეობას. დეკლარაცია უარყოფს აშშ-ის და დასავლური მოკავშირეების „ჰუმანიტარული ინტერვენციის“ კანონიერებას იუგოსლავიაში 1999 წელს. სექტემბრის „ათასწლეულის სამიტში“ მონაწილეობას მიიღებენ გაეროს ყველა წევრი-სახელმწიფოს ლიდერები, „G-77“ იმედოვნებს, რომ მათი ერთობლივი რეზოლუცია დაეხმარება განვითარებადი ქვეყნებს პოზიციების დაახლოებაში.

კომერსანტი №63

მხროლავი უსუ

არემარე, ახლომდებარე ტბის პირას გაშენებული თანამედროვე კურორტი, მანქანები და სასუბი. თვითონ ტბა კი შავ ჭაობად იქცა. ექსპერტები აცხადებენ, რომ შესაძლოა, ლავის ამოფრქვევა მოხდეს და ვულკანთან მდებარე პატარა ქალაქმა აბუტამ არსებობა შეწყვიტოს. ქალაქის მცხოვრებნი, რომლებიც უსაფრთხო ადგილას არიან განიზნულნი, ხელისუფლთ ქალაქის გადარჩენას სთხოვენ. მთავრობის წარმომადგენლის თქმით, „ჩვენ უსუსურნი ვართ სტიქიასთან, ისლა დაგვრჩენია, ყველაფრის დასრულებას დაველოდით“.

ნიუ ზუიკი

ათი წლის წინ ნიკარაგუაში პირველად ჩატარდა თავისუფალი არჩევნები. მსოფლიო საზოგადოებრიობამ ნიკარაგუელებს ზარ-ზეიმით მიულოცა ხუნტაზე გამარჯვება. თავად ნიკარაგუელებს კი დიდად არაფერად ჩაუგდიათ ეს მოვლენა — რა მოხდა ამისთანა, ხელისუფლების სათავეში ორტეგების ოჯახი ჩამოიროს ოჯახმა შეცვალაო. ნიკარაგუის მართვა ოჯახური საქმე იყო ათი წლის წინათაც და ასე წლის წინათაც. ახლაც ასეა.

ორმოც წელზე მეტხანს — 1937-1979 წლებში, ნიკარაგუას სომოსის ოჯახი მართავდა. 15-20 წელიწადში ერთხელ ერთ პრეზიდენტ სომოსას მეორე პრეზიდენტი სომოსა ცვლიდა. კლანის მესამე წარმომადგენელმა, ანასტასიო სომოსამ ვერ შეძლო ხელისუფლების ნაიფსავისთვის გადაცემა. სსრკ-ისა და სუკის დახმარებით ხანის წყნარ რესპუბლიკაში რევოლუცია მოხდა. ხელისუფლება სანდინოს სახელეულის „გამათავისუფლებელ ფრონტს“ ჩაუვარდა ხელში. სანდინისტა იდეოლოგიური ბაზა სოციალიზმი და ანტიამერიკანიზმი გახდა. რევოლუციას სათავეში ედგა ეროვნული აღორძინების ხუნტა, რომელიც 5 ადამიანი შედგოდა. 2 მათგანი გვარად იყო ორტეგა.

დიქტატურასთან ბრძოლა ორტეგათა საოჯახო ტრადიცია გახლდათ. მამა ანტისამთავრობო შეიარაღებული ფორმირების წევრი იყო, დედა — 14 წლისა ჩაგვს ციხეში იმის გამო, რომ ნიკარაგუის სუბსამსახურების აზრით, შეყვარებულისგან პოლიტიკური ხასიათის დაშიფრულ წერილებს იღებდა. შეილები დედის კვალს გაჰყვნენ. ტერაქტებში მონაწილეობა ჩვეულ ამბად გაიხადეს. სომოსას ოჯახის დამხობის შემდეგ ქვეყანას სათავეში იმები ორტეგები ჩაუდგნენ.

დანიელო ორტეგა საავტორო მთავრობის მეთაური გახდა და რევოლუციური რეფორმები დაიწყო, მისი ძმა — უმბერტო კი თავდაცვის მინისტრი. ათწლიანი მმართველობის პერიოდში ძმებმა ბევრს მიიღწიეს — მთლიანად გაანადგურეს ეკონომიკა, შემოიღეს სასურსათო ბარათები. ვალები ასტრონომიულად გაიზარდა. ხელისუფლებას ხელიდან არ უშვებდნენ, ზურგს უკან საბჭოთა კავშირი ედგათ. 1989 წელს, კომუნისტური სისტემის კრახის შემდეგ ძმები მიხვდნენ, რომ საბჭოთა კავშირიდან ტოკებს უფასოდ აღარ მიიღებდნენ. ახალი დრო მოვიდა და სანდინისტებმა „გარდაქმნა“ დაიწყეს: ანტიამერიკული ჰიმნი ბეთჰოვენის სახეობა ოდით შეცვალეს, გამოიმუშავეს ახალი პოლიტიკური პლატფორმა. ეს იყო მენარჩევის მხარდამჭერი პროგრამა. იმითომ, რომ რევოლუციური დიქტატორიდან მრავალპარტიულ დემოკრატიზაცია გადასვლისას ბევრი სანდინისტი გამოდრდა, ბევრმა მიიღო მისი ნაკვეთი. ათასობით პარტიული ფუნქციონერი იმას არ დასჯერდა, რასაც აძლევდნენ, ამიტომ ქურდობა დაიწყეს, გაზიდეს ყველაფერი, რისი მოპარვაც კი შეიძლებოდა. ყველაზე მოხერხებულებს შეეცადინათ ბანკში ანგარიშები კი ჰქონდათ გახსნილი. ეკონომიკური რეფორმების შემდეგ სანდინისტებმა არჩევნები გამოაცხადეს და ნაავს. თუმცა ყველაფერი წყნარად მოხდა — ორტეგას ოჯახმა ხელისუფლება დატოვა. თუმცა ერთი ძმა აქამდე თავის ყოფილ რეზიდენციაში ცხოვრობს, რომელიც 20 წლის წინ უნდა დაეტოვებინა და დიდი ქონების პატრონიც არის. არც მეორე ძმა ჩამორჩება, რომელმაც თავდაცვის სამინისტროს დატოვებისას განაცხ-

ადა, — სულები კი არ ვარ, პენსიაზე ველოხი-პედიტ გავიდეთ.

ექს-პრეზიდენტის მშვიდი ცხოვრება მხოლოდ ერთხელ შეაშფოთა სკანდალმა — მისმა გერმა — ახალგაზრდა ქალმა ზოილაშერვა ნარვის მურელიომ სენსაციური განცხადება გააკეთა — 11 წლისა ვიყავი, მამინაცვალმა რომ გამაშობატიურა. ამ განცხადებას საშინელი სკანდალი მოჰყვა. ორტეგა, რა თქმა უნდა, უარობდა, მაგრამ თანაპარტიულებმა მაინც გარიცხეს პარტიიდან. სასამართლომდე საქმე არ მისულა — ორტეგა ხომ პარლამენტარი იყო, ხელშეუხებლობის იმუნიტეტი არავის მოუხსნია.

1990 წელს ნიკარაგუის ახალ პრეზიდენტად აირჩიეს ცნობილი დისიდენტის, პოპულარული გაზეთი „პრესის“ მთავარი რედაქტორის პედრო ხოაკინ ჩამოროს ქვრივი — ვიოლეტა ჩამორო. სწორედ გაზეთი დაეხმარა ქალბატონ ჩამოროს პრეზიდენტად გახდომას. პრეზიდენტობისა და მთავარი რედაქტორის პოსტების შეუთავსებლობის გამო „პრესა“ მის ქალიშვილს გადაეცა. სიძე — ანტონიო ლაკაიო ჟურნალისტი არ არის, ამიტომ ჩამორომ იგი პრეზიდენტის ადმინისტრაციის ხელმძღვანელად დანიშნა. 1996 წელს ახალი არჩევნები დაინიშნა. ვიოლეტა ჩამოროს კანონმდებლობის თანახმად, აღარ შეეძლო არჩევნებში მონაწილეობა, მაგრამ არც სიძეს მისცეს კანდიდატობის ნება.

ახლა ნიკარაგუის პრეზიდენტი არის ორტეგა. მისი ძმები და მისწული წყალმომარაგების, სოცურზრუნველყოფისა და განათლების დეპარტამენტებს ხელმძღვანელობენ, ქალიშვილი და და კი — თეატრების დირექტორები არიან. მეორე მისწული მანაგუას საერთაშორისო აეროპორტის დირექტორია. ამას წინათ 54 წლის პრეზიდენტმა განაცხადა, — ათი წელია ქვრივი ვარ, ახლა ცოლი უნდა შევიერთო. მისი საცოლე მასზე 23 წლით უმცროსია და განათლების სამინისტროში მუშაობს. საქმრომ გვარიანი ხელფასი დაუნიშნა, სასამართლო კი ნიკარაგუის კონსტიტუციის ნიუ-იორკში. როცა პოლიტიკური ოპონენტები უკვირებენ, — ყველაზე შენი ნათესავეები რატომ დასვიო, არნოლდ ალმენდი პასუხობს: — ნათესავეებს ხომ უფრო ვნდობ, ვიდრე უცნობებსო. რაც შეეხება უბრალო ნიკარაგუელებს, ისინი მმართველი კლანის პატარ-პატარა შეკედლებს არა და დაგიდევნენ, ოღონდ სისხლის ღვრა წუ იქნება, როგორც ეს სანდინისტების დროს იყო.

მოხი ოჯახის სახეცანებელი

ვიოლეტა ჩამორო სიქესთან ერთად

გვინდა ვიცნობდეთ მსოფლიო რუკას... ანუ, გვიამბეთ ქვეყნებზე, მათ თავისებურებებზე, რა იცით, იქნებ სადმე მოგვიწიოს გამგზავრება... მკითხველთა ჯგუფი ზუგდიდიდან

უქველესი დროიდან კორეელებს ძალიან უყვარდათ თეთრი ფერის სამოსი. თეთრით იმოსებოდნენ არისტოკრატებიც, გლეხებიც, ახალგაზრდებიც და მოხუცებიც. ამიტომ უცხოელები კორეას „თეთრ ადამიანთა ქვეყანას“ უწოდებდნენ.

დღეს მსოფლიო კორეას იცნობს, როგორც ტელევიზორ SAMSUNG-ის, კომპიუტერ LG-ის, ავტომობილ KIA-სა და THEKVOND-ის — საბრძოლო ხელაგების სამშობლოს. სინამდვილეში კი ეს ქვეყანა გაცილებით საინტერესოა.

თავად კორეელები თავიანთ სამშობლოს, რომელიც მკაცრი ციხეების მეზობელია, „დილის ნამის ქვეყანას“ უწოდებენ. აქ ზამთარი ცივი და მშრალი იცის, ზოგჯერ თოვს კიდევ, ზაფხულში კი ძალიან ცხელია, მუსონის სეზონის დროს, ივნისის დამლევის, გაუთავებლად წვიმს. შემოდგომა და გაზაფხული ხანმოკლე და მშრალი იცის.

კორეული პეიზაჟი ძალიან თვალწარმტაცია. იგი მთავრობის ქვეყანაა, ყველაზე მაღალი მთა ხალასანია. მისი სიმაღლე 1.950 მ. თანამედროვე კორეელები მონოკულტური ტომების შთამომავალი არიან, რომლებიც კორეის ნახევარკუნძულზე ცენტრალური აზიიდან მოვიდნენ ნეოლითის ხანაში. კორეის პირველი სახელმწიფო — ძველი ჩოსონი ჩვ. ერამდე 2333 წელს აღმოცენდა. მითების თანახმად, მისი დამაარსებელი იყო ღმერთკაცი ტანგუნი, რომელიც 1.500 წელიწადი მართავდა ქვეყანას, რის შემდეგაც ტახტზე უარი თქვა და მთის ღმერთად იქცა.

XV ს.-მდე კორეელებს არ ჰქონიათ საკუთარი დამწერლობა და ჩინურ ენოგრაფიებს იყენებდნენ. შრიფტის გამოყენება, რომელიც რამდენიმე ათასი ენოგრაფიისგან შედგებოდა, კორეაში 1234 წელს დაიწყო, გერმანიამ გუტენბერგის შრიფტის გამოყენებამდე 200 წლით ადრე. 1446 წელს მეფე სეჟონმა და მისმა პალატამ შექმნეს კორეული ანბანი. იგი 10 ხმოვნისა და 14 თანხ-

სივის, მაორის და სოვბოების მხარე

ამერიკის გეოგრაფიულმა საზოგადოებამ შეადგინა იმ ქვეყნების რეიტინგი, სადაც მომავალ ასწლეულში მეტ-ნაკლებად მიმზიდველი იქნება ცხოვრება და 26 პარამეტრის მიხედვით შეფასდა: კლიმატის, მოსახლეობის სიმჭიდროვის, რასობრივი და ეროვნული შულის, განათლების ხარისხისა და ხელმისაწვდომობის, მსოფლიოში უფრო ადგილების შესაძლებლობის, ბავშვთა სიკვდილიანობის დონისა და ა.შ. მიხედვით. რეიტინგში ახალმა ზელანდიამ პირველი ადგილი დაიკავა.

ახალი ზელანდია ათასზე მეტი წლის წინ აღმოაჩინეს პოლინეზიიდან მოსულმა მაორის ტომებმა. ისინი იყვნენ ქვეყნის პირველი აბორიგენები. ევროპელებიდან ახალ ზელანდიაში 1642 წელს პირველი ჩავიდა პოლანდიელი აბელ ტასმანი. მეორე იყო ინგლისელი ჯეიმს კუკი, შემდგომ მისი სახელი ეწოდა ახალი ზელანდიის ჩრდილოეთ და სამხრეთ კუნძულების გამოცხადებას.

ახალი ზელანდია მდებარეობს წყნარი ოკეანის სამხრეთ-დასავლეთ ნაწილში. ეს ძალიან მახვილი ქვეყანაა. სამხრეთ კუნძულის ღირსშესანიშნაობად ითვლება სამხრეთის ალპები თავისი 300 მეტრისანი 19 მწვერვალით. ჩრდილოეთ კუნძულზე არის მოქმედი ვულკანი, ცხელი წყაროები და გეიზერები. ორივე კუნძული მდიდარია ტყეებით. მათი საერთო ფართობი უტოვდება იაპონიის, დიდი ბრიტანეთისა და იტალიის ფართობებს, მაგრამ მოსახლეობა მხოლოდ 3,7 მილიონია. აქედან ნახევარი მილიონი მაორია. 1840 წელს, კოლონიზატორებთან ხანგრძლივი ბრძოლის შემდეგ, მაორების ბელადმა დიდ ბრიტანეთთან მოაწერეს ხელი ხელშეკრულებას, რომლის თანახმადაც ისინი თანხმობას აცხადებდნენ ბრიტანეთის მმართველობაზე, ამის სანაცვლოდ კი, სამეფო მმართველს მინებოდა ტყეების ფლობის უფლებას აძლევდა. შეეძლოთ შეექმნათ თევზჭერის საწარმოები და მათი ყოფილიყო „გაფუჭებული“, რომელსაც მაორებისთვის სულეირი და კულტურული ღირებულება ჰქონდა. ამ ხელშეკრულებაზე ხელმოწერის შემდეგ ახალ ზელანდიაში ევროპელები გადმოსახლდნენ და ბრიტანეთის არმიასა და მაორებს შორის შეიარაღებული კონფლიქტები გახშირდა. ამჟამად, ახალი ზელანდიის მთავრობა მაორების უფლებებს იცავს. მაორების ენა ქვეყანაში მეორე ოფიციალური ენად ითვლება, მას პარლამენტი და სასამართლო აღიარებს.

თუმცა გასული საუკუნის შუა წლებში კუნძულზე აღმოაჩინეს ოქრო, ნაციონალური კეთილდღეობის რეალური სანინდარი არის საძოვრები და მეცხოველეობა. 1882 წელს დიდ ბრიტანეთში პირველად იქნა ზღვით ჩატანული გაყინული ხორცი. ახლა, ახალი ზელანდიის ფირმები მთელ მსოფლიოში 1,3 მილიონ ტ რძის პროდუქტებს ყიდნიან,

თეთრ ადამიანთა ქვეყანა

მოწინისგან შედგებოდა და გამოირჩეოდა სიმარტოვით. ამიტომაც კორეაში მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი წერა-კითხვის მცოდნეა. XX ს.-ის დამდეგამდე კორეული მარტივი ალფაბეტი უფრო ნაკლებანათლებული ქალენი სარგებლობდნენ, მამაკაცებს კი იეროგლიფები უნდა სცოდნოდათ.

სეჟონის ეპოქაში კორეელებს საკუთარი კალენდარიც ჰქონდათ და მზის საათიც, აგრეთვე ქარის სიჩქარის განმსაზღვრელი ხელსაწყოც. ძალიან განვითარებული იყო ასტრონომია: ციურ სხეულებზე დაკვირვების შედეგებს იყენებდნენ სოფლის მეურნეობაში.

კორეელები კიდევ ერთი გამოგონებით ამაყობენ — ეს არის კორუსქონი, „გემი-კუ“, რომლის კორპუსი მავთულხარითიანი რკინის ფორცლებითაა დაფარული. ჯაგუნოსნის ეს წინამორბედი, რომელიც XV ს.-ში გამოიგონა გენერალმა ლი სუნ სინმა, უსაქმოდ არ მდგარა, კორეელები ხშირად ებრძოდნენ ერთმანეთს ან გარეშე მტრებს — ჩინელებს, მანჯურელებს, იაპონელებს.

მეზობლებთან მრავალსაუკუნოვანი ომების შემდეგ კორეამ მოიპოვა სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა. მაგრამ XX-XX სს.-ებში ცივილიზაციის მაგისტრალური გზის მიღმა დარჩა, არ მიიღო დასავლური იდეები და არც სამეცნიერო-ტექნიკური პროგრესის ნაყოფი, ამის შემდეგ 1910 წელს კორეა უფრო განვითარებულმა იაპონიამ დაიპყრო, რომელიც ფლობდა ევროპული ტექნიკისა და სამხედრო განვითარების მიღწევებს.

იაპონური ოკუპაცია 1945 წლამდე გრძელდებოდა, როცა კორეა საბჭოთა და ამერიკის ჯარმა გაათავისუფლა. მალე მოკავშირეები მონი-ნაალმდეგებულ იქნენ და კორეაც, გერმანიის მსგავსად, საბჭოთა და ამერიკულ ზონებად დაიყო. კორეის ნახევარკუნძულის ჩრდილოეთ ნაწილში კორეის სახალხო დემოკრატიული რესპუბლიკა შეიქმნა, მისი დედაქალაქია ფუჟინანი, სამხრეთით კი — კორეის რესპუბლიკა, დედაქალაქით — სეული. კორეის რესპუბლიკაში გადატრიალებათა შედეგად, 1950-1953 წლებში სამხედრო დიქტატორული რეჟიმი დაიყარდა. დემოკრატიული გზით 1993 წელს პრეზიდენტად აირჩიეს კიმ ირ სანი. 1992 წელს ხელისუფლების სათავეში მოვიდა კორეის რესპუბლიკის დღევანდელი პრეზიდენტი კიმ ირ ჩუნგი.

კორეის რესპუბლიკაში 45 მლნ ადამიანი ცხოვრობს. კორეელები მისდევნენ ბუდიზმს, კათოლიციზმს, პროტესტანტობას. აქ ბუდისტური ტახტიანობის პროტესტანტული სქარობებს, რაც იმით აისხნება, რომ პროტესტანტმა მღვდლებმა დიდი როლი ითამაშეს ევროპული განათლების გავრცელებაში და ესმარებოდნენ კორეელებს იაპონური ოკუპაციის ჟამს.

კომერსანტი №8

კარნავალი, კარნავალი

ბრაზილიურ კარნავალზე უამრავი რამ დანერგა. კარნავალი — მხოლოდ მხატვრულ-ეთნოგრაფიული ფესტივალი როდია, არამედ ეროვნული მასშტაბის მოვლენაცაა, ბრაზილიური მენტალიტეტის განუყოფელი ნაწილი.

რიო-დე-ჟანეიროს ქუჩები კარნავალისას იმპროვიზებულ საცეკვაო მოედნებად, როგორც ბრაზილიელები უწოდებენ, საბობრომობად გადაიქცევა ხოლმე. ტროტურებზე მყოფრებულთა ტრიბუნები ჩამოშორებულია. მუსიკითაა გაჟღერებული ყოველი კუთხე-კუთქა. მუსიკოსები მთელი წელი მცადინებენ. სამი კვირის მანძილზე კარნავალი მთელ საინფორმაციო სივრცეს იკავებს. სასტუმროები ტურისტებითაა სავსე. წლეულს სახელმწიფო ტურისტულმა სააგენტომ საკარნავალო პროგრამაში 10 მლნ დოლარი დააბანდა. ტრიბუნებზე ქვეყნის საუკეთესო ხალხი ზის, თვით პარლამენტარებმაც კი გადადეს კანონპროექტები. კიდევ ერთი კოლორიტული წერილია: დღესასწაულის მონაწილეობისთვის 10 მლნ პრეზერვატივი მოიმარაგეს — თითქმის შიშველი მოცეკვვე ქალების ცეკვა მამაკაცებზე ნოკაუტის ტოლფას შთაბეჭდილებას ახდენს. რიოს ეროტიკული ტონუსი ამ პერიოდში მკვეთრად მაღლდება.

ბრაზილიის პრეზიდენტმა ფერნანდო ენრიკე კარდოზუს სიტყვით მიმართა მოსახლეობას და მოუწოდა, — საქვსთან მთვრალეები წუ დასდებიო. ოფიციალური განცხადებით გამოვიდა კათოლიკური ეკლესიაც. იგი საზოგადო კარნავალის წინააღმდეგე არ არის, მაგრამ არც დღითისათნო საქმედ მიაჩნია. ზოგიერთისთვის ეს დღესასწაული „მდაბიო წარმოშობისა“, ბრაზილიაში ზანგმა მონებმა შემოიტანეს და განათლებულ თეთრ კაცს იქ არაფერი ესაქმებაო. კარნავალი ოფიციალური ცერემონიით იხსნება —

ჯასტი №7

ეს პლანტი №13

კურიტი №14

მონაგზად
ლევა ჯიყაშვილია

ზოგ ადამიანს ადვილად შეიცვრობ და „წაიკითხავ“, რად-გან ყველა ნაკლი თუ ღირსება ზედაპირზე აქვს ამოტანილი... ზოგიც, შეიძლება წინგინივით იშლებოდეს, მაგრამ ყოველი ფურცლის ნაკითხვის შემდეგ მიგახვედრება, რომ რაც იცი მის შესახებ, არაფერია... ფურცლების რაოდენობა კი უსაზღვროა... მის შეცნობასაც სასრული არ უჩანს. მე სწორედ ასეთი მგონია რეჟისორი თემურ ბაბლუანი...

მასთან ხანგრძლივი საუბრის შემდეგ მხოლოდ იმას მივხვდი, რომ რაც მოვისმინე და გავიგე მის შესახებ — ზღვაში წვეთია. უდავოდ კი ერთი რამ ვიგრძენი — ის არის ხელოვანი მკაცრი სახით და სულში ნათელი...

მაგრამ ყველაფერი სადღაც იწყება... ბატონ თემურის წარმომავლობაზე, გულზედაც სვანეთზე ვისაუბრეთ.

— ბაბლუანები ახლა ქვემო სვანეთში, სოფელ უკლეშში ცხოვრობენ. ეს სოფელი ჩოლურის თემს ეკუთვნის. ჩვენი გვარი აქ ზემო სვანეთიდან არის გადმოსული. ადრე მესტიის ახლო სოფელ ხეშკილში უცხოვრობდა და ბარვანები ყოფილან. იქ მტრობის ნიადაგზე თითქმის მთლიანად ამოუსწყვეტიან ისინი. გადარჩენილა მხოლოდ ბიძა და ძმისწული — ჩაგა. ჰყოლიათ ქვემო სვანი რძალი, რომელიც ფეხშიმედ ყოფილა. ისინი ერთად გამოქვეყლან, ჩოლურში დასახლებულან... ბიჭიც შესძინა ამ ქალს. ყოფილა ვინაც ბაბლო ბარვანი... მისი შთამომავლები არიან ბაბლუანები... ჩვენი გვარი ახლაც ასე იწყებს ლოცვას: „ხეშკილის წინდაო გლორგია...“ — იმ ადგილის და იმ სალოცვის ხსენებით, რომელსაც ოდითგანვე ეკუთვნის.

— თქვენ ამბობთ ბედნიერი ვართ, რომ სვანეთში დაგიბადებოდა...
— მე ამას იმიტომ ვამბობ, რომ აუარებელ კარგ თვისებას, ღირსებას, ღირსებას ვეძიებ სვანეთში, რაც ჩემს მოწინებებს იწვევს... და თუ მეც იმათგანი ვარ, ვემაყვება.

ჩოლურელები და საერთოდ, სვანები თავმოყვარე და კეთილშობილი ხალხია. დიდი სითბო და სიყვარული იცინან... არსად მინახავს ასეთი თავდადება ერთმანეთის მიმართ, მათ რომ სჩვევიათ: ერთი მარხილი თივა რომ მოიტანო ჩვენს სოფელში, დაახლოებით ოცი ისეთი ადგილი უნდა გამოიარო, სადაც შეიძლება გადაიჩნებოდა და დაიღუპო. ეს ხომ ფსიქიკაზე მოქმედებს. იმიტომ არის, რომ სვანები ძალიან ამტანი და ძლიერი ხალხია.

7 წლის ვიყავი, სვანეთიდან რომ წამოვედი. მახსოვს, ძალიან არ მინდოდა იქაურობის დატოვება. მყავდა კარგი ძაღლი, საყვარელი ძროხა, რომელსაც ირემო ერქვა: ჭრელი წინილა... ისეთი ლამაზი წინილა არაფერს ჰყავდა მთელ სოფელში. ბავშვები გავიყვანდით ხოლმე ვარიებს შემალეზულ ადგილებზე და გადავფარვდით. ჩემი ჭრელი წინილა ყველაზე შორს დაფარინდებოდა. ერთი სიტყვით, ჩემთვის არნივითი იყო... გული დამწყდა, იქიდან რომ წამოვედი, მაგრამ მე ვინ მგვიტყობდა... ჩემთვის რომ ეყობათ, ახლაც იქ ვიქნებოდი...

— ალბათ საოცრად ლამაზი მოგონებები გაქვთ, რომლებიც ბავშვობიდან...

— მახსოვს, ჩოლურში, 4 წლისამ პირველი ფილმი რომ ვნახე... იყო ძალიან კარგი კაცი — არსენ ჩარკვიანი... ის სურათებს იღებდა და შემდეგ ბეჭდავდა იმდროინდელ პრესაში... აი, იმ არსენმა დიწყო კინოს გაშვება. ან კედელზე უშვებდნენ, ან თეთრ ნაჭერს ჩამოჰკიდებდნენ... მახსოვს ის კადრებიც კი: ქალი მოდიოდა, ჩემთვის უცნაურად ეცვა... გამოდიოდა ძაღლი, ქალი იხრებოდა და ეფერებოდა. ძალიან მივიკვირდა, რომ ასეთი რამე შეიძლებოდა კედელზე მომხდარიყო. ბავშვები მერე იმ კედელზე ხელით ვსინჯავდით...

მამაჩემი ექიმი იყო — ძალიან წესიერი და საქმისთვის თავდადებული კაცი. ხეობაში სხვა ექიმი არ ჰყავდათ და მამაჩემს აკითხავდა ყველა დახმარებისთვის. მისთვის არ არსებობდა დღე, ღამე, ზამთარი, ყინვა, ქარბუქი. თუ მოაკითხავდა ავადმყოფის პატრონი, აუცილებლად გაჰყვებოდა. ჰყავდა დიდი ცხენი — მარლია. ამ ცხენზე მეც შემსვამდა. დიდი პალტო ეცვა, შემომასვენდა ამ პალტოს ისე, რომ იქიდან მხოლოდ თავი მოქონდა გამოყოფილი... წინ ავადმყოფის პატრონი მიდიოდა ან ცხენით, ან ფეხით... უკან ჩვენ მივყვებოდით. ირგვლივ ირნავდა მთები, გზები. რატომღაც, ყოველთვის მოვალედ ვთვლიდი თავს, თუ მამაჩემი წავიდა და ვინმე დასამარებლად, გაეყოლოდა.

ჩემს ბავშვობაში სვანეთში ყაჩაღები იყვნენ. ისინი ხალხს არ ერწოდნენ. მათ მთავრობა სდევნიდა. ჩაბარებით არ ბარდებოდნენ და იყვნენ ასე... მახსოვს, ერთხელ, ღამით მოაკითხეს მამაჩემს. მეც გავყვე ავადმყოფთან. თურმე ვილაც ყაჩაღი მილიციასთან შეტაკების დროს დაუჭრიათ. სწორედ მასთან მიჰყავდათ ექიმი... ვიარეთ, ვიარეთ, მახსოვს, ძალიან ბევრი ვიარეთ. აუფიქრად სადაღაც კლდეებში. გამოქვაბულში ცუცქვილი ენთოთ. ზამთარი იყო. მახსოვს, ყინულის ლოლუები მთლიანად ფარავდა გამოქვაბულს. გამოტყეპილი იყო შესასვლელი. ზემოდ იყო გამოტყეპილი ყინული, იქიდან კვამლი გამოდიოდა. საოცრად ლამაზი იყო ღამით დანახული, შიგნიდან განათებული,

გარედან ყინულით მოსილი გამოქვაბული... მამაჩემმა მოუარა ავადმყოფს. ყაჩაღები სვანები იყვნენ. ჩვენ სულ ერთმანეთის ნათესავეები ვართ, და იქაც, რა თქმა უნდა, ჩვენი ახლობლებიც ვრჩევნენ. მათ მამა რაღაცაზე ეკამათებოდა. მე ვერ მივხვდი, რა ხდებოდა. თურმე ჩემს დატოვებას სთხოვდნენ... გენდობით, ძალიან გვიყვარხართ, მაგრამ ბავშვი მაინც აქ დაგვიტოვეთო. ავადმყოფი მიმედ იყო დაჭრილი. ექიმის ხელი კიდევ დასჭირდებოდა... მამაჩემმა მკითხა, — დარჩები? ხომ არ შეგეშინდება? შენუხებულე სახე ჰქონდა. ვიგრძენი, უნდოდა, დაეთანხმებოდი. სულ არ მინდოდა დარჩენა, მაგრამ მაინც ვუთხარი: დავრჩები, რა მოხდა მერე, არ მემინია-მეთქი... მამა მარტო დაბრუნდა შინ და ოჯახში თქვა, ვითომ სხვა სოფელში მამიდებთან დამტოვა. 10 დღე ვიყავი ყაჩაღებთან. ისინი იყვნენ თბილი, მოსიყვარულე, კეთილი ხალხი. მივიღებდნენ, თან მყვებოდნენ. ასეთი პატივისცემა ცხოვრებაში აღარ მინახავს. მიყვებოდნენ ზღაპრებს, მართობდნენ... ერთი კარამელის კანდეტი ჰქონდათ და გასანთლული ძაფით პატარებდა მიჭირდნენ, რომ გამოეზობოდა ჩემთვის. მშვენიერად ვიყავი. უკან წამოსვლა აღარ მინდოდა. მამაჩემი ორ დღეში ერთხელ ამოდიოდა, დაჭრილს უვლიდა. ის მალე გამოჯანმრთლდა. აი, მამინ უსაყვედურა მამაჩემმა, რომ არ ენდებოდა...

მკაცრი სახით და სულში ბელურით...

ეს მოხდა ზამთარში. გაზაფხულზე კი ერთი მათგანი დაიჭირეს. შეიტყუეს, მისთვის მამაჩემს უმკურნალია. ამის შესახებ კი, რა თქმა უნდა, არ განუცხადებია. დაიბნევეს მამაჩემი რაიონში და მეც, მასთან ერთად, როგორც მოწმე. მივედი შინსახკომში. რატომ არ განცხადებო, — ჰკითხეს. მამა თავს იმართლებდა: ზამთარი იყო, გზები — ჩაკეტილი, თანაც ჩემი საქმე მკურნალობა, თქვენი — კაცის დაჭრა... შინსახკომის უფროსმა მე ცალკე დამკითხა. ყაჩაღებთან იყავი? ვუპასუხე: რა ვიცი, სად ვიყავი, ნათესავეებში დავდიოდი-მეთქი. გამოქვაბულში არ ყოფილხარო? რა ვიცი, შეიძლება ვიყავი, იქ ბევრი გამოქვაბული იყო-მეთქი. ბავშვური ჭკუით მივხვდი რაღაცას, ვიგრძენი, არ უნდა მეთქვა არაფერი. უცებ ამ კაცმა ნაგანი ამოიღო და კბილებში დამატკა: თუ არ მეტყვი სიმართლეს, მოგკლავო. არ ველოდი ამას და მართალი გითხრათ, შემეშინდა, მაგრამ ის წუთი რომ გავიდა და არ მომკლა, საერთოდ აღარაფრის შემშინებია და ხმაც აღარ ამოვიღია. მერე გარეთ ჩვენი ნათესავეები მოგროვდნენ. ატყდა ერთი ამბავი. ბოლოს და ბოლოს, გამოგვიშვეს.

ამის მერე გავიდა წლები... ერთი ამხანაგი მყავდა, კარგი ბიჭი იყო და ახლაც კარგი კაცია. ერთ ზაფხულს, ასე 15 წლის წინ, ვილაცამ მოიტანა ამბავი, მამა გარდაეცვალა. წავედიტ გასვენებაში. ვუყურებ გარდაცვლილის სურათს და მეცნობა. დადგა გამოსვენების დრო. მხარზე მოქონდა შედგმული სასახლე, სხვებთან ერთად მივასვენებდით უკანასკნელ გზაზე და ვფიქრობდი: რა არის ცხოვრება... ეს ის კაცი იყო, ნაგანი რომ მამინებდა — შინსახკომის უფროსი... ჩემს ამხანაგს არასოდეს უხსენებია, რომ მამამისი ოდესმე სვანეთში მუშაობდა.

მერე, როცა უკვე თბილისში ვცხოვრობდით, ხშირად დავდიოდი სვანეთში. X კლასში კი ისე მომიხდა, რომ სასწავლებელადც იქ გადავედი. გული ყოველთვის მიმიწვედა იქით. ბებია მელოდა, ბაბუაჩემის ძებნი — არაჩვეულებრივად კარგი ხალხი — იქ მგულვებოდა. ძალიან ჭკვიანი ქალი იყო ბებიჩემი სონიკა. როცა სვანეთში რაიმე სადავო საკითხი წამოიჭრებოდა, მაშინ მარათა შერიგება საჭირო, ირჩევდნენ მედიატორებს, მათ ეძიებან მორავს, მორავ მარეს. იშვიათია მედიატორი ქალი. ძალიან ღირსეული და ჭკვიანი უნდა იყოს, რომ ეს საქმე დაევალონ. ბებიჩემი იყო ერთ-ერთი კარგი მედიატორი ქალი... დამიანი ხომ თვითონ უნდა იყოს სულით უშნიკლო, რომ ნება ჰქონდეს, სხვისი ავი და კარგი გააჩრის, შეუბღალავი სახელი უნდა ჰქონდეს, კაცსაც და მით უმეტეს, ქალს.

— სკოლაში როგორ სწავლობდი?

— სხვათა შორის, ყოველთვის კარგად ვსწავლობდი. — ამბობენ, ყოფაცქევაში არასოდეს კარგი შეფასება არ ჰქონიაო...
— რა ვიცი... ყოველთვის ისე ვერ მოიქცევი, როგორც ვილაცას უნდა. შეიძლება უბრალოდ შეგეშალოს.

— მუსიკალური განათლებაც მიიღეთ?

— მუსიკაზე დედაჩემს დავყავდი. მამას ძალიან უნდოდა, რომ ფორტეპიანოზე დაეკრა მესწავლა. მატარებდნენ მე-9 მუსიკალურ სკოლაში. არ ვიცი, რატომ უნდოდათ ასე ძალიან, მუსიკალური დამემთავრებინათ... არავითარი ნიჭი არ გამოიჩინია, მაგრამ მაინც ვიარე. მახსოვს, დამამთავრებულ გამოცდაზე, დავინყე დავეკრა თუ არა, გამაჩერეს, მეორე პიესაზე გადავედი, ისევ გამაჩერეს. კარგია, კარგიაო, — ეცინებოდათ... მომცეს სკოლის დამთავრების დიპლომი, ეს იყო და ეს.

— მაგრამ თქვენ ძალიან ლამაზი მელოდების ავტორი ბრძანდებით. ყველათვის ცნობილია მელოდია ფილმიდან „უძინარია მზე“, რომელიც თითქმის განახლებულია.

— ყველა ჩემს ფილმში ჩემი მელოდებია. ეს არაფერს ნიშნავს, მელოდია შეიძლება მოიგონოს ისეთმა კაცმა, ვინც საერთოდ არ იცის ნოტები. მაგას მუსიკალურ განათლებასთან არავითარი კავშირი არ აქვს. როცა ფიქრობ, რომ აი, ეს ამბავი უნდა გადავიღო, განიცდი, მელოდია თავისით მოდის. ვიდრე მელოდია არ მოვა, ე.ი. არ გაქვს კარგად გააზრებული ფილმი.

— ამბობენ, სწორად ღამით უკრავთ...
— ხანდახან ვუკრავ, განწყობილების მიხედვით... ოჯახში არ არიან აღფრთოვანებულები ჩემი მუსიკალური მონაცემებით. თუ არაფერს დაუვუკრავ, მაღლობელი არიან.

— თქვენი ბოლო ფილმის შემდეგ წინდება კითხვა: მამასთან განსაკუთრებული დამოკიდებულება გქონდათ?

— ჩვეულებრივი დამოკიდებულება მქონდა. თბილი კაცი იყო, არასოდეს უარს არ მეუბნებოდა არაფერზე, არც მიწყობოდა. მიზეზს თუ მიუცემდი, დედაჩემი მიზრახვებოდა. მამა ვერაფერში ხედავდა ცუდს, ყოველთვის ამბობდა: რა მოხდა მერეო, მე და ის სრულად განსხვავებული ხასიათების ვიყავით. მამა უკომფორტო მუშაობდა მერე ადამიანს გაუგოს. არ თვლიდა, რომ ერთი აუცილებლად უნდა იყოს მართალი, მეორე მტყუანი... თუნდაც სულ პატარა სიმართლეს თუ იგრძნობდა, მისთვის უდიდეს მნიშვნელობას შეიძენდა. ასეთი ადამიანი კიდევ სხვანაირად აღიზიანებენ ხალხს, ვილაცამ შეიძლება ისეც ჩათვალოს, რომ ასეთ კაცს ადვილად

მკაცრი სახით და სულში ბელურით...

თემურ ბაბლუანი მამა პლინცეკვიასთან ერთად

დაჩაგრავს, რადგან მისგან პასუხს არ ელის, არც აგრესიას. შენს სინდისზე, ასეთ კაცს როგორ მოექცევი. მამა როცა აგრესიას ნაანყდებოდა, იქით ეცოდებოდა: ნახე, რა დღეშია, ჭკუა როგორ აქვს მონყობილი! ჩემთვის ეს გაუგებარი იყო... ასე ცხოვრება კი — შეუძლებელი. იყო მამაჩემის ნაირი, იოლი არ არის. თუ რამეს მიზნად დაისახავდა, ერთი ნაბიჯით არ დაიხვეწებოდა უკან, არ ულაღატებდა. დიდ პატივისცემას ვგრძნობდი მამის მიმართ, ყოველთვის მის მხარეს ვიყავი. მას ჩემთვის გაუგებარი, მაგრამ დიდი სიმატე ჰქონდა.

— როგორ გადამწყვეტით, რომ კონორეისორი გამხდარიყავით?

— ადრე იურიდიულ ფაკულტეტზე ვსწავლობდი, თავი დავანებე, შემდეგში ხელოვნებათმცოდნეობაზე, არც ის ფაკულტეტი დამომთავრებია. მამინ მონყობდა ძნელი იყო საერთოდ, მაგრამ მე ძალიან ადვილად ვაბარებდი მისადმი გამოცდებს და ასევე იოლად ვანებებდი კიდევ თავს სწავლას. შესაძლებელი იყო კონორეისორი ფაკულტეტზე ჩავიტიცხე და ბოლოს და ბოლოს, დავამთავრე კიდევ... სხვათა შორის, კურსიდან ამის მიტოვებაც და ყაზახეთში წასვლა მინდოდა და... სრულიად შემიშვევით მოხდა, რომ დავერჩი...

— ბირეული როლი საკმაოდ ადრეულ ასაკში გითამაშებია...

— 17 წლისამ ვითამაშე „ლიმილის ბიჭები“ მალხაზის როლი... რომელსაც ძალიან უნდოდა სვანეთში წასულიყო, რომ გეოლოგი გამხდარიყო. მოკვლევ, სულელური აზრები ჰქონდა. „ლიმილის ბიჭებს“ რომ ვიღებდით, ჩემთვის ყველაფერი ახალი იყო, ყველაფერი მაინტერესებდა. იმ დრომ ცნობისმოყვარეობაში გაიარა. სამწუხაროდ, ჩვენი ურთიერთობა რეზო ჩხეიძესთან ბოლო პერიოდში გაერთულდა. ისე, მისი უსაზღვროდ მაღლობელი ვარ... მისგან ვისწავლე, რას ნიშნავს კინოს გადაღება... ძირითადი, ყველაფერი „ლიმილის ბიჭების“ გადაღებისას ვისწავლე...

— მურტლოსი როლი ისე შესარულით „უკარამაში“, რომ ბოროტმოქმედის სრულყოფილი სახე შექმნით?

— ამ როლმა წერების მოშლის მეტი არაფერი მომიტანა. საშინელებაა, ქუჩაში რომ მიდიხარ და ყველა გიყურებს. მე ის მიყვარს, იქით რომ ვაკვირდები ხალხს. — ბელურების გადაფრენა თქვენი

სადილობო ნამუშევარი, პირველი ფილმი იყო, არა?

— „ბელურების გადაფრენა“ V კურსზე გადავიღე, იმიტომ მერე სადილობო არ გადამიღია. მანამდე გადავიღე ფილმი „მოტაცება“. ძალიან მიყვარდა ეს ფილმი. უნდა გადაგველო 5 წუთიანი, გამოვიღე 40 წუთიანი სურათი, რომელმაც მამინ ძალიან კარგად გაიყურა. მთავარ როლს იქ ჩემი მეგობარი თემურ ბიჭიაშვილი, ძალიან კარგი, ნიჭიერი კაცი თამაშობდა. აი, ის, „ბელურების გადაფრენაში“, „მალხაზის“ როლს რომ ასრულებს. მინდა ვნახო „მოტაცება“, გავასუფთავო და იქნებ გავუშვა...

— ფილმი ქალის მოტაცებას ეწოდება?

— ეს იყო ამბავი, როგორ უყვარს ერთ ქუჩის ბიჭს გოგო. როცა საპასუხო გრძნობას ვერ მიიღებს, ბიჭი გადაწყვეტს, მოიტაცოს... მოსატაცებლად რომ მივა, გოგო მინარე დახვდება... ვერ გააღვიძებს... ნამოვა უკან და თოჯინას წამოიღებს. სულ ეს არის...

— თქვენს ყოველ ფილმში „მოტაცებაში“, „ბელურების გადაფრენაში“, „მამაში“, „უძინარია მზეში“ მკაცრი, უხეში პერსონაჟები არიან, რომლებსაც სულში ბელურები უხიან...

— ისინი უბრალოდ გარემოს პასუხობენ, რეაქცია აქვთ იმ აგრესიულ პირობებზე, ცხოვრება რომ უქმნით.

— ასე შეიძლება თქვენზეც ითქვას...

— არ ვიცი... — მამაკაცისთვის ყველაზე დიდ ღირსებად რა მიგანიათ?

— კაცი თავის თავს უნდა სცემდეს პატივს. წესიერი ადამიანი, რასაც ათი კაცის წინაშე არ გააკეთებს, მარტოც არ იზამს... თავის თავში აფასებს ღირსებას. ვისაც ეს თვისება არ აქვს, ვერც მეგობრობას შეიძლება.

— როგორი მანდილოსანი მოგწონთ? თითქმის ჩვენი ეპოქა საქმიანი, მარჩენალი ქალების უპირატესობას აღიარებ...

— ვის რაში სჭირდება საქმიანი და მარჩენალი ქალი? დღეობისგან ქალს მინიჭებულა აქვს დღეობის ფუნქცია და მოვალეობა და თუ ის შეიძლება, ბედნიერი იყოს ამით, მშვენიერი იქნება. რით არის მომხიბვლელი მოკრივე ქალი? როცა ისეთ რამეს იკისრებს ქალი, რაც ვისი საქმე არ არის, უბედურდება. თვითონვე ვერ იქნება ბედნიერი, თორემ სხვას ხომ ვერანაირ სიკეთეს ვერ მოუტანს... ქალი ოჯახის სული და გულია. რაც უფრო მთავრდება კაცი, უფრო მეტად უჭირს, რომ ქალს, მით უმეტეს, მისთვის საყვარელ ქალს, უამბოს თავის პრობლემებზე. მეუღლემ თუ დეამ ეს უნდა იგრძნოს... ეს არის ქალის ღირსება.

— თუ გახსოვთ, პირველი მონაგზა, თუ გატაცება, თუნდაც არარეალური?

— ბავშვობაში „ავარა“ ვნახე. მახსოვს, ძალიან მომეწონა რიტა. რაჯის უსაზღვრო პატივისცემა მქონდა და ამ იმონონებისა შემერცხვა...

— ახლა რაზე მუშაობთ?

— ვიღებ ფილმს „აბრეშუმის გზა“. ძალიან მაინტერესებს მასზე მუშაობა, არა მარტო მე, ბუბა ხოტივარსაც, ნანა ჯორჯაძესაც. ადრე ბუნდოვანი წარმოდგენა მქონდა ტრასაზე... არადა აბრეშუმის გზა არის, ფაქტობრივად, ერთადერთი საშუალება იმისათვის, რომ საქართველომ ფუნქცია შეიძინოს, გაიმდიდრდეს, მისი სახელმწიფოებრიობა ხელშეუხებელი გახდეს... ათი წლის წინ ჩვენ კატასტროფის წინაშე ვიდექით. ჩვენ რომ სახელმწიფოებრივად გადავჩინო, შევარდნაძის დამსახურებაა. ჩამოვიდა თუ არა, იურიდიულად გავფრთხილდით სახელმწიფოს. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი იყო. მართალია, დღეს აფხაზეთში არ ვართ, მაგრამ იმას თუ ფიქრობს ვინმე, რომ შეიძლება საერთოდ არაფერი აღარ ყოფილიყო. სოციალური კეთილდღეობა საჭიროა მხოლოდ მყარი სახელმწიფოს არსებობის შემდეგ.

— მატარებელი ფილმის გადაღებას არ ამბობთ?

— როგორ არ ვაპირებ. ორი სცენარი მაქვს დაწერილი, ორივე სცენარზე უკვე მყავს პროდიუსერი, მიმდინარეობს მოლაპარაკება დაფინანსებაზე... „აბრეშუმის გზას“ დავასრულებთ და დავიწყებ გადაღებას.

— დიდი ოჯახის უფროსი ბრძანდებით?

— უფროსები ქალები არიან, მე ოჯახის წევრი ვარ... დიდი ოჯახი მაქვს: მეუღლე, ოთხი შვილი, ჩემი ოჯახის წევრები არიან დედაჩემი, და და დისშვილი...

— თქვენზე ამბობენ, უსაზღვროდ მზრუნველი მამაა...

— ჩვეულებრივი ვარ, ყველა მამა მზრუნველია.

— შვილიშვილთან ურთიერთობა გიყვართ? საერთოდ გიყვართ ბავშვები?

— როგორ გითხრათ, „ლენინს უყვარდა ბავშვები“. მე განსაკუთრებული გართულება არა მაქვს. პასუხისმგებლობას ვგრძნობ... ჩემი შვილიშვილი ადრე ახლოს არ მიშვებდა — გამიშვი, მანუხე, ბაბუ, გადი იქით, შენ არ ხარ ლამაზი, — მეუბნებოდა.

— რატომ შეგაფასათ ასე მკაცრად?

— მე მგინი, ობიექტურად შემაფასა, ეს დავუფასე და არც მწყენია. ...დაუნდობელია ცხოვრება... რომ გადარჩე და ნათელი სული გადარჩინო, ხშირად გჭირდება მკაცრი, მრისხანე, პირქუში გარსით დაიფარე პატარა ბელურები... ეს გამართლებულია, რადგან არსებულ ყველა ღირებულებაზე მეტად ფასეულია მათი უღვრტული... ასე მგონია, ბატონი თემური მთელი არსებით და შემოქმედებით ამას ემსახურება...

კაპონესა და მაქსიგენის დუელი

უილიამ მაქსიგენი თავისი სიცოცხლის მიზანად მიიჩნევდა ალ კაპონეს განადგურებას. მას სულს სიღრმემდე აწუხებდა ხელისუფალთა უილაჯობა...

როგორც კი საფრთხე ჩაიარა, მაკდონელეტიც გაქრნენ, რომ პოლიციელებთან საქმე არ ჰქონოდათ. ორივე მძიმე საღამოს ჩიკაგო დატოვა.

...პროკურორმა ჯონსონმა ალ კაპონეს დაპატიმრების ბრძანება გასცა. პოლიციამ სასტუმრო „გოტორნს“...

ალ კაპონე — დანაშაულებრივი საყვარო პეფე

— რა დაგავალათ ასეთი? — ჰკითხა პროკურორმა. — მისტერ კაპონე ძალზე შენუხებულია.

— მისტერ კაპონე ძალზე შენუხებულია. — ნუთუ მართლა? — ირონიულად იკითხა პროკურორმა.

— ბატონო პროკურორო, მისტერ კაპონეს არავითარი კავშირი არა აქვს ამ საქმესთან და მზად არის ამის დასამტკიცებლად.

— აბა, მასხადამე, კაპონე ჩიკაგოშია? — იკითხა პროკურორმა. — მისტერ ჯონსონ, ამ კითხვაზე ვერ გიპასუხებთ...

პროკურორი ჩაფიქრდა: კაპონე ქალაქშია და გულარეხინად უგზავნის მას — ფედერალურ პროკურორს...

კარგა ხნის დუმილის შემდეგ პროკურორმა იკითხა, — სად შემიძლია კაპონეს ნახვა? — „სუჯავანული“ „კადილაკი“...

— ხომ არ გაგიუფდით! — შეუყვირა კაპონემ. მოლაპარაკების თანახმად, პოლიციელები გვერდზე გავიდნენ.

— გისმენთ, — მიმართა მალიზიანებულმა პროკურორმა, რომელსაც წერებში აუშალა კაპონეს უტიფარმა გამოქვეყნებებმა.

— დაიცავთ, დაიცავთ! კი მაგრამ, რატომ ფიქრობთ, რომ მე ამასთან რაიმე კავშირი მაქვს? არ მომიკლავს მაქსიგენი, გასაგებია? — იღრიალა ალ კაპონემ.

— დავეუფალე, ასე იყო. მაშ ვინ მოკლავ? — ვინ გგონია, რაგუნს მკითხებთ? ვალდებულა არ ვარ, გინახებოდა. ჩემი საქმეა საკუთარი უდანაშაულობის დამტკიცება და დავამტკიცებ კიდევ. მკვლელის მოძენა კი თქვენი საქმეა, ამაში ხომ ფულს გაძლევს!

— რატომ უნდა მომეკლა? მაქსიგენი კარგი ბიჭი იყო. მე რას მიშლიდა? სიკვდილის წინა დღეს შემოიარა, შემომთავაზა, — ვიმეგობროთო.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

— მისტერ ჯონსონ, ჩემი ბოსის დავალებით მოვედი. — დამიჯერეთ, მართალს გეუბნებით. მამამისთან ერთი ბოთლი სასმელიც გავატანე.

ქანებში ჩაეტვირთა ლონგ-აილენდში გემებით მოტანილი სპირტიანი სასმელი. შემდეგ მანქანებს ჩიკაგომდე უკვე კაპონეს ხალხი გააცილებდა.

1927 წლის თებერვლის ერთ დღეს „უცნობე-ბი“ თავს დაესხნენ ბადრაგს, რომელიც ჩიკაგოში აცილებდა ტვირთს. მძღოლები დახოცეს, მანქანები კი გაიტაცეს.

კაპონე სერიოზულად შეუფთოდა, თითქმის მილიონი დოლარი დაკარგა, ხალხი დაუხოცეს. აიალე ჰპირდებოდა, — აუცილებლად ვიპოვო თავდამსხმელებს და ჰუდსონში დავახრწობინებო.

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

— მამის მე გეტყვი, — განაგრძო კაპონემ, — ასეთი კაცი ნადირალაა. ჯეიმს, თუ გააკეთებ, რასაც დაგავალბე, საქმის მოწინავე გახდები. ნიუ-იორკში მჭირდება სანდო კაცი. მგონი, ვიპოვე ასეთი...

ფირმა «ბარანტი» აწარმოებს ბრტყელი სახურავების, ღია აივნების, საცურაო აუზების ჰიდროსაინჟოლაციო საშუალებებს იმპორტული მასალით, საუკეთესო ხარისხით. გარანტია — 10 წელი.

გზამკვლევი და რეკლამის სააგენტო. რუსთაველის 22, 99-86-09, 38-37-89

სინოპტიკოსი მკურნალი ილია ლომთაძის თაობაზე. მკურნალობს: ბოტკინით დაავადებულებს; ორგანიზმში დაგროვილ სითხეს;

ქსენი

დას სისწრაფით

ეცვი

თქვენ

გთავაზობთ ანაზა

საეცვი

SIM-გარეშე ავანსი ჩართვა

18 + **50** = **68**

ლარი ლარი ლარი

ამჯეა
გთავაზობთ

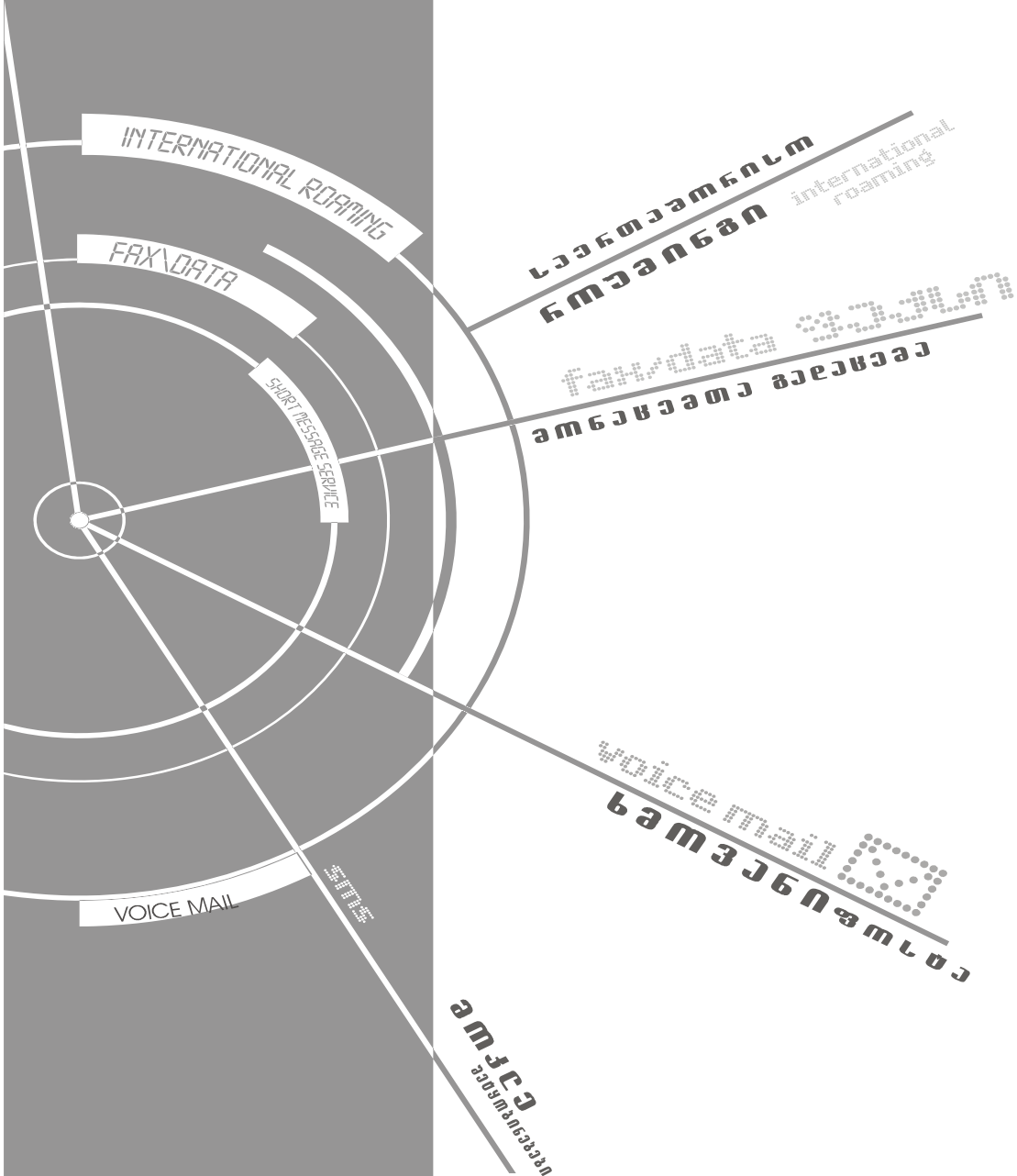
საერთაშორისო
ეცვი

საერთაშორისო
ეცვი

გთავაზობთ
ეცვი

928 16 928 111

საინფორმაციო
სამსახური

თქვენს ქსენი
ს ვ მ ს ე ი

GSM

უკვადვი ნიგნი „ქართლის ცხოვრება“, ერთ-ერთი საუნივერსიტეტო კულტურისა, პირუთენილად მოგვიხსენებს ჩვენი სამშობლოს თავგადასავალს საუკუნეთა მანძილზე, აღწერს ქვეყნის ცხოვრებაში დღესაც მდებარე მდებარეობას და სინათლის ციალსაც, ხან მწვერვალებზე აგვიყვარებინოს და ხანაც უძირო უფსკრულსავე მიგვაქანებს, ქება-დიდებას არ ზოგავს ღირსეულ თავადაც და მკაცრად განიკითხავს ცოდვილთ, ცალკეული პიროვნება იქნება თუ მთელი საზოგადოება, საინოვაციოების რომ შეუქცევია ზურგი და ხარკს უხდის უზნეობასა და ბოროტებას.

„ქართლის ცხოვრება“ ბევრითად აღწერს ისტორიის გრძელსა და მიმდებარე მოხვედრის გამარჯვებებსა და საბედისწერო მარცხსაც, ვაჟბას და შვებას, ქართველთა სიკეთესაც და სიკეთესაც.

მაგრამ ამქვეყნად, ალბათ, არაფერი შექმნილა უზადო და ჩვენი მრავალსაუკუნოვანი მატანისეც ვერ გახდებოდა გამონაკლისი.

მეხსიერება ხალხისა

ილია ჭავჭავაძე წერდა: „ჩვენი „ქართლის ცხოვრება“ ხალხის ისტორია კი არ არის, მეფეთა ისტორიაა, და ხალხი კი, როგორც მოქმედი პირი ისტორიისა, ჩრდილშია მიყენებული, თითქოს ხალხის ისტორიის შესამცირებლად საკმაო კაცმა იცოდეს მარტო მეფეთა ისტორია“.

ილიას ჩივილის სწორზომანად გაგება, რა თქმა უნდა, არ ეგების. ქართველ მეფეთა საინინალმდებო რა ექნებოდა ქართველი ხალხის წინამძღოლად დაბადებულ კაცს სხვას რომ თავი დაეანებოთ, საუცხოო წერილები უძღვნა დავით აღმაშენებლისა და აღუარსაბ მეორის სხოვნას, ხოლო დიმიტრი თავდადებულის გმირობას გატაცებით უმღერა თავისი პოემაში. მეფეთა ძრახვა, რასაკვირველია, გულშიც არ გაუვლია, მაგრამ მხოლოდ მათი ცხოვრების აღწერილობით შემოზღუდვა მატანის თვალსაჩინო ნაკლად მიანდა. „ქართლის ცხოვრებაში“ ხალხის ცხოვრებას რატომ ვერა ვხედავთ, ხალხის განუზომელი წვლილი ომსა თუ შრომამი ჯერონად რატომ არ აუხსავთო — აი, ეს აწუხებდა სამშობლოს წარსულისა და აწმყოს ბრძენ გამკითხველს.

გაივლის თითქმის ერთი საუკუნე და ახალგაზრდა ქართველი მწერალი შეეხიანება თავისი დიდებული წინაპრის ნაფიქრალს. გურამ რჩეულიშვილს საკუთარი თვალთ დანახულსა და გონებით წარმოდგენილთან ერთად, ალბათ, ილიას გულსიტყვილიც შთააგონებდა, როდესაც „უსახელო უფლისციხეს“ წერდა. ამ ნაწარმოების გმირი — უწო და წერა-კითხვის უცოდინარი კაცი იმათი სიმბოლური გამოხატულებაა, ვინც დაინყებიათ და გამოჩენიათ შემატანებებს. ბედის უკუღმართობით მტრის ხელთ ჩავარდნილი, ბუნდოვნადღა რომ ასოსავს თავისი წარმომავლობა, თავგანწირული სიმამაცის ფასად ახერხებს, რომ დაეცემას გადაარჩინოს ალაჟმეორტყმელი უფლისციხე. მსურვალედ უხდინა მადლობას. ევითებიან ვინაობას, სი კი უწოა. სთხოვენ დაწეროს თავისი სახელი, მან კი წერა არ იცის და გმირი რჩება უცნობ ჯარისკაცად. ხოლო მატანზე გვაძინებს: „წყალობითა ღვთისათა, დიდმა მთავარმა ვაჟებმა სძლია მტერსა და უკუქცია იგი კედლებიდან უფლისციხისა“.

XX საუკუნის ქართველმა მწერალმა ამ ისტორიულ-ლიტერატურული ნარკვევით, მოთხრობაც რომ შეიძლება უწოდო, სადაც გაუღვლია ალყა იმ ხანგრძლივი დუმილისა, რომლითაც ხალხის უბრალო შვილები საკმაოდ ხშირად არიან გარემორტყმული „ქართლის ცხოვრების“ ფურცლებზე. უცნობი ჯარისკაცები ჩვენი წარსულისა, უწონი და უსახელონი, თავიანთი სასახელო საქმეებით როდი ჩამოუვარდებიან ხობტამესხმულ დიდგვაროვან მოღვაწეებს, მაგრამ გარკვეულ მიზეზთა გამო ჩრდილში მოქცეულან, მატანზე არ წწყალობს მათ და ძალზე იშვიათად თუ გავაწყნებს მდებოროთა სახელებსა და ნამოქმედარს.

სამაგიეროდ, ხალხის ნიჭი ზოგჯერაც გაევიბრება ხოლმე მატანებს და არანაკლები მგზნებარებით გადმოგვცემს დანარკულ-დავიწყებულ გმირთა ღვაწლსაც. ერთი მღვდელის პოეტური შთაგონების შედეგად დაბადებული შედევრი თაობიდან თაობას გადაეცემა. მომდევნო დროთა მელქისენი და მთქმელები კიდევ უფრო ამდიდრებენ, ხვენენ, ხანდახან ახალი მოტივებით შეაქვთ და ჩვენს თვალწინ წარმოჩნდება ერთობლივი შემოქმედების ნაყოფი, სადაც სათანადო ადგილს იჭერენ შემატანეთაგან დაინყებული გმირები. მარტოოდენ მატანით რომ გვეცოდინოდა ჩვენი წარსული, ალბათ, ასევე „უსახელო უფლისციხე“ დაწებოდა, ვთქვით, ერთ-ერთი გამოჩენილი გმირი ბახტრიონის აჯანყებისა (1659 წ.) ზეზვა გაფრინდაული.

ცნობილი ქართველი მეცნიერი ნიკო სიხუა

ნიშვილი აღნიშნავდა: „ჩვენი მატანე არ იხსენიებს ზეზვას, მაგრამ ხალხის მასხოვრობა უფრო დიდი მატანეა და ეს არ უნდა დაივიწყოთ“.

ხოლო ივანე ბუჭურაული, რომელსაც ზეზვა გაფრინდაული შექმნილი ლექსები ჩაუწერია თუშეთში, თავის მხრივ საეხეთის სამართლიანად დასძინდა: „ქართული მატანე არას მოგვითხრობს ამაზე, მაგრამ ეს გასაკვირელი არ არის, რადგანაც ქართველი მემატანენი, როგორც საზოგადოდ სხვა ხალხისა, მხოლოდ მეფეებზე და თავდაზნაურებზე წერდნენ, დანარჩენებს ყურადღებას იშვიათად აქცევდნენ“.

ბახტრიონს სხედან თათრები

რას მოგვითხრობენ საისტორიო წყაროები ბახტრიონის აჯანყების შესახებ? XV საუკუნის შუა წლები იდგა. ქართველი ხალხის გმირული ბრძოლის შედეგად წარსულს ჩაბარდა ქართლ-კახეთის „გათათრების“ შაჰ-აბასისეული პროექტი, მაგრამ სუფიანთა ირანის სამეფო ვარზე უკვე სხვა გეზი აუღო. საწუკარი მიზნის მიღწევას მშვიდობიანი გზით ლაშობდნენ. სპარსელი ისტორიკოსის ცნობით, ვინმე ალავერდი-ხანს დაევილა, რომ კახეთს ჩაეყვანა 15 ათასი ოჯახი თურქმანთა ტომისა, თავიანთი ცხენ-აქლემებითა და წვრილფეხა საქონლით, საქართველოში აეგო სამი მტკიცე და მაგარი ციხე და მეციხოვნენი ჩაეყ-

ენებინა. სახელმწიფო ხაზინამ გარკვეული თანხა გულუხვად გაიღო ამ ციხეების ასაგებად, რომელთაც უწოდეს შაჰაბადი, ისლამაბადი და ნოსრათაბადი. თურქმანთა ოჯახებს, ცხადია, მიწა-წყალიც უწყალობეს კახეთში დასახლებულად (მეფე კახეთისა, დაბერეული და საბოლოოდ დამარცხებული თეიმურაზ პირველი იმერეთში იყო განიზნული, ხოლო მის საშვიდროს ყიზილბაშები დაეპატრონენ).

სპარსელი ისტორიკოსი გვაუწყებს: „რადგანაც განსხვავება სარწმუნოებათა შორის და ურჯულოთა პირისპირ შეხედრა ისლამთან უსათუოდ მთავრდება წინამდებოებითა და უთანხმოებით და რადგანაც ელეს იმის მისწრაფება ჰქონდათ, რომ ქართველებზე ებატონათ, ამ ორ ხალხს შორის დავა და ჩხუბი გაჩნდა. თუშებმა, რომელთაც მაღალი მთები, ხშირი ტყეები და უზგოობა ფარავდა, ბოროტმოქმედება და მზაკვრობა დაიწყეს“.

სპარსელი ისტორიკოსის სიტყვით, თუშებს აქეზებდა სუფიანთა ხელისუფლებაზე განაწყენებული ზაალ ერისთავი.

„ქართლის ცხოვრების“ მიხედვით, ბახტრიონის აჯანყების უშუალო საბაბი გამხდარა კახეთს გზად მიმავალი სუცესის შეპყრობა ყიზილბაშთა მიერ: „შეკრეს სუცესი იგი მძღვრებითა და შეამთხვიეს საქმე სინილნისა, რომელ არს ცოდვა სოდომური და გაუტყვევს“.

საბოლოო სუცესი წასულა დუშეთში ზაალ ერისთავთან და შეუჩივლია: „შენ ზაალ ერისთავი ხარო და კახეთის გამგებელი, გააოხრეს სრულიად კახეთი ურჯულოთა აგარინათა და მე გზაზედ შემპყრეს და შემამთხვიეს საქმე უშერი... და ან ამისი მაგიერი პასუხი ღმერთს შენ მიეც და შენ უნდა გასცე, ვინათგან შენდა რწმუნებულ არს კახეთი“.

ზაალ ერისთავი დიდად შეწუხებულა და აჯანყების სამზადისს შესდგომია. მან შემოიფიცა შალვა და ელიზბარ ერისთავები ქსნისა, ბიძინა ჩოლოყაშვილი, იმყო ქარველი მთიულნი და გაერთიანებულ ჯარს სათავეში ჩაუყენა თავისი ვაჟი ზურაბი. ჯერ ბახტრიონის ციხეს დაესხნენ თავს, ციხის გარნიზონი ამოეღიტეს, მერე ალავერდის ციხეს

მიადგნენ და იქაც გაიმარჯვეს. ქართველი ისტორიკოსის სიტყვით, „ამონყვიტეს დედანაულითურთ და აკვანში, რომელიც ყრმანი იწვენ, ისინიცა დახოცნეს“.

ქართული თუ უცხოური საისტორიო წყაროები ერთხელაც არ ახსენებენ ზეზვა გაფრინდაულს, რომელსაც ხალხური ლექსი ამგვარ ხობტას ასხამს:

„ჭირსაც მავებარავ ზეზვას, გაფრინდაულის შეილასო! სავ ომში დეუტანების, მარცხენ-მარჯვენა ჭრისაო, სადაც არ სტანავ ზეზვაი, ლაშქარი ცუდად დისაო“.

თუშური თქმულების მიხედვით, ყიზილბაშთა უკუღმართი ჟინის მსხვერპლი გამხდარა ალვანში პურის საცილად ჩასული თუში. შურისცხეოცილი რომ დაბრუნებულა თუშეთში, ქალის ტანისამოსი ჩაუცვამს და მანდილოსნებში ჩამჯდარა. თუშების ამაყი გული ამგვარ შერცხვენას ვერ აიტანდაო, — გავმცრობს თქმულება.

„ქართლის ცხოვრებას“ თუ თუშურ ზეზვისიტყვიერებაში მოთხრობილი ეპიზოდი, რა თქმა უნდა, ანგარიშგასანევია, მაგრამ ყურადღების ღირსია აჯანყების კონომიკური წინამძღვარიც, რაც ხაზგასმულია კიდევ ხალხური ლექსებში:

ვისაც ჩვენ არ ვებრალებით...

„ბახტრიონს სხედან თათრები, სიტყვას ამბობენ ძნელსაო, ახმეტას გაეჭრით ვენახსა, შიგ დაეასახლებთ ელსაო“.

ფშავ-გეგესურეთში ჯარის შესაყრელად ჩასული ზეზვა გაფრინდაული იქაურებს ასე აცნობს საქმის ვითარებას: „თათრის ჯარი დგას კახეთში, ხალხი ვერ გადის ველზედა. აქლემის ქარავნები ძოვს ჩვენი ცხვრის საძოვრებზედა“.

დანიშნულ დროს თუშ-ფშავ-გეგესურთა ლაშქარი შეიკრიბა ნაქვრალის მთაზე. ცხენები უკულმა დაჭედეს, რომ კვალ აერიანთ თათრები-სათვის. ლაშქარი შუაზე გაიყო. ერთი ნაწილი დაიძრა პანკისისაკენ, ბახტრიონის ასაღებად და მეორეს კი ალავერდი უნდა აეღო.

გზადაგზა თუშთა ბელადმა ზეზვამ რამდენიმე პალო გააკეთა და ჩოხის კალთაში ჩაალაგა. მიუახლოვდნენ ციხეს. გუშაგებს ჩახსინებოდათ. ზეზვამ ჩაასო კედელში პალო, შედგა ფეხი, ჩაასო მეორე პალო — შედგა მეორე ფეხი. მერე ჩაასო მესამე, მეოთხე და ავიდა ციხის კედელზე. გადახტა შიგნით, ამოხოცა გუშაგნი და გაულე კარი ლაშქარს. თათრის თავს ნამდვილი ღვთის რისხვა დადგაო. მტერსა და მოყვარეს ვეღარ არჩევდნენ.

გულგახეთილი გარბოდნენ ალავერდისაკენ და იქიდან კი მათი მომენი გამოიბოდნენ, ბახტრიონს შეეფარით თავიო. ალვანის მინდორში შეიყარნენ, ქართველებმა შუაში მოიწყვიდეს მტერი და შეიქნა უღვთო, უწალო უღელტა ოკუპანტებისა. ხალხურ პოეზიას შთამბეჭდავი სტრიქონებით აუშეტყველებია ზეზვას საარაკო გმირობა: „ამალს აქებს გაფრინდაული: თორმეტი მოკვალ ამითა, ავაჭე დიდი მინდორი თათრის ხოჯაის ძვალთა, მგელს დაეცვიეთ კბილები, ტურას ლოყები ჭამითა“.

ვაჟს კალამაც აამეტყველა

ხალხის მეხსიერებაში სამარადისოდ აღბეჭდილი სახე ზეზვა გაფრინდაულია კიდევ უფრო რელიეფურად გამოიკვეთა ვაჟი გვირგვინს „ბახტრიონში“, სადაც იგივე ამბავია მოთხრობილი, რაც „ქართლის ცხოვრებაში“, მაგრამ მოქმედი პირის სხვანი არიან. ვაჟ-ფშავებმა ხალხის ნიაღვიდან გამოსული გმირები გამოიყვანა თავისი პოემის პერსონაჟებად. ამასთან დაკავშირებით ოთარ ჩხეიძე შენიშნავს: „ვაჟამ „ქართლის ცხოვრებას“ სულაც აუქცია გვერდი, ვითომც არც ნაკეთხოს, არც გაუგონოს, ვითომც არც არსებულებიყოს, გამოიყენა მხოლოდ ხალხური თქმულებანი“.

ისტორიული უსამართლობის გამოსწორება განიზრახა იმ დიდებულმა კაცმა, რომელიც თავად არაერთხელ გამხდარა უსამართლობის მსხვერპლი როგორც სიცოცხლეში, ასევე სიკვდილის შემდეგაც.

მემატანეთაგან დაინყებული გააცოცხლა, დადუმებული აამეტყველა და ჩაზნელებული კუთხებ ბახტრიონის აჯანყებისა თავისი ღვთაებრივი კალმით გაანათა.

„ჩვენაც ხომ თქვენი მძანი ვართ სისხლით, ხორცი და რჯულითა, მტერმა დაგვჭარბა, გვიშველეთ, გაუტყველნო გულითა!“ — ამგვარი ვედებით მიმართავს ყიზილბაშთაგან მრავალგზის აოხრებული და უცხო ტომთა ჩამოთესლებით შევიწროებული კახეთი თავისუფალი მთის შვილებს,

იმ მხარის მკვიდრთ, რომელიც, სპარსელი ისტორიკოსის სიტყვით, „არც ერთი მბრძანებლის მიერ არ ყოფილა დაპყრობილი არასოდეს“ და რომლის მაღალი ციხეების დამორჩილება სამოთხეში დამკვიდრებული შაჰ-აბასს პირველი „ქვეყანათა დამპყრობელ სმალმაც“ ვერ მოახერხაო.

ბახტრიონის გმირთა ჩამოთვლისას ვკითხულობთ, რომ თუშთაგან ყველაზე მეტად მათმა წინამძღოლმა ისახელა თავი ციხის ალვისას: „ზეზვაი, მძაო, ზეზვაი, მთელის თუშების დარია. არა ყოფილა გაზრდილი, მომცრო სდგომიყო ტანია“.

პოეტმა სრულიადაც არ მიიჩნია სახელგოვანი გმირის დამკვირვებელ მისი ტანმოჩილობა.

ბახტრიონის აჯანყების დროს ზეზვა გაფრინდაული ახალგაზრდა აღარ ყოფილა. ფშაველთა წინამძღოლი ლუხუში ასე მიმართავს მას: „კაცო, შენც დაბერეულხარ, გაგმირებია ძალდარა“, და პასუხად ქმის, სულ ომებსა და ლაშქრობაში ყოფნამ დაამბერაო, ძალ-ღმადურად გდებად და ყრმობიდანვე იარაღსხმულმა ცხოვრებამ გამაჩქარავაო.

ვაჟსეული ზეზვა არ გამოირჩევა გულწვილობით. როდესაც ლუხუშს ესაუბრება გარდასულ ბრძოლებზე, გულმგობრად და სიბრაულის გარეშე იხსენებს, თუ როგორ გაგორდა მოკლეული ლეკის თავი მინაზე და ტუჩები ისე უწკაპუნებდა, თითქოს სარველას ნისქველზე რაკუნი გაჰქონდაო. მერე საყვედურით ეუბნება ლუხუშს: „ურჯულო შეგებრაალა და თვალში ცრემლი მოგადგაო. მე კი ევენი არასოდეს მებრალებინაო“.

ზეზვას თავისი სამშობლოს მოსისხლე მტერთან ბრძოლა, ცხადია, რაინდულ ტურირად არ მიაჩნია და ვაჟ-ფშაველა ათქმევენებს იმ სიტყვებს, დევიზად რომ გამოადგებოდათ ქვეყნისათვის თავდადებულ, მრავალგზის ომგადახდილ გმირებს: „ვისაც ჩვენ არ ვებრალებით, ჩვენ შავიბრალოთ რისადა? სიკვდილი თვითონ უფალსა გაუქენია მტრისადა“.

„ალუდა ქეთელაურისა“ და „სტუმარ-მასპინდის“ აფხორი კობა გაუჭირდა კიდევ ამ სტრიქონების დანერა, მაგრამ თვალწინ ედგა არა თავისი მაღალი სულის ძალისხმევით შექმნილი უზადლო პერსონაჟები, არამედ რეალურად არსებული პიროვნება — ზეზვა გაფრინდაული, დაუნდობელი მებრძოლი, როგორიც ეკადრებოდა დაუნდობელ მტერს. დიდებული პოეტის კალამს მართავდა სამშობლოსთვის დღენიდავ სამკვედრო-სახიკოცხლო ბრძოლაში გაჭაღარავებული გმირი — ღვიძელი შვილი სცვამწარებული ქვეყნისა და უღმობელი ეპოქისა.

გმირები ყოველთვის ცოცხალნი არიან

ხალხურ პოეზიას შემოუნახავს ერთი საგულისხმო მონიშნა ზეზვას სახელი უკვდავებისა:

1914 წლის ზაფხულია. იწყება პირველი მსოფლიო ომი და ფრიად შემოფოტებული რუს-ხელმწიფე („რომანოვების გვარისა“) პეტერბურგიდან ტელეგრამებს გაზენის იმპერიის ყველა კუთხეში, რათა თავი მოეყაროს ჯარს. ბუნებრივია, რომ კავკასიისაც სთხოვს შეეღას: „რას ფიქრობთ, თუშნო, ხევესურნო? ახლა ომობის ხანია!“

თუშ-ფშავ-გეგესურნი სასწრაფოდ ემბურებიან ხელმწიფის მონიშნებს. არხოტიდან მოდინ ოჩიაურები და გაბურნი, საომრად ეშხადება სახელგანთქმული კობა ცისკარული. თუშეთიდან მოემართება „ქორ-შეგარდენის ჯარი“. ხმლითა და თოფით აღჭურვილნი ქარავით მოჰქირან დუშეთისაკენ, სადაც ტარდება მობილიზაცია.

ბესარიონ გაბური საერთო გულწინადილ გამოთქვამს: ომში წასულა თუ გველირსა, სხვა რაღა გვინდაო? არხოტიონი ომის ხანში არა ვართ, ქისტებსა და ჩვენ სულ ომი გვაქვსო. ომში განა ყველა დავიხოცებით, ვისაც სიკვდილი არ გვინერია, ცოცხლები დავრჩებითო.

ბებური მინდია კი ასე მიმართავს ახალგაზრდებს: ნუ გასტყველებით ომში წასულა ვაჟვაცს ქორნილში წასულა უნდა ეგონოსო.

ოლონდ ევ არის გულსატყენი, რომ ზეზვა გაფრინდაული აკლიათ თვალში!

„ნანობენ გაფრინდაულსა; ზეზვა აღარა გეტანია...“ ზეზვას არყოფნას დარდობდა. გვეგონება, რომ ადრე გუშინ ტრიალებდა მათ შორის. იფიქრებ, სადაღაც ახლომასლო ეგულებათო. ვითომ-და ორნახევარ საუკუნეს არ გაუვლია მისი სიკვდილის მერე.

დასახელებული ლექსი ხევესურთა მიერ არის თქმული. „მელქისეს ვერას გაიგებთ, საეროდ ნაუბარია“, ამბობს ლექსის ჩამწერი (და, ალბათ, მთავარი დამწერი) ბესარიონ გაბური და მინაწერში გვიხუტებს, რომ ეს ლექსი, მისივე მონაწილეობით, გამოუთქვამთ თოთია ოჩიაურს, წერილა ნიკლაურს, ივანე არაბულსა და აბა გიგაურს — 1914 წლის 21 ივლისს.

შემთხვევითი როდია, რომ გიორგი ლეონიძემ 1942 წელს ქართველ მებრძოლთათვის დაწერილსა და დაბეჭდილ ნაშრომში „ქართველი გმირები“ ერთ-ერთი ნარკვევი სწორედ ზეზვა გაფრინდაულის საბრძოლო თავგადასავალს მიუძღვნა და უზვად დაიმონმა ლექსები ქართული ფოლკლორიდან, ზეზვას გმირობას რომ გადმოგვცემენ.

გიორგი ლეონიძე ასკვნიდა: „გმირები ყოველთვის ცოცხალი არიან. მათი ჯილდო — უკვდავებაა. მაგრამ სამშობლოს ძნელდობის დღეებში ისინი განსაკუთრებული შარავანდედით წარმოდგებიან ჩვენს თვალწინ, შთაგებდნენ ვაკუატურ სულს და სამშობლოს დაცვისათვის მოგვიწოდებენ“.

ზეზვა გაფრინდაულმა ხალხური პოეზიის სახელობით უკვდავება მოიხვეჭა. მისი სახელი დაინყების უფსკრულში არ ჩანთქმულა. და როდესაც შეჭირვების ჟამი დგებოდა, ისიც, რჩეულ თვისტომთა დარად, წარსულს დაეთხოვებოდა და ცოცხლებს ამოუდგებოდა მხარში გასამხმებლად და შესანენდა.

ქალაქი კოლიბრაფიისთვის
აკვირად მიხანით
ფუხცლებში და ხეცონებში

71-04-14 სხვადასხვა ფორმატი
 877-43-28-62 A1; A2; A3

საყენა

საინჟინრო-პოლიტექნიკური ფირმა

სანაპიროს 2ა, ბულ.: 98 24 98, 37 64 46

გეგმი წარმოება თქვენს სახსახურში

იცით თუ არა, რომ...

*** მთვარის მოცულობა წყნარი ოკეანის მოცულობის ტოლია.

*** კაცობრიობის ისტორიაში ყველა ცნობილი ბოროტმოქმედი უღვაშს ატარებდა.

*** ხელის თითებს შორის ყველაზე მგრძობიარე საჩვენებელი თითია.

*** მილიონერი ყვება: — მე და ჩემი ცოლი ამერიკაში რომ ჩამოვედით, ჯიბეში ორად-ორი ცენტრი მეგდო... ვიყიდე ორი ჭუჭყიანი ვაშლი, გაწმინდეთ და ოთხ ცენტად გავყიდე. მერე ოთხი ჭუჭყიანი ვაშლი გავყიდე რვა ცენტად... ვიყიდე რვა ჭუჭყიანი და გავყიდე... — ასე დააგროვეთ ამხელა კაპიტალი? — არა... მერე ბებიაჩემი გარდაიცვალა და ორი მილიონი დამიტოვა.

— იუზილუა არ დაგვიჩუპავს ნება?!

კაბა — საოცრება

გაუგებარია, ვის ვინ ატარებს — პატარძალი კაბას თუ კაბა პატარძალს. ალბათ, ეს ყველაზე უზარმაზარი კაბაა მსოფლიოში, რომლითაც ოდესმე მისულან საკურთხეველთან. კაბის შესაკერად დაიხარჯა 150 კემ მაქმანი, სიგრძე კი (უფრო სწორად, სიმაღლე) — 4 მეტრი. როგორ შეძლო პატარძალმა ამ კაბის ტარება, დიზაინერებს გასაიდუმლოებული აქვთ.

ჯანმრთელობისთვის არახელსაყრელი გეომეტრიული პერიოდი 25/IV 17.00-19.00სთ-მდე 29/IV 21.00-23.00სთ-მდე

ნაგალი „სალხინო“ — გართლან ქართული ფლორის საოსკება

თუ გსურთ განიკურნოთ პროსტატიტის, ცისტიტის, ქალური დაავადების და სხვა შარდსასქესო ორგანოების დაავადებებისაგან, როცა შეიმჩნევა შენელებული და გასწირებული შარდვა, შარდვის დროს წვა, შარდსადენი ხვრელის ბაგეთა მიწებება, სუნი, გამონადენი, ტკივილი წელის, გავის ძვლის, თირკმლების არემი, სათესლე ჯირკვლებში, შარდის წვეთ-წვეთად გამოყოფა, მოშარდვის სურვილის დაუკმაყოფილებლობა, სქესობრივი კავშირის დროს თესლის ნაადრევი გამოყოფა, როცა ვითარდება სექსუალური მოშლილობა და იმპოტენცია, მიიღეთ ნაშალი „სალხინო“ და მოგისწიეთ ამ პრობლემებს. „სალხინო“ ანესრიგებს კუჭ-ნაწლავის მოქმედებას და ხსნის ტკივილებს.

„სალხინო“ გამოიყენება ჩირქოვანი და ჩირქმბადი ინფექციების სამკურნალოდ, ნალვლის ბუშტის (ქოლეცისტის), ჰეპატიტი, გასტრიტი, ნეფრიტი, გინგივიტი, სტომატიტი, ბრონქიტი და სხვა პათოლოგიური დაავადებების დროს. „სალხინო“ აქრობს პირის ღრუდან უსიამოვნო სუნს. ნაშალი „სალხინო“ კურნავს სარძევე ჯირკვლების დაავადებებს — მასტოპათიას, მასტიტს. თუ გამოიყენებთ მშობიარობის შემდეგ, აიცხლებთ მასტიტს და გაიუმჯობესებთ ბავშვის კვებას საკუთარი რძით.

ნაშალ „სალხინოს“ სამკურნალო და პროფილაქტიკური თვისებები აპრობირებულია და მოწონებულია საქართველოს, რუსეთის, აზერბაიჯანის და სხვა ქვეყნების ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების მიერ და რეგისტრირებულია, მიღებული აქვს სახელმწიფო პატენტები და ლიცენზია. იკითხეთ და შეიძინეთ ავთიაქებში.

ჩვენი მისაგართი: ღამით ალაშქარის 115, პოლიციის ეზოში, ფიკა „სალხინო“

„კვირის პალიტრის“ უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადებები გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ დამატებაში გაზეთში „სიტყვა და სანძი“ (ექ განათავსებული განცხადება „კვირის პალიტრაზე“ არანაკლებ ეფექტიანია). „კვირის პალიტრაში“ კი, ქვეყნდება მხოლოდ უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადებები, რომლებიც იყიდება საგაზეთო ფიზურებში (ფასი 4 ლარი — 20 სიტყვა).

„უფასო განცხადების ქვითარი“ ჩაადეთ „კვირის პალიტრის“ და „სიტყვა და საქმის“ საფოსტო ყუთებში. ყუთები იცვლება თბილისში ხუთშაბათობით 13 სთ-დან. მათი განთავსების ადგილები - თბილისში: მეტროპოლიტენის ყველა სადგურის მიმდებარე ტერიტორიაზე; დიდიბის ქუჩის კუთხეში; საბურთალოს ბაზრის შესასვლელთან; ორთაჭალაში - გორგასლის ქუჩაზე (ციხესთან); მისკოვის გამზირის ბოლოში; ჩიოლაყაშვილის (5 დეკემბრის) ქუჩის ბოლოში; დიდუბის ავტოსადგურთან; დიდ დიდიშვილიანე პეტრეწის ქ. 3 - სურსათის მაღაზიის წინ, მე-3 მრ-ნი, მე-15 კორპ. წინ - ავტობუსების გაჩერებასთან; დავით აღმაშენებლისა და თამარ მეფის გამზ. გადაკვეთაზე, პანკის წინ, ავტობუსის გაჩერებასთან; დავით აღმაშენებლის გამზ. მუსკომედის წინ, გაჩერებასთან; ნაძალადევი ქ. „საქართველოსთან“, წერეთლის გამზ. გამოყენის წინ, გაჩერებასთან; დიდუბეში, „სამთა ქაშის“ გაჩერებასთან; დიდიშვილი - მეგობრობის გამზ. მილიციასთან, უნივერსიტეტის მიმდებარე გაჩერებასთან; მანქანების ბაზრობის ორივე შესასვლელთან; ვაკეში - კავსადის ქუჩაზე; ჭავჭავაძის 46; რუსთაველის 34; ბაგებში - გაჩერებასთან; გამსახურდიას გამზ. - გვამყვლას დასაწყისში; ქეთარაძის ქუჩაზე - იზოტოპების ინსტიტუტთან, ბოლი (უნივერსიტეტის) გაჩერებასთან; ნუცუბიძის ქუჩაზე; II მკრ-ის ასახვევთან და „საქართველოს ბანკთან“.

ქალაქებში და რაიონებში: ქუთაისი, წყალტუბო, რუსთავი, მცხეთა, დუშეთი, შინაპალი, კასპი, შორი, ძარალი; ხაშური; სურამი; ზუსტაფონი; თიანეთი, სამგორი, ხონი, აბაშა, ოკუპაციური, ლანჩხუთი, სენაკი, ზუგდიდი, ფოთი, ქობულეთი, გათუში, საბარაგო, სიღნაღი, ყვარალი, ლაგოდეხი, გურჯაანი, თიანეთი, მცხეთა, ახმეტა, - არსებული „სიტყვა და საქმის“ საფოსტო ყუთები იცვლება ოთხშაბათობით 10 საათიდან.

ყურადღება: „კვირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო (საპოსტო-გადაცემის) ყუთებზე საავტორო უფლება დაცულია კანონით ©

16 უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადების ტექსტი... გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: სიტყვათა მაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მასშტაბის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით) გაურკვევლად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება №16 ქვითარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩაადეთ 20 აპრილს (ხუთშაბათი), 13.00 სთ-მდე.

Large crossword puzzle grid with various words and clues. Includes a small illustration of a child at the top.

Small crossword puzzle grid with a picture of a woman on the left and a man on the right.

უცხოელები სხვას ორმოს ნუ უთხრი, თორემ ორმოს მთხრელი გამოხვალ. ირმა, ხაშური სჯობს გვიან, ვიდრე... არავის. მარგოზი, თბილისი კამერთან მოჭიდავე თხას რქები მთელი არ დარჩება, ბაბუსთან მოჭიდავეებს ლაყვი კვერცხი არ ასცდებათ! კობა ხატისაშვილი, საგარეჯო